

2952

3342

SPRAWOZDANIE

ZARZĄDU, WYDZIAŁU I KOMISYI
KONTROLUJĄcej TOWARZ. WZAJE-
MNEJ POMOCY UCZNIÓW UNIWER-
SYTETU JAGIELŁOŃSKIEGO Z CZYN-
NOŚCI W ROKU 1904—1905

1866—1905

KRAKÓW 1905. NAKŁADEM TOWARZYSTWA WZAJEMNEJ POMOCY UCZNIÓW
UNIWERSYTETU JAGIELŁOŃSKIEGO. CZCIONKAMI DRUKARNI UNIWER-
SYTETU JAGIELŁOŃSKIEGO POD ZARZĄDEM JÓZEFA FILIPOWSKIEGO.

3342

SPRAWOZDANIE

ZARZĄDU, WYDZIAŁU I KOMISYI
KONTROLUJĄcej TOWARZ. WZAJE-
MNEJ POMOCY UCZNIÓW UNIWER-
SYTETU JAGIELŁOŃSKIEGO Z CZYN-
NOŚCI W ROKU 1904—1905

1866—1905

KRAKÓW 1905. NAKŁADEM TOWARZYSTWA WZAJEMNEJ POMOCY UCZNIÓW
UNIwersytetu JAGIELŁoŃSKIEGO. CZCIONKAMI DRUKARNI UNIWER-
SYTETU JAGIELŁoŃSKIEGO POD ZARZĄDEM JÓZEFa FILIPOWSKIEGO.

Wahałem się przyjąć mandat Prezesa z rąk Waszych Koleżczy, gdyż znając, dzięki kilkoletniej pracy w naszym Tow., tej instytucji, wątpilem, czy starczy mi sił i energii do sanacji stosunków — do przeprowadzenia koniecznych a kardynalnych reform. Licząc na zgodne — do jednego celu skierowane współdziałanie Kolegów z Zarządu i Wydziału, podjąłem się tego zadania, a czy i o ile się z niego wywiązałem — do Was sąd o tem należy Koledzy!

Jeżeli mimo całorocznej — wiele sił i czasu absorbującej pracy nie wszystko znajdziecie zupełnie uregulowane (statut, kasa chorych) — to obok wytknięcia tego — co jest do zrobienia, chciejcie rzucić okiem na to, co zdziałano, a wtedy, wierzę, sąd Wasz nie wypadnie dla mnie ujemnie.

Obejmując ster Tow. nie łodziłem się co do jego stanu. Stan to był poważne budzący obawy na przyszłość — stosunki opłakane gwałtownie, domagające się sanacji nie tylko w samem Tow., lecz także w dwóch głównych jego agendach: Kuchni i w Domu Akademickim. Obie agendy, zamiast być najżywotniejszą częścią a nawet finansową podporą Towarzystwa — stały się a zwłaszcza Kuchnia, studnią chłonącą bezpotrzebnie kapitał i pracę“.

Zeszłoroczne sprawozdanie kasowe Kuchni wykazało ogromny deficyt. Tysiączne zaległości dostawców — niezadowolenia i narzekania stołowników, oto krótka lecz bolesna definicja stosunków kuchennych. Nie wiele lepiej przedstawał się stan Domu. Ten wspaniały pomnik ofiarności publicznej i prywatnej, jeden z najpiękniejszych budynków Krakowa, uległ po dwuletniem zaledwie używaniu znaczemu zniszczeniu.

Tu i tam reformy natychmiastowe zasadnicze były jedynym środkiem uniknięcia smutnych następstw. Nie czas było przebiegać w środkach, a że sanacja wymagała obok energicznego za-

rządu i kontroli — także najścisłej oszczędności, więc choć odczuwaliśmy i odczuwamy sercem całem potrzebę zasiłków pieniężnych u przeważnej części członków Tow. — nie wahaliśmy się ani chwili i przez zamknięcie funduszu pożyczkowego postanowiliśmy uzdrowić chory finansowo organizm instytucji. Ze szczególnych sprawozdań komisyj widzą Koledzy jaki jest obecny stan Tow. — Robiliśmy co leżało w naszej mocy, a że mimo całej oszczędności, mimo poprostu odjęcia chleba od ust ubogich Kolegów, przez zamknięcie funduszu pożyczkowego musieliśmy celem ostatecznego zaspokojenia długów uciec się do ostatecznego środka — niechaj nas z tego usprawiedliwią pozytyve zapłaconych długów, niechaj Wam to wy tłumaczą Koledzy, których zdrowie — choć z uszczerbkiem kasy Tow. — musieliśmy ratować.

Po za zewnętrzną gospodarką nie omieszkaliśmy wystąpić imieniem Tow. gdzie włożony na nas obowiązek reprezentowania młodzieży akademickiej tego wymagał. Specjalnie wybrana reprezentacja brała imieniem Tow. udział w zjeździe Ogniwa.

Podtrzymując nieprzerwany i serdeczny stosunek z Tow. polskiej młodzieży akademickiej, znowieliśmy się niejednokrotnie w sprawach ogólnych z Towarzystwami z „Bratnią Pomocą“ i „Czytelnią akademicką“ we Lwowie, z „Pomocą Bratnią“ w Zakopanem, tądzież z Towarzystwami młodzieży polskiej w Gracu, Zuryczu, Paryżu i t. d., obsyłaliśmy wiece, słowem, w ogólnie akademickim życiu zabieraliśmy zawsze głos poważny, odpowiadający tradycjom i godności Tow. Uczniów starej Wszechnicy Jagiellońskiej.

Kiedy naród bez różnicy stanów i odcięci politycznych skupił się duchem u stóp kolumny Mickiewiczowskiej we Lwowie, kiedy opadły zasłony a posąg poety ukazał się światu w aureoli Geniusza — myśmy tam byli jednocześnie z uczuciem ogólnego pietyzmu i hołdu, złożyliśmy u nóg Wieszcza wieniec z napisem „Adamowi Mickiewiczowi — młodzieży Wszechnicy Jagiellońskiej“.

Oto krótki rys działalności naszej w roku ubiegłym. Charakter koleżeńsko-humanitarny naszego Tow. kierował z natury rzeczy pracę naszą więcej na wewnętrz. Praca ta była cicha, bezimienna, niejednokrotnie zapoznana, a jednak wdzięczna i miła, bośmy chcieli się przez nią okazać godnymi zaufania, którym

nas zaszczyciliście, powierzywszy nam miejsce przodujące pierwsze między równymi. Pracowaliśmy w ciszy, kiedy niedaleko od naszej Wszechnicy za granicznymi słupami lud nasz krwią skrapiał pierwociny konstytucyi. Sercem łączymy się z narodem walczącym o prawa, z młodzieżą walczącą o polską szkołę. A gdy rzesze emigrantów — akademików warszawskich schroniły się pod berłą naszej Wszechnicy, staraliśmy, się choć w części ulżyć ich doli tułaczej i choć nie byli członkami Towarzystwa przypuściliśmy ich gościnnie do korzystania z Kuchni i czytelni. — W pogrzebie ś. p. Prof. Korczyńskiego wzięliśmy liczny udział, składając wieniec, a nad mogiłą imieniem Towarzystwa pożegnał zmarłego kolega — prezes Wittek.

Pragnąc przedstawić Kolegom szczegółowy obraz życia i działalności Zarządu w ostatnim roku, nie będę go kreślił długimi pociągnięciami ani też sam zabarwiał. Unaocznę jeno szereg czynów, zestawię zdarzenia. Razem złożą się one na całość, którą przedstawiam sądowi opinii publicznej, Młodzieży akademickiej oraz Walnego Zgromadzenia.

Dochody Tow. w ostatnich trzech latach zmniejszyły się znacznie w stosunku do lat poprzednich. Jest to objaw niekorzystny, z którym liczyć się powinien każdorocznny Zarząd a przedewszystkiem ten, którego obowiązkiem jest zaspokoić nie tylko potrzeby członków Tow. ale nadto umorzyć długi Tow. ciężką spuściznę poprzednich lat! To trudne zadanie miało łatwo! Z jednej bowiem strony musieliszy stąpać do walki z dotychczasowym systemem gospodarki — z drugiej strony mieliśmy przed sobą całe rzesze biednych Kolegów — wyciągających do nas ręce o pomoc, których doli ulżyć było naszym obowiązkiem! Obraliśmy drogę pośrednią, zamykając częściowo fundusze Tow. a dochody stąd uzyskane obrócił Zarząd na spłatę długów; inne fundusze pozostały otwarte i z tych korzystali Koledzy zwłaszcza chorzy przez cały rok.

Długi Towarzystwa wynosiły w dniu 15/X 1904 r. kwotę 19719 K 63 h.

TABLICA I.

Pozycja	Wyszczególnienie	Stan długów 15/X 1904		Spłata dłuż- gów w r. adm. 1904/5		Stan długów dnia 15/X 1905	
		K	h	K	h	K	n
1	Dług w Kasie Oszcz. m. Krak. zaciągnięty na kapitał żelazny Nr. rewersu 35640	4200	00	—	—	4200	00
2	Dług w Kuchni akad. zaciągnięty w latach 1902/3— 1903/4	7085	88	3085	88	4000	—
3	Dług w funduszu rezerwowy Domu akademickiego z r. 1903/4	2000	00	1346	76	653	24
4	Zaległ. w aptekach i u lekarzy Tow. z lat 1900—1904	5833	52	5356	52	477	—
5	Zaległoś za druki i przybory kancelaryjne z lat 1901—1904.	600	23	600	23	—	—
		19719	63	10389	39	9330	24

Długi Tow. zmniejszyły się więc w tym roku o kwotę 10389 kor. 39.

Plan amortyzacyjny, według którego przyszły Zarząd ma spłacić resztę długów w kwocie 9330 kor. 24 h., przedstawiamy następujący: dług na kapitał żelazny w kwocie 4200 kor. należy objąć planem amortyzacyjnym pożyczki jąką Tow. zaciągnie w przyszłym roku administracyjnym.

Zaległoś w kwocie 477 kor. pokryć należy z funduszu obrotowego chorych. Odnośnie zaś do kwoty 4000 koron (poz. 2 tab. I) i 653 kor. 24 h. (poz. 3 tab. I) przedkładamy następujące wnioski do uchwalenia:

„Z uwagi na to, że niedobór kasowy Kuchni Towarzystwo będzie zmuszone w przyszłości pokryć z własnych funduszy, Walne Zgromadzenie uchwala: kwota 4000 kor. ma być użyta na amortyzację pożyczki przez Tow. w przyszłości na zapłacenie długów Kuchni zaciągnąć się mającej“, kwotę zaś 653 kor. 24 h.

przenosi się do funduszu chorych jako zwrot kosztów Towarzystwa połączonych z badaniem Kolegów o przyjęcie do Domu akademickiego.

Mimowoli nasuwa się pytanie, co było powodem powstania tak znaczących długów, w jaki sposób one wzrastały i co należy czynić aby na przyszłość podobnej gospodarce zapobiedź?

W odpowiedzi na pierwsze pytanie wytarczy przytoczyć wyjątki ze sprawozdań poprzednich lat. I tak czytamy w sprawozdaniu z r. 1902:

„Mimo tak znacznej ilości (17380 kor. 44 h.) udzielonych pożyczek trudno jest myśleć o tem, by zaspokoić potrzeby biednych kolegów“.

Dochód funduszu pożycz. zwycz.	K.	14618·55
Rozchód	„	17380·44
Wydano więcej o	K.	2761·89

W temże sprawozdaniu czytamy:

„Obie apteki wydały lekarstw na kwotę znaczną (jaką, sprawozdanie nie wspomina), a gdy dodamy do niej kwotę zaległą z lat poprzednich (jaką?), to otrzymamy sumę olbrzymią! Toteż nic dziwnego, (!!) że nie zdołaliśmy jej spłacić w b. r., mimo, że wypłaciliśmy aptekom kwotę K. 3372·01“ *).

Dochody funduszu wynosiły	.. . . . .	K. 5559·17
Rozchody	„	„ 6989·53
Wydano więcej	.. . .	K. 1430·36

a nadto jak samo sprawozdanie przyznaje pozostała zaległość w aptekach w kwocie . . . K. 987·93

Czytamy dalej:

„Niedobór kasowy funduszu pożyczek nadzwyczajnych*) wynosi K. 1515·34“.

Do tych zaległości, o których wspomina sprawozdanie, dość należy jeszcze inne drobnejsze, jak zaległości za ekwiwalent, druki, przybory kancelaryjne, o których w sprawozdaniu nie ma mowy.

---

*) Sprawozdanie z r. 1902.

Z powyższego przedstawienia okazuje się, że mimo, iż dochody w roku 1902 wynosiły 53186 K. 07 h. (największy dochód od założenia Towarzystwa), Zarząd nietylko nie spłacił stosunkowo małych zaległości z poprzednich lat, lecz nadto pozostawił w spuściźnie nowe długi, o wiele większe.

Tesame objawy widzimy i w następnych sprawozdaniach z r. 1903 i 1904. I tak czytamy w sprawozdaniu z r. 1903:

„W roku bieżącym zwiększył się deficyt pożyczek ubezpieczeniowych, gdyż osiągnął kwotę 4494 K. 97 h.“

Ze sprawozdania kasowego tegoż roku okazuje się, że minus w poszczególnych funduszach zwiększył się a mianowicie:

a) w funduszu pożyczek zwyczajnych	K. 3681.92
b) w funduszu chorych	982.78
c) komisyi ubiorowej	595.09
d) zaciągnięto pożyczkę z Kuchni w kwocie	2239.58
e) a nadto Zarząd nie zapłacił należytości aptek w kwocie	3830.08

Podobny stan, jak w latach poprzednich, był i w r. 1904. Długi i zaległości zwiększyły się w końcu do kwoty 19719 K. 63 h.

Tak więc przedstawiłem Kolegom źródła długów Towarzystwa. Czynnikami zatem, które złożyły się na zły stan funduszów Tow. w ostatnich czasach była nieprawidłowa gospodarka finansowa, gospodarka nie oparta na żadnym budżecie, gospodarka z dnia na dzień, gospodarka obliczona więcej na efekt zewnętrzny, nie licząca się z faktycznym stanem finansowym Towarzystwa.

Przekroczenia salda rachunkowego poszczególnych funduszów, o ile te przekroczenia znajdą pokrycie w zwykłach innych funduszów Tow., nie można uważać za objaw niekorzystny dla Tow. — są one bowiem wskazówką, że inny stosunkowo procent ogólnych dochodów należy przeznaczyć do danego funduszu — są one dowodem, że z danego funduszu większa ilość członków korzysta, aniżeli z innych (n. p. z funduszu chorych i pożyczek zwyczajnych).

Wadliwy system dotychczasowej administracji tkwił w tem, że nie gospodarowano w granicach dochodów, lecz czyniono wydatki, przekraczające rok rocznie o kilka tysięcy koron dochody Towarzystwa, a na pokrycie tych braków zaciągały Zarządy wprost

albo pożyczki zewnętrzne, albo nie płacono należnych dostawcom rachunków. Zaciąganie pożyczek na pokrycie zwyczajnych wydatków bez wskazania źródła dochodu na spłacenie tychże — bo „nadzieję lepszych czasów“ nie można uważać za źródło dochodu — jest dla każdego Towarzystwa objawem bardzo niekorzystnym, jest zwiastunem chylenia się instytucji do upadku.

Przedstawiając Kolegom stan funduszów i system gospodarki poprzednich lat, nie miałem zamiaru krytykować działalności poszczególnych Zarządów, ile raczej chciałem przytoczyć okoliczności, które się złożyły na obecny zły stan Towarzystwa — chciałem wskazać źródła i drogi, któremi szły niedobory, aby je na przyszłość zamknąć.

Dla uniknięcia podobnych niespodzianek powinien każdorazowy Zarząd Tow. z początkiem roku administracyjnego przedłożyć Wydziałowi do zatwierdzenia preliminary dochodów i rozchodów Tow. i w granicach zatwierzonego budżetu gospodarować. Wszelkie rachunki i należności winny być natychmiast wypłacane, a w ten sposób nie powstaną zaległości. Zadaniem komisji kontrolującej będzie pilnie czuwać nad tem, aby Zarządy nie przekroczyły uchwalonego budżetu, a osiągnąć można ten cel łatwo, jeżeli komisja kontrolująca regularnie będzie odbywać miesięczne szkontra kas Towarzystwa.

Powysze postulaty, które przekazujemy naszym następcom, wprowadziliśmy w życie już za naszego urzędowania. Wspomnę tutaj, że oddzielenie kasy Domu i Kuchni od wspólnej kasy Tow. ma ten dobry skutek, że jeżeli już nie uniemożliwia, to przynajmniej utrudnia zaciąganie pożyczek przez Tow. w tych funduszach.

Zadziwić musi każdego stan funduszu chorych, którego minus doszło do kwoty 13083 K. 45 h. Przyczyny złego stanu tego funduszu są następujące:

- a) nieproporcjonalny rozdział dochodów Towarzystwa;
- b) zwiększenie się dwukrotnie wydatków;
- c) zaległości z lat poprzednich.

Ad a). Statut obecny przeznacza zaledwie $\frac{2}{10}$ części ogólnych dochodów Towarzystwa. Rozdział ten nie odpowiada obecnym stosunkom i potrzebom. Nie liczy się bowiem z tym faktem, że do funduszu chorych przybył nowy wydatek — wynagrodzenie lekarzy — jak również zwiększyły wydatek za leki z powodu

wielkiej ilości leczących się Kolegów. Dlatego Komisja statutowo-regulaminowa na wniosek kol. Wittka uposaża fundusz lepiej, przeznaczając w projekcie nowego statutu 25% ogólnych dochodów, co czyni mniej więcej rocznie 7500 koron.

Ad b). Ze zwiększeniem się liczby członków Tow. wzrosła również liczba leczących się Kolegów, a w ślad za tem podniosły się wydatki. Wykazują nam to daty statystyczne poniżej przedstawione:

TABLICA II.

Rok administr.	Liczba członków	Liczba leczących się	Należytość aptek		Wynagrodzenie lekarzy		Przeciętny koszt leczącego się	
			Koron	hal.	Koron	hal.	Koron	hal.
1900/1	404	180	2572	29	—	—	14	30
1901/2	507	225	3194	99	—	—	14	65
1902/3	597	285	4387	29	—	—	15	33
1903/4	862	540	4935 [*]	70	3264	65	14	99
1904/5	763	541	3881	47	3317	88	13	31

* Z kwoty 4935 K. 70 h. należy odjąć 104 K. 84 h. (należytość za leki pobrane w Szczawnicy).

Trzecim powodem który wpływał na znaczne przekroczenie salda rachunkowego funduszu chorych są zaległości tego funduszu z 4 lat ostatnich:

TABLICA III.

Rok administr.	A						B					
	Należytość aptek		Spłaty roczne		Zaległości		Wynagrodzenie lekarzy		Spłaty roczne		Zaległości	
	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
1900/1	2572	29	1407	34	1164	95	—	—	—	—	—	—
1901/2	3194	99	3372	01	987	93	—	—	—	—	—	—
1902/3	4387	29	1545	14	3830	08	—	—	—	—	—	—
1903/4	4935	70	4037	17	4728	61	3264	65	2195	74	1104	91
1904/5	3881	47	8410	08	200	00	3317	88	4145	79	277	00

Zwrócić muszę uwagę na jeden charakterystyczny moment — zdaniem mojem — dla Tow. finansowego bardzo niebezpieczny. Dla funduszu chorych bowiem nie można nakreślić z góry pewnej granicy w rozchodach — gdyż nie wiadomo czy ilość leczących się zmniejszy się czy zwiększy. Stojmy zawsze wobec tej twardej konieczności, że taką a taką kwotę zapłacić musimy, bez względu na to, czy pozwalają nam na taki wydatek dochody Tow. czy nie. Czy podobna gospodarka jest dobra, czy odpowiada zdrowym zasadom gospodarki finansowej, zbytecznym jest objaśniać.

Podobny stan zmusza Zarząd — jeżeli nie chce zaciągać pożyczki — do zamknięcia innych funduszy Tow., a gdy i to nie wystarcza, zamknięta się fundusze chorych. Są to środki ostateczne a jednak w obecnych stosunkach konieczne! Każdy przyzna, że zastosowanie tej metody, jako reformy funduszu chorych, pociąga za sobą zgubne następstwa dla Kolegów leczących się, gdyż niszczy długie systematyczne leczenie, jak również dzieje się z krzywdą innych Kolegów. Należało więc obrać pośrednią drogę — którą zawierał projekt mój reformy funduszu chorych, przedstawiony na posiedzeniu Wydziału w dniu 27 maja 1905 a następnie na Walnym Zgromadzeniu w dniu 19 czerwca 1905 r.

Wnioski uchwalone na posiedzeniu Wydziału z 27/5 1905^{*)} zdająco do zaprowadzenia pewnych oszczędności w funduszu chorych były następujące:

I. a) „Z uwagi na to, że z pomocy lekarskiej korzystają także Koledzy zamożniejsi Wydział Tow. uchwala:

Lekarzom Tow. Wz. P. U. U. J. przysługuje prawo żądania od zamożniejszych Kolegów natychmiastowego zapłacenia honorarium lekarskiego.

b) Lekarzom Tow. przysługuje prawo odrzucenia ewentualnie zmiany recepty zapisanej dla pacjenta przez innych lekarzy w tych wypadkach — jeżeli recepta zawiera zbyteczne specyfiki lub drogie środki lecznicze, dające się zastąpić tańsze środkami z tym samym skutkiem“.

II. „Wobec skonstatowanych licznych wypadków, że członkowie Tow. samowolnie bez poprzedniego porozumienia się z le-

---

^{*)} Protokół z posiedzenia Wydziału z 27/5 1905 roku.

karzem Tow. a względnie z władzami Tow. zaciągają zobowiązania na rachunek Towarzystwa:

Wydział Tow. uchwala:

a) „Towarzystwo Wz. Pom. U. U. J. nie płaci żadnych rachunków za swoich członków zasięgających porady lekarskiej u innych lekarzy bez poprzedniego porozumienia się z lekarzami Towarzystwa;

b) Wprawianie i drogie plombowanie zębów na rachunek Towarzystwa nie jest dozwolone;

c) Wszelkie operacje uskuteczniają lekarze Tow. lub w razie potrzeby profesorowie odnośnych klinik.

Czy i o ile wnioski te odniosły pożądany skutek, przekonać się mogą Koledzy ze zestawienia statystycznego (tab. II, r. 1904/5).

III. Wnioski przedłożone na Waln. Zgromadzeniu w d. 19/6 1905 r.: „Z uwagi na to, że szczupłe fundusze T. Wz. Pom. U. U. J. nie wystarczają w zupełności na zapłacenie kosztów wynikłych z tytułu leczenia się członków Tow. — z uwagi dalszej, że pozostawianie dotychczasowego stanu rzeczy naraża na szwank fundusze Tow. a nadto jest połączone z krzywdą innych Kolegów, Zarząd i Wydział Tow. — mając poruczoną sobie opiekę nad dobrem Tow., czuwając nad jego rozwojem, przedkłada Walnemu Zgromadzeniu następujące wnioski do uchwalenia:

„Wynagrodzenie lekarzy Tow. — opłaca Tow. w całości na rachunek członków; wszelkie zaś inne koszta wynikłe z tytułu leczenia się członków Tow., opłacają członkowie w połowie a Tow. na ich rachunek w połowie“.

Wniosku powyższego W. Zgromadzenie nie uchwaliło. — Motywem, który wpłynął na odrzucenie wniosku była nadzieję zaprowadzenia z dniem 15/X 1905 r. „Kasy chorych“ na Wszechnicy Jagiellońskiej. Dzień 15 października minął — „Kasy chorych“ niema. Zaznaczam przytem, że wniosek ten należy traktować jako przejściowy aż do czasu zaprowadzenia Kasy chorych. Czy i kiedy zostanie zaprowadzona Kasa chorych, dzisiaj trudno przewidzieć — w każdym razie — nie wcześniej jak za rok lub później. Niezależne odemnie okoliczności nie pozwoliły mi dokonczyć pracy nad projektem „Kasy chorych“ — który poruszyłem na posiedzeniu Wydziału z 27/5 1905 przy sposobności projektu

reformy funduszu chorych. — Jest to sprawa doniosłego znaczenia dla T-wa a doprowadzenie jej do skutku, stanie się dla cierpiących Kolegów prawdziwą pomocą i ratunkiem a T-wu przy odpowiedniej gospodarce przysporzyć może nowe źródło dochodu.

Z przytoczonych cyfr i dat statystycznych okazuje się, że roczne rozchody funduszu chorych — nie udzielając pożyczek z tego funduszu — wynoszą kwotę 9000 koron. Nasuwa się pytanie, czy przy obecnych dochodach T-wa można wydać 9000 koron do funduszu chorych czy nie?

Dochody roczne Tow. z ostatnich 5 lat przedstawiają się następująco:

Rok adm.	Dochód
1900—01	33280 K 05 h
1901—02	53186 „ 07 „
1902—03	42554 „ 98 „
1903—04	30315 „ 72 „
1904—05	29562 „ 17 „

Dwa ostatnie lata są dla nas wskazówką, że na spodziewany dochód możemy przyjąć najwyżej kwotę 30000 koron. — Preliminarz zaś rozchodów przy otwarciu wszystkich funduszy przedstawia się następująco:

L. p.	Wyszczególnienie	Koron	hal.
1	Fundusz pożyczek zwyczajnych	4000	—
2	” ” ubezpieczonych	2500	—
3	” ” chorych	9000	—
4	” rygorozalny	1200	—
5	” stypendyjny	2000	—
6	” nagród	500	—
7	” Helcla, Scipiona, Tukały, bezpłatnych obiadów i promocyjny	1000	—
8	Fundusz kapitału żelaznego	500	—
9	” Czytelni	800	—
10	Administracyja Tow.	5500	—
11	Amortyzacyja długów	3000	—
	Suma	30000	—

Z powyższego przedstawienia okazuje się, że są tylko dwa sposoby wyjścia:

1. albo pozostawić dotychczasowy stan rzeczy a zamknąć fundusze rygorozalny i pożyczek zwyczajnych po jednorazowem zaledwie udzieleniu pożyczek;
2. albo uchwalić projekt Zarządu i Wydziału, aby można otworzyć fundusze.

Wybór od Was zależy Koledzy.

Z kolei przychodzi nam omówić reformy odnoszące się do strony administracyjnej Towarzystwa, mające na celu rozszerzenie kontroli nad czynnościami urzędników Towarzystwa i członków Zarządu. Uchwałą Zarządu z dnia 26 stycznia 1905 usunięto zwyczaj zatrzymywania pieniędzy wpisowych u poszczególnych urzędników — natomiast uczynił odpowiedzialnym Zarząd Tow. sekretarza, — którego obowiązkiem jest kwotę z wpisów uzyskaną wnosić codziennie do kasy Tow. — W ten sposób położono kres nadużyciom, jakie miały miejsce w poprzednich latach. — Również uchwalił Zarząd, aby wszelkie kwestye pieniężne: wykupna indeksów, wpisy, płacenie czynszów, załatwiano tylko w godzinach urzędowych. — Zdarzyć się bowiem może łatwo, że urzędnicy załatwiając tego rodzaju sprawy poza godzinami urzędowymi przez zapomnienie nie wciągają spłat do księgi i wskutek tego powstają niedokładności — utrudniające z jednej strony scisłą kontrolę, jak również dają powód do skarg ze strony Kolegów.

Podobnie jak inne agendy Tow. domagał się również pewnych reform dział „Wierzytelności Towarzystwa“.

Z powodu ogromnej ilości niewiadomych z miejsc pobytu dłużników, chwyciliśmy się bardzo żmudnego aczkolwiek obfitego w rezultaty środka.

Spisaliśmy szczegółową listę dłużników wyżej wspomnianych począwszy od lat najdawniejszych aż do ostatnich czasów, wyszukaliśmy w archiwum uniwersyteckiem każdego z nich rodowód i po tej nitce informowaliśmy się o ich miejscowościach pobytu w odpowiednich gminach i urzędach parafialnych. Informacji takich otrzymaliśmy przeszło 250. Prawda, że wielki procent szczególnie dawnych dłużników t. j. licząc 30 lat wstecz — umarło, ale również dosyć znaczna ilość, bo około 80 dłużników prze-

starzałych zapłaciło swoje pretensye i w ten sposób uratowaliśmy kilka tysięcy koron.

Porządkując i rewidując asygnaty od najdawniejszych czasów, natrafiłyśmy na kilkadziesiąt pozycji dłużnych poręczonych przez trzecie osoby. Mimo przedawnienia, bo przeszło 37 lat zaciągniętych pożyczek, groźbą i prośbą zmusiliśmy odkrytych poręczycieli do zaspokojenia poręczonych przez nich wierzytelności.

Energetycznie zabrano się do wyszukania dłużników mieszkających poza granicami Austrii, jak w Poznańskiem, Królestwie Polskiem, głębszej Rosyi, Serbii, Ameryce, Włoszech i t. d. Praca w tym kierunku wydała świetny rezultat, i tak ściągnęliśmy kilkaset koron z Ameryki i Poznańskiego, Królestwa Polskiego, jak również znaleźliśmy naszych dłużników w Serbii (Belgrad) we Włoszech (Rzym) i oddaliśmy nasze pretensye do ściągnięcia odpowiednim konsulatom. Stosunkowo najwięcej dłużników bo prawie 57 wyszukaliśmy w Królestwie Polskiem i zabraliśmy się energicznie do realizowania pretensyi.

Ostatniemi czasy próbujemy nowego środka, t. j. wzywamy naszych dłużników do uiszczenia pretensyi, za pomocą dzienników wszystkich polskich, na skutek ten zgłosiło się kilku, resztę zaś upartych podamy do publicznej wiadomości w tych dniach ogłaszać w pismach całe ich rodowody, wysokość długów i czas zaciągnięcia pożyczki i t. d.

Pretensye dłużników starych odkrytych a trudnych do ściągnięcia oddaliśmy bezwłocznie na drogę sądową i wszelkimi środkami prawnemi, szczególnie wnioskami na ich areszt, zmuszamy do spełnienia przez nich zaciągniętych zobowiązań względem Towarzystwa.

Spłcone conta poszczególnych dłużników zostały ostatecznie zamknięte.

Wykonując uchwałę W. Zgromadzenia, Zarząd Tow. wprowadził do urzędowania fachowego buchaltera a przy tej sposobności powołał do życia Komisję tymczasową, której zadaniem jest uporządkowanie i rewizya asygnat i recept.

Na rekurs nasz wniesiony przeciw orzeczeniu c. k. Krajoowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie otrzymaliśmy następującą uchwałę:

„Ministerstwo skarbu reskryptem z dnia 6 lutego 1905 r. L. 83842/4 nie uwzględnioło rekursu Towarzystwa przeciw orzecze-

niu c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 31 grudnia 1903 L. 54,508, dotyczącemu należytości ekwiwalentowej za VI dziesięciolecie, ponieważ pominawszy okoliczność, że cele Towarzystwa nie są wyłącznie dobroczynne, Towarzystwo to w myśl ustępu 2 § 26, rozp. min. z dnia 14 lipca 1900 dz. p. p. L. 120, już z tego powodu nie może być zaliczone do Towarzystw dobroczynnych, ponieważ polega na zasadzie wzajemności (świadczenie i wzajemne świadczenie).

Ministerstwo skarbu zezwoliło jednak ze względu na wynik przeprowadzonych dochodzeń, aby łączną kwotę nieściągalnych pretensji Towarzystwa od byłych i obecnych członków w podanej przez Towarzystwo wysokości 65,000 kor. wyłączono z podstawy wymiaru należytości ekwiwalentowej i należytość odpowiednio sprostowano.

Wobec tego prostuje się niniejszym powyższą należytość ekwiwalentową w ten sposób, że od przyjętego za podstawę wymiaru w tut. wezwaniu płatniczem z dnia 11 marca 1902 poz. rej. zgł. 222/01 stanu czynnego majątku (ruchomego) Towarzystwa, obliczonego na kwotę . . . . . 281.839 kor. 49 h.

potrąca się oprócz uznanego już przy tym wymiarze stanu biern. w kwocie 4800 k.; jeszcze dalszą kwotę 65000 kr., razem . . . . . 69,800 kor.

wobec czego pozostaje czysty majątek ruchomy wartości . . . . . 212.039 kor. 49 h.

od której to kwoty zaokrąglonej na kwotę 212.040 kor. wynosi należytość wedle $1\frac{1}{2}\%$ stopy . . . . . 3.180 kor. 60 h.
 $i 25\%$ dodatku . . . . . 795 kor. 15 h.
Razem 3.975 kor. 75 h.

wyraźnie trzy tysiące dziewięćset siedmdziesiąt pięć koron 75 hal., — do której to kwoty przypadającą od majątku Towarzystwa należytość ekwiwalentową za czas od 1 stycznia 1901 do 31 grudnia 1910 się zniża.“

Podobnie jak w latach poprzednich Zarząd tegoroczny zwrócił się do Zarządów zdrowotnych i miejsc klimatycznych o udzielenie zniżek dla chorych Członków T-wa, potrzebujących wyjazdu do miejsc kąpielowych dla poratowania zdrowia. Na skutek

naszej prośby udzielili nam Zarządy zdrowe w Iwoniczu, Krynicy, Rabce, Wysowym, Jaworzu, Lubieniu znaczących ułatwień jak np. bezpłatne mieszkanie, bezpłatne leczenie, uwolnienie od taksy zdrowej, bezpłatne lub przynajmniej zniżone kąpiele, a nadto Zarząd zdrow. w Truskawcu udzielił przybywającym tamże na kuracyę Kolegom zapomogę w kwocie 60 koron; za pomoc udzieloną T-wu poczuwamy się do obowiązku złożyć podziękowanie powyższym Zarządom zdrowym, tudzież W. Panom Lekarzom ordynującym bezpłatnie dla Członków naszego T-wa.

W sprawie Szczawnicy, otrzymaliśmy od Zarządu Akad. Umiejętności pismo Nr. 407/05, które w wyjątkach podajemy.

„Na posiedzeniu dnia 17 czerwca 1905 r. Zarząd Akademii zastanawiał się nad sprawą t. zw. Szpitaliku w Szczawnicy, mieszkającego się w domu pod „Aniołem Stróżem.“

Powodem zastanawiania się nad tą sprawą Zarządu była okoliczność, że młodzież akademicka, widocznie na podstawie mylnych informacji jest przekonana, że wyłącznie studentom uniwersyteckim przysługuje prawo korzystania z ubikacji w tym domu zawartych, oraz że mają istnieć pewne fundusze na tenże sam cel przeznaczone.

Odnośne akta zostały z całą troskliwością poddane rewizji i Zarząd przyszedł do przekonania:

- 1) że o jakimś prawie wyłącznie korzystania z domu pod „Aniołem Stróżem“ przez akademików mowy być nie może;
- 2) że Zarząd Akademii ma wyłącznie i nieograniczone prawo przyznawać mieszkania w tym domu komukolwiek udającemu się dla poratowania zdrowia do Szczawnicy, a nie posiadającemu odpowiednich funduszy;
- 3) że żadnych, specjalnie dla akademików, funduszy będących w związku z t. zw. Szpitalikiem w depozycie Akademii niema;
- 4) mimo to jednak Zarząd Akademii nie myśli przerywać dotychczasowej tradycji, na mocy której akademicy byli przedwyszukiem uwzględniani ze względu na mieszkania w domu „Anioł Stróż“. Owszem Zarząd gotów jest ze swojej strony uczyć wszystko, ażeby słuchacze uniwersyteccy, którym pobyt w Szczawnicy jest wskazany, znaleźli tam warunki dla siebie najdogodniejsze.

Z tych powodów z polecenia Zarządu Akademii komunikuje się JWnemu Panu, co następuje:

1) w domu pod „Aniołem Stróżem“ znaleźć może pomieszczenie 10 akademików. W tym roku jedno miejsce jest już obsadzone, tak że jeszcze 9 podań może być uwzględnionych;

2) podania akademików krakowskich lub lwowskich, poparte przez J. W-nego Pana i Wydział krakowskiej „Bratniej Pomocy“, należy przesyłać odtąd wprost do Zarządu Akademii. Podania te natychmiast będą załatwione i stosowna instrukcja przesłana do dzierżawcy Zakładu zdrojowego p. Feliksa Wiśniewskiego, jako zarządcy z ramienia Akademii domu pod „Aniołem Stróżem“;

3) chcący mieszkać w domu pod „Aniołem Stróżem“ akademicy mają ze sobą tak samo jak dotychczas przywozić pościel, prócz siennika, a to ze względów hygienicznych;

4) dezynfekcja ubikacyi zamieszkań w ciągu sezonu będzie co roku przeprowadzona;

5) w roku 1905 Zarząd Akademii ze swojej strony przyznaje kwotę 250 koron na rzecz potrzeb akademików zamieszkujących dom pod „Aniołem Stróżem.“ Z użycia tej kwoty, która będzie wypłaconą na ręce J. W-nego Pana, Zarząd będzie oczekiwany sprawozdania szczegółowego najpóźniej do dnia 1 kwiet. 1906. Tylko pod warunkiem złożenia tego sprawozdania Zarząd będzie mógł w roku 1906 ponownie pewną subwencję uchwalić;

6) dzierżawca Zakładu zdrojowego ma w swojem przechowaniu książeczkę Kasy oszczędności z kwotą koron 206 h. 57, która to kwota już w roku bieżącym będzie wypłaconą na ręce J. W-nego Pana lub wskazanej przez J. W-ego Pana osoby na cele akademików;

7) byłoby pożądane, ażeby tak, jak w latach poprzednich w ciągu sezonu bieżącego zostały urządzone odczyty lub festyny, któreby przysporzyły funduszów na rzecz akademików. Zarząd Akademii odniósł się w tym względzie do p. Feliksa Wiśniewskiego i p. Ksawerego Górskiego, lekarza zakładowego, z prośbą o użyczenie pp. Akademikom wszelkiej pomocy.

W Szczawnicy bawiło przez miesiąc dziewięciu kolegów; w tem ośmiu Członków naszego T-wa, jeden zaś Członek T-wa lwowskiej Bratniej Pomocy. Z ramienia Zarządu T-wa zarządzał

kolonią naszą kolega Wil. Krzysztoń. Poniżej podajemy spis dochodów i rozchodów funduszu w Szczawnicy.

Na tem miejscu poczuwamy się do obowiązku wyrazić podziękowanie Zarządowi Akademii Umiejętności, a zwłaszcza J. W. P. Prof. Dr. B. Ulanowskiemu za wydatną pomoc materialną, ofiarowaną dla leczących się w Szczawnicy Kolegów, Zarządowi zdrojowemu w Szczawnicy, tudzież J. W. P. Drowi Ksaw. Górskaemu za bezinteresowną pomoc lekarską, za służenie Kolegom naszym radą, za przyjacielską życzliwość Im okazywaną, składając staropolskie „Bóg zapłać“.

A. D o c h ó d.

1) Dar Akademii Umiejętności	250 K. 00 h.
2) Dochód z przedstawienia urządzonego przez art. Krak. teatru miejsk. na rzecz kol. akadem. Krak Tw. Wz. P. U. J. w Szczawnicy.	164 „ 24 „
3) Pobrano z kasy Raiff. kwotę złożoną na fundusz kolonii w roku 1904.	216 „ 56 „
4) Drobne dochody.	24 „
	Summa 654 K. 80 h.

B. R o z c h ó d.

1) Zapłacono za nabiał i jaja	94 K. 27 h.
2) „ „ mięso	202 „ 84 „
3) „ „ towary kolonialne	95 „ 96 „
4) „ „ pieczywo	36 „ 10 „
5) „ „ jarzyny i owoce.	44 „ 60 „
6) „ „ wyroby masarskie	13 „ 38 „
7) „ „ opał	29 „ — „
8) Koszta przewozu kuchni i utrzymanie służby	110 „ 30 „
9) Inne wydatki	27 „ 62 „
	Summa 654 K. 07 ¹⁾

Za zgodność z książkami i kwitami

*Mieczysław Skapski.
Przewodniczący Komisji kontrolującej T-wa.*

¹⁾ Pozostałość w kwocie 0·73 kor. złożono w depozycie w kasie T-wa Wz. P. U. U. J.

Zarząd Towarzystwa starał się zastępować interesa kolegów wobec władz i publiczności, wyednując zniżki, które dzięki decydującym czynnikom zawsze uzyskiwał. Od przyjaciół młodzieży i naszego Towarzystwa doznawaliśmy — jak w latach poprzednich — poparcia czynnego. Pozycja „Dary“ tak w sprawozdaniu kasowem Towarzystwa, jak i kuchennem, świadczy o tem wymownie.

Na tem miejscu wymieniamy niektórych ofiarodawców: Wysoki Wydział krajowy, Wysoki Senat akademicki, JW. Rektora Knapińskiego, JW. Prof. Korczyńską, JW. Helenę i Ignacego Tukałów. JW. Tukałowie, składając na rzecz Tow. kwotę 500 K., przyrzekli, że i w przyszłości rok rocznie 500 K. przysyłać będą. Dar ten Wydział Tow. na posiedzeniu w dniu 11 listopada 1905 przyjął z podziękowaniem, zgadzając się na utworzenie funduszu im. Tukałów pod następującymi warunkami:

1. Fundusz nosi nazwę „Fundusz im. Tukałów“.
2. Z funduszu tego mają być rozdane dwa zwrotne stypendya po 250 K. rocznie.
3. Stypendya powyższe mają być udzielane in natura (pomieszkanie w Domu akademickim i wikt).
4. Stypendya zwrotne są w 3 lata po ukończeniu uniwersytetu wraz z 4% odsetkami.
5. O powyższe stypendya ubiegać się mogą tylko członkowie Towarzystwa Wz. Pom.
6. Nie mogą się ubiegać o powyższe stypendium członkowie Tow. słuchacze I roku któregokolwiek wydziału.
7. Pierwszeństwo w otrzymaniu stypendium mają rygorozanci, przygotowujący się do egzaminów.
8. W razie gdy petent z II lub III roku otrzyma stypendium, jest wskazane, aby otrzymywał takowe aż do ukończenia studiów uniwersyteckich, o ile nie zajdą przeszkody uzasadniające odebranie mu takowego.
9. Prawo nadawania i odebrania stypendium przysługuje Prezesowi Towarzystwa.

Z chwilą gdy dary JW. Tukałów wynosić będą taką kwotę, której odsetki wystarczą na jedno przynajmniej stypendium, ma być utworzony żelazny kapitał, którego odsetki obracane być mają na stypendya pod powyż wymienionymi warunkami.

Imieniem tych, którym ten grosz przyniesie ulgę w ciężkiej pracy i twardej walce o byt, składam serdeczne podziękowanie, zapewniając Ich o wdzięcznej pamięci, jaką młodzież zachowa dla swych Dobrodziejów.

W roku ubiegłym złożył swą godność długoletni kurator naszego Towarzystwa, ks. Prof. Dr. Władysław Knapiński. Kto znał choć trochę stosunek nasz do czcigodnego kuratora, ten wie, ile On dla Towarzystwa naszego i ubogiej młodzieży akademickiej wogóle działał, przypomni sobie, jak się troszczył serdecznie o rozwój kuchni akademickiej, ile razy przychodził jej z wydatną a bezinteresowną pomocą materialną. Od r. 1896 piastował tę godność. Przyzwyczailiśmy się na posiedzeniach Wydziału zwracać o radę i poparcie do tej czcigodnej, cichej postaci. A jak każdorazowy Zarząd Towarzystwa czcił go i wdzięcznością odpłacał, niech zaświadczą wyjątki ze sprawozdań naszych poprzedników.

I tak w sprawozdaniu z r. 1897/98 czytamy: „Szczere podziękowanie składamy.... Imci Protektorowi X. Prof. Dr. Władysławowi Knapińskiemu, który sprawując kuratorię naszego Towarzystwa, zawsze spieszył z dobrą radą i pomocą, ilekroć zapukaliśmy do niego, a obecnie raczył przyjąć kuratorię Tow. stałą, a którego Wydział postanowił w dowód cieci i wdzięczności zamianować członkiem honorowym Wzaj. Pomocy“.

Rok 1898/99: „Szczególnie składamy dzięki JM. Ks. Rektorowi Drowi Wł. Knapińskiemu, kuratorowi naszego Tow., za jego życzliwość dla nas, za pomoc i radę, którą nas zawsze wspierał“.

Rok 1899/00: „Nowy okres dla Towarzystwa nastął z r. 1896, t. j. od czasu objęcia kuratorii przez ks. Prof. Wł. Knapińskiego. Ta miłość, którą otaczają obecnie dostojnego kuratora wszyscy bez wyjątku akademicy, jest może najlepszym wyrazem wdzięczności, jaką żywią dla Niego za te tak żmudne obowiązki, które na siebie przejął“.

Rok 1900/01: „Kończąc to ogólnikowe sprawozdanie poczuwamy się do obowiązku wyrażenia szczegnego podziękowania na pierwszem miejscu JW. Ks. Prof. Drowi Knapińskiemu, że wykonując nad nad nami łaskawie przyjęte obowiązki kuratora, nie powodował się urzędową formalistyką, ale prawdziwie ojcow-

ską otaczał nas opieką, zajmując się rozwojem Towarzystwa, a zwłaszcza kuchni akademickiej“.

Rok 1901/02: „Przedewszystkiem składamy dzięki JM. Ks. Rektorowi Drowi Wł. Knapińskiemu za troskliwe i prawdziwie ojcowskie opiekowanie się nami“.

Oto słaby oddźwięk wdzięczności i czci, jaką zjednał sobie w Tow. naszem Ks. Kurator. Pożegnaliśmy go z żalem serdecznym. Prócz dyplomu członka honorowego, który uchwaliło Walne Zgromadzenie Towarzystwa w r. 1898, nie rozporządzamy innymi środkami okazania uczuć naszych. Niech więc ta krótka, a z serc naszych płynąca wzmianka, niechaj pamiętać w myślach i sercach młodzieży — będą wyrazem zasłużonej dla Niego czci i wdzięczności.

Obecnie objął kuratorię JWP. Prof. Dr. St. Nowak. Krótki czas urzędowania nowego kuratora nie przeszkodził nam poznać szczerze zajęcie się z jego strony naszemi sprawami i energiczne, chętne popieranie interesów Towarzystwa. Za pracę bezinteresowną składamy mu niniejszym podziękowanie i prosimy, aby wchodząc w ślady Czczigodnego Poprzednika, z równą dobocią i oddaniem raczył się opiekować naszem Towarzystwem.

Członkowie Zarządu, Wydziału i urzędnicy Towarzystwa z małymi wyjątkami spełniali pilnie swoje obowiązki. Za pomoc i współudział w pracy niechaj przyjmą serdeczne podziękowanie.

W końcu pozostaje nam jeszcze jeden przyjemny obowiązek do spełnienia.

Szczerze dziękujemy JW. Radcy zdrowia Prof. Wicherkiewiczowi za Jego długoletnię gorliwą pomoc dla chorych kolegów, JW. Rektorowi Cybulskiemu za opiekę nad kapitałem żelaznym, W. Drowi Gertlerowi za bezinteresowną pomoc prawną i WP. Chmurskiemu za bezinteresowne udzielanie nam wód mineralnych.

Imieniem Zarządu i Wydziału przedkładam następujący wniosek do uchwalenia:

„W uznaniu zasług położonych około rozwoju Towarzystwa Walne Zgromadzenie mianuje członkami honorowymi JW. Helenę i Ignacego Tukałów“.

W Krakowie, 10 listopada 1905.

Stanisław Walentyn Wittek
prezes.

Sprawozdanie z Kuchni akademickiej.

Obejmując Zarząd Kuchni na początku sprawozdawczego roku, skonstatowaliśmy na samym wstępie, iż deficyt, wykazany w zeszłorocznem sprawozdaniu, a wynoszący kwotę 5423·74 kor., był w rzeczywistości znacznie większy. Postaramy się to udowodnić cyframi. I tak w stanie czynnym bilansu Kuchni podano, jak przekonaliśmy się z rachunków i ksiąg kontowych, wartość zapasów w wiktualach, ziemniakach, materyale opałowym i drukach większą o kwotę circa 745 koron od rzeczywistej wartości. Należało dalej skreślić ze stanu czynnego należytość p. K. Wojnara za obiady w kwocie 31·58 kor. jako nieściągalną, jak również należało odpiisać wartość legatu ś. p. Kokosińskiego w kwocie 550 koron, gdyż nieruchomości, legatem owym objęte, przypadły w udziale Domowi akad. i Towarzystwu. Po uskuteczeniu tych poprawek otrzymamy zatem w stanie czynnym kwotę 11143·88 koron.

Również i stan bierny — passywa Kuchni, wykazane w ostatnim sprawozdaniu, w wielu punktach odbiegają od faktycznego stanu rzeczy. I tak nie wykazano w passywach zaległości: p. Tomaszewskiego za inwentarz z r. ad. 1902/3 w kwocie 669·78 kor.; p. Niedźwiedzkiego za roboty kaflarskie w kwocie 280 koron; p. Halskiego za inwentarz w kwocie 300 K.; zaległości funduszu bud. D. ak. w kwocie 300 K., wykazane zaś zaległości pomniejszono o łączną kwotę 146·14 kor. — czyli innemi słowy passywa Kuchni w dniu 15. października 1904. r. wynosiły 19817·02 kor., wobec czego zeszłoroczny Zarząd zamknął gospodarkę w Kuchni deficytem 8671·14 koron.

Obejmując Zarząd Kuchni akademickiej, uważaliśmy za pierwszy nasz obowiązek położenie tamy szybkiemu wzrostowi deficytu. W trudnych jednakże znaleźliśmy się warunkach — w położeniu, rzec można, bez wyjścia. Widzieliśmy, że jednym z wielu powodów wzrostu owego deficytu i to powodem najważniejszym, była kwestya niezbyt dogodnych z wielu względów dla Kuchni dostaw; wystarczy wspomnieć choćby o samej tylko dostawie mięsa, przy której dostawcy wolno było według umowy dawać 20 — 25 % kości. Kwestya zmiany dostaw — na pozór łatwa — w rzeczywistości okazała się do przeprowadzenia trudną. W krót-

kim stosunkowo przeciągu czasu uzyskaliśmy nowe oferty na dostawy artykułów spożywczych na znacznie lepszych, niż dotychczasowe, warunkach, lecz o zmianie dostawców mogliśmy pomyśleć dopiero w pierwszych dniach lutego, to jest z chwilą otrzymania sum, potrzebnych na konwersję długów dotychczasowych dostawców, dzięki uzyskaniu pożyczki, w sprawozdaniu komisyi kontrolującej wymienionej. Tak więc uwieńczenie pomyślnym wynikiem podjętego przez nas zadania, było częściowem powstrzymaniem nagłego wzrostu deficytu.

Były jednak i inne przyczyny, które nie pozwoliły nam zamknąć bilansu Kuchni po rocznej gospodarce bez deficytu. Kilka z nich — zdaniem naszym — najważniejszych podamy Kolegom.

Pierwszym powodem ciągłego wzrostu niedoboru w kasie kuchennej, to nieproporcjonalnie niska cena potraw, nie stojąca w żadnym stosunku do cen produktów, idących sporadycznie rok-rocznie w górę. Ceny potraw nie można zaś zbytnio podnosić, gdyż wówczas Kuchnia nie spełniałaby swego zadania: nie byłaby — jak na stosunki akademickie — „tanią Kuchnią akademicką.“ Ceny zaś potraw w Kuchni naszej są minimalne, gdy zważy się tę okoliczność, iż artykuły spożywcze, przerabiane w naszej Kuchni, są pierwszorzędnej jakości, są pobierane z firm pewnych i poważnych, a zatem i drogich; cena ich z każdym rokiem idzie w górę — cena zaś potraw rzadko kiedy ulega poważniejszej zmianie.

Drugim równie ważnym powodem, to zbytnie obciążenie budżetu Kuchni przez obowiązek utrzymania licznej i drogiej służby. Kwestya jej utrzymania przez Kuchnię i Dom akademicki, jakież kwestya zwrotu należyciści za wodę i światło, przez Kuchnię spotrzebowane, w kwocie około 600 K. rocznie Domowi akademickiemu została przez Wydział w sprawozdawczym roku uregulowaną i znalazła swój wyraz w uchwalonym preliminarzu budżetu Domu akademickiego.

Dalszym czynnikiem, wywierającym wpływ na powstawanie deficytu w Kuchni, jest bezsprzecznie ogromne zapotrzebowanie i wprost przerzążająco szybkie zużycie inwentarza. Że kwestya ta nie pozostaje bez wpływu na niepomyślny stan finansów Kuchni, najlepiej ilustruje to ta okoliczność, iż preliminowanie rocznie

kwoty 1000 koron na uzupełnienie i powiększenie inwentarza nie jest wygórowanem.

Ważnym również powodem niepomyślnego stanu finansowego Kuchni i to w znacznej mierze — są dotychczasowe wielotysięczne zaległości. Przy miesięcznej wypłacie dostawców uwzględniać musi się zawsze amortyzację dawnych zaległości, a w rezultacie tego brnie się z jednego w dług drugi, a o wyniku miesięcznej gospodarki trudno się przekonać. I bardzo możliwe jest, że gospodarka w Kuchni uwieńczona zostałaby pomyślniejszym niż obecnie rezultatem, gdyby Zarząd Kuchni nie zmuszony był operować kredytem, gospodarować minusami, przez poprzedników pozostawionymi, gdyby — jednym słowem — Kuchnia nie posiadała żadnych zaległości. Wówczas bowiem z ogromną łatwością możnaby sporządzić zestawienia miesięczne, których niepomyślny wynik zmuszałby Kolegów, zarządzających Kuchnią, do energiczniejszej działalności, do wykrycia bezpośrednich powodów deficytu. Jak na dziś pozostaje to jednak jeszcze niestety pobożnem życzeniem.

Oto szereg powodów, które przyczyniają się do znacznego obciążenia budżetu Kuchni, na których pokrycie nie można znaleźć równorzędnego pokrycia w jakiekolwiek nadwyżce dochodów; oto szereg powodów, które pociągają za sobą w zimnej, nieubłaganej konsekwencji wzrost niedoboru w stanie finansowym Kuchni. Nie pomogły: ani ścisła kontrola, rozciągnięta przez odpowiednie czynniki nad gospodarką Kuchni; nie pomogła rzetelna, intenzywna praca Kolegów, zarządzających Kuchnią, pochłaniająca czas, siły fizyczne i duchowe; nie pomogła ogromna oszczędność w Kuchni z całą ściśleścią stosowana; — one przyczyniły się do tego, że tegoroczny niedobór blisko o 60% mniejszy jest od zeszłorocznego; one powstrzymywały tylko nagły wzrost niedoboru — nie mogły go zupełnie usunąć, bo powody, jak wyżej przedstawiliśmy, były innej zupełnie natury, od innych zależały czynników.

W ciągu naszej całorocznej gospodarki spotykaliśmy się z licznymi skargami na nieporządek w Kuchni, na niesmaczność potraw, na brak należytej obsługi. Zaobserwowałyśmy smutny fakt, że w wielu przypadkach sami stożący się w Kuchni Koleżki przyczyniali się do powstawania nieładu i zamieszania

w sali jadalnej przez pomijanie zarządzeń Zarządu Kuchni. Staraliśmy się jednak ten nieporządek w sali jadalnej usunąć przez wprowadzenie 15 minutowej przerwy w wydawaniu potraw między $\frac{3}{4}$ 12 — 1 w południe, w czasie której można by salę jadalną przyprowadzić do znośnego porządku. Przyznajemy, że było to tylko połowicznem rozwiązaniem sprawy, lecz tak być musiało, gdyż powyższe wady, powyższe braki dałyby się usunąć jedynie przy możliwości większych nakładów pieniężnych. Co się tyczy nieporządku w Kuchni, to powstaje on głównie skutkiem szczupłości lokalu, mogącego wygodnie pomieścić około 100 osób. Na podstawie zaś ksiąg wydawanych potraw możemy udowodnić, że z przeciętnej liczby obiadów, dochodzącej do 350, kolacyi zaś do 200 — przypada na pierwszy okres pory obiadowej względnie kolacyjnej 65 — 70 %. — Na udowodnienie naszego twierdzenia, że szczupłość lokalu jest powodem tych braków, wystarczy przytoczyć fakt, że w czasie feryi uniwersyteckich, gdy do Kuchni uczęszcza 100 — 150 stołowników, Zarząd Kuchni nie spotyka się z żadnym z powyższych zarzutów, lecz owszem z pełnym uznaniem i zadowoleniem stojących się w Kuchni podówczas Kolegów.

Uzyskać zatem lokal obszerniejszy, wprowadzić odpowiednie stoły, podwoić służbę fachową, wprowadzić obsługę bardziej kwalifikowaną, oto szereg reform, których urzeczywistnienie położyłoby kres skargom i niezadowoleniu Kolegów; na to potrzeba jednak poważnych zasobów pieniężnych, a tych niesłyszy Kuchnia nie posiada.

Nie wystarczyło jednak ograniczać się jedynie do konstataowania braków; należało w jakikolwiek sposób braki te usunąć i odpowiednie przedsiewziąć zmiany. Wyłania się myśl wydzierżawienia Kuchni. Jakkolwiek osobiście byliśmy uprzedzeni wogół do puszczenia Kuchni w obce ręce, zwłaszcza, że stał nam przed oczyma świeży przykład obu Bratnich Pomocy lwowskich, które po nieudanej próbie dzierżawy objęły Kuchnie napowrót we własny zarząd, aby mówiąc za cenę kilkotysięcznego deficytu dawać Kolegom wikt zdrowy a tani, to jednak ze względu na ogromne niezadowolenie z obecnego stanu rzeczy większości Kolegów, pragnących zmiany, jakotęż ze względu na to, że prowadząc Kuchnię we własnym Zarządzie, żadnych reform z powodów wyżej

przytoczonych, zdążających do sanacyi stosunków kuchennych, nie moglibyśmy przedsięwziąć — zdecydowaliśmy się w końcu wystąpić z wnioskiem o wydzierżawienie Kuchni. Skloniła nas do tego kroku także ta ogromna niepewność gospodarki kuchennej, zależna w różnych chwilach od różnych okoliczności, nie pozwalająca nigdy przewidzieć ostatecznego rezultatu, a mogąca za sobą w konsekwencji pociągnąć smutne dla T-wa następstwa, nakładając nań obowiązek do pokrywania wielotysięcznych deficitów Kuchni.

Do szybkiej akcyi skłaniała nas i ta okoliczność, że rzetelna, intenzywna, energiczna, nierzaz pełna poświęcenia praca Kołegów, zarządzających Kuchnią, idzie na marne, przynosząc w rezultacie tylko sarkania, niezadowolenie, co więcej — nieufność Kołegów. A przecież praca ta, wysiłki te, w innych agendach T-wa odpowiednio spożytkowane, wydaćby mogły plon obfity.

Oto szereg powodów, które nas skłoniły do wystąpienia z wnioskiem o wydzierżawienie Kuchni na posiedzeniu Wydziału, następnie zaś po zaakceptowaniu go przez Wydział na nadzw. Walnem Zgromadzeniu w dniu 19. czerwca 1905. r., które, uznawszy słuszność motywów, Zarządu, projekt nasz przyjęło, dając równocześnie Zarządom mandat do wydzierżawienia Kuchni.

Wykonując uchwałę Walnego Zgromadzenia, rozpisaliśmy konkurs na dzierżawę Kuchni. Rezultatem tego było uzyskanie kilku zgłoszeń. Z jednym ze zgłaszających się o dzierżawę Kuchni nawiązał Zarząd przed feryami rokowania dosyć dla T-wa po-myślne (czynsz roczny 1500 K.. kaucja 2000 K., konserwację lokalu, światło, opał, wodę powinien pokrywać dzierżawca, zapewniona kontrola nad jakością i ilością potraw, tudzież dozór hygieniczny, ceny potraw dotychczasowe). Wobec tego jednak, że ów dzierżawca już po pierwszem, przedwstępniem omówieniu warunków zaczął stawiać żądania, których uwzględnienie mogłoby narazić nas na poważne straty, Zarząd stojąc na straży dobra Towarzystwa, czuł się w obowiązku rokowania dalsze z nim zerwać.

Nie mogąc znaleźć dzierżawcy, musieliśmy otworzyć po feryach kuchnię we własnym Zarządzie; stwierdzić jednak należy, że prowadzenie to jest tylko prowizoryczne, czasowe, do chwili, kiedy Zarządowi T-wa uda się wyszukać odpowiedniego

dzierżawcę. Oferentów przesunęła się przed nami znaczna liczba; żadnej jednakże z powakacyjnych ofert nie mogliśmy traktować poważniej, gdyż albo dawano nam za mały czynsz i stosunkowo niską kaucję, godząc się na ceny potraw dotychczasowe i inne warunki T-wa, albo też dawano żądany przez nas czynsz i żądaną kaucję, wymagano jednak podniesienia ceny potraw, albo decydowano się na obecne ceny potraw, żądano jednak od T-wa ponoszenia kosztów opału, oświetlenia, wody lub nawet jeszcze pewnej dopłaty, albo wreszcie godzono się na wszelkie warunki przez nas stawiane, nie chcąc jedynie pozwolić na wykonywanie hygienicznego nadzoru i kontroli nad jakością i ilością potraw przez Zarząd T-wa. Rzecz naturalna, że tego rodzaju ofert narywo brać nie mogliśmy. Licząc się zaś z ewentualnością, że możemy łatwo nie znaleźć dzierżawcy, któryby się zdecydował objąć prowadzenie Kuchni pod warunkami przez nas stawianymi, zmuszeni byliśmy postarać się o odpowiednie zaprowianowanie Kuchni na zimę w najpotrzebniejsze zapasy.

Dodać jeszcze przy końcu musimy, że Zarząd, czyni starania, np. niedawne ogłoszenie w dziennikach, aby w myśl uchwały Walnego Zgromadzenia wydzierżawić Kuchnię, jednak pod możliwie najkorzystniejszymi dla Towarzystwa warunkami.

*Wilhelm Krzysztoń.
Vice-Prezes T-wa.*

Sprawozdanie Zarządu „Domu Akademickiego“.

W tegorocznem sprawozdaniu nie umieszczamy osobno sprawozdania Zarządu Tow. z administracją Domu, a osobno sprawozdania sekcyi „Domu akademickiego“, wybranej z łona Wydziału, a to z tego względu, że tak Zarząd, jak i sekcyja, nie działały każde z osobna, na własną rękę, lecz zgodnie i w jak najściślejszej łączności. A że Zarząd był absorbowany pracą w samem Towarzystwie, wobec tego ciężar tak administracji Domu, jak i jej kontroli, w przeważnej części spadał na sekcyę.

Już zaraz z początkiem roku administracyjnego przyszło sekcyi podjąć się dość trudnego zadania, którem z było sporzą-

dzenie preliminarza budżetu dla Domu. Dokonała ona przyjętego na się trudu na podstawie zeszłorocznego sprawozdania i wyjaśnień, udzielonych jej przez kol. gospodarza Domu. Rozumie się samo przez sieć, że sekcyя nie brała wszystkiego na ślepo, w dobrej wierze i bez zastrzeżeń, lecz starała się wszystkie pozycje oprzeć na jak najściślejszych obliczeniach.

Mimo skrupulatności i jak największej uwagi przy tej pracy, nie zdołała się jednak sekcyя ustrzec od błędu i to dość znacznego, którym się też tłumaczy niezgodność niektórych pozycji preliminarza budżetu z właściwem sprawozdaniem kasowem. Błąd ten polega na nieuwzględnieniu amortyzacji długów z poprzedniego roku. Daje się on jednak usprawiedliwić okolicznością, że preliminarz ten był pierwszym, a do tego ściśle teoretycznym usiłowaniem ujęcia gospodarki Domu w pewne racjonalne ramy.

Zato następcy, wz bogaceni naszym doświadczeniem, będą mieli pod tym względem łatwiejsze do spełnienia zadanie. Na tej też pracy ograniczyła się na długo działalność sekcyи, bo prócz kilku od czasu do czasu urządzańnych posiedzeń, na których stanawiała się nad wadami i potrzebami Domu akadem., prócz przedkładania Wydziałowi wykazów Kolegów, zalegających z czynszami, sporządzanych zwykle przez gospodarza Domu akadem. kol. Siudego i prócz udziału w rozdawaniu mieszkań w ciągu roku, sekcyя długiego czasu nie dawała prawie znaku życia. Nie dowodzi to jednak wcale, żeby sekcyя siedziała z założonemi rękoma. Robiła ona, co mogła tylko zrobić w swem trudnym położeniu, bo przygotowywała podstawę, starała się zbadać teren swej działalności. Nie mogła występować od razu stanowczo i otwarcie, a to z tego prostego powodu, że nie zdawała sobie jasno sprawy ze swego zadania, że poprostu nie wiedziała, co ma robić i jak ma robić, nie znała pola, na którym miała działać.

Nie miała ona, jak nawet jeszcze i nie ma dotychczas, ściśle wytyczonego zakresu działania, nie miała jasno określonego stosunku do Zarządu.

Później jednak, poznawszy dokładnie braki Domu akadem. i jego wady, występowała sekcyя na każdym z posiedzeń Wydziału, począwszy od stycznia, z żądaniem, by Wydział dał dyrektywę Zarządowi Domu co do postępowania względem Kolegów, zalegających z czynszami. Wydział jednak, powodowany

uczuciem koleżeństwa — które tu było nie na miejscu — a w niektórych wypadkach nędzią Kolegów, radził wzywać Kolegów do uiszczenia zaległości, rozkładać im na raty i t. p. Lecz gdy wreszcie na posiedzeniu majowem Wydziału sekcyą wykazała, jak zastraszająco zaległości wzrastają i postawiła wniosek, by Kolegom, zalegającym z czynszami, już dłużej nie poblażać, lecz wezwać ich do natychmiastowego uiszczenia całego zaległego czynszu, albo zmusić do opuszczenia zajmowanych przez nich mieszkań, wtedy już Wydział z konieczności musiał się na to zgodzić, bo innego wyjścia nie było, jeżeli się chciało Dom ratować. Na tem samem posiedzeniu wystąpiła sekcyą z ostrą krytyką dotychczasowej gosdodarki i stosowne wnioski postawiła, na które Wydział w zupełności się zgodził.

Tym smutnym stanem Domu powodowany Zarząd, wystąpił w porozumieniu z p. kuratorem Tow., Prof. Dr. Nowakiem na tem samem posiedzeniu Wydziału z wnioskiem, by administrację Domu akadem. powierzyć fachowemu administratorowi. Wniosek ten tak na Wydziale, jak i na Walnym Zgromadzeniu został uchwalony. Zarząd, występując z tym wnioskiem, kierował się głównie tym względem, by administracji Domu nadać ciągłość i bezpośrednią, które są głównymi warunkami dobrego Zarządu Domu, a przytem kierował się Zarządem i obawą, by dotychczasowy sposób administracji wskutek corocznego wzrostu potrzeb technicznej natury nie mijał się w przyszłości z interesami tej agendy Tow. i nie naraził kiedy Tow. na poważne straty, zwłaszcza, że Koledzy, administrujący Domem akadem., prawie co roku müsliły się zmieniać i uczyć się administracji kosztem Domu. Ze względu na to zaś, że budżet Domu akadem. nie pozwala na opłacenie samoistnego technicznego urzędnika, a za pośrednictwem p. kuratora Tow. mógł Zarząd za stosunkowo nizkiem wynagrodzeniem, bo tem samem, jakie pobierał dotychczasowy kol. gospodarz Domu, uzyskać fachową siłę do administrowania Domem, uchwalił więc powierzyć administrację Domu p. Albinowi Stanaszkowi, urzędnikowi uniwersyteckiemu, poruczając mu techniczną stronę administracyi, nadzór nad służbą, (obok władz Tow.) i ściąganie czynszów od Kolegów lokatorów Domu akadem.

Przy sposobności wprowadzenia do Domu administratora, wy-

konał Zarząd uchwałę zesłorocznego Walnego Zgromadzenia, zapadła na wniosek Komisji kontrolującej i kasę Domu oddzielił od kasy Tow., a dla administracji Domu przeznaczył osobny pokój. Co do drugiej części powyższej uchwały, żądającej, by 50% z czystego dochodu Domu obracać na stworzenie kapitału, koniecznego na przeprowadzenie większych robót adaptacyjnych domu, to tej nie można było wprowadzić w życie, bo gospodarka Domu została zamknięta deficytem, do którego bardzo wiele przyczyniły się roboty, przedsięwzięte podczas wakacji około Domu, jak również i upłata zesłorocznych zaległości za gaz i wodę.

Za wodę pozostało nam zeszłego roku do zapłacenia 1284 kor. 93 hal., a to skutkiem tego, że zesłoroczny Zarząd wniósł do Rady miejskiej dnia 16 maja 1904 r. podanie z prośbą o udzielenie nam opustu z ceny taryfowej za wodę, pobieraną na potrzeby Domu akad. i uzyskał wstrzymanie egzekucyjnego ściągnięcia należyciści wodociągowej aż do rozstrzygnięcia prośby. Prośbę tę traktowała Komisja wodociągowa na posiedzeniu, odbytem w dniu 22 listopada 1904 r. i przyznała nam 25% opustu, począwszy od dnia 1-go października 1904 r. aż do odwołania. Wobec zaś rozstrzygnięcia prośby trzeba było całą zesłoroczną zależłość wyrównać, zwłaszcza, że druga prośba, wniesiona przez zesłoroczny Zarząd do Rady miejskiej o przyznanie Domowi akad. zasiłku z fundacji s. p. Dra M. Zieleniewskiego „Zasiłek dla wodociągu miasta Krakowa“ na opłatę należyciści wodociągowej, została przez Kuratory tejże fundacji uchwałą z dnia 28 stycznia 1905 r. nieprzychylnie załatwioną, ponieważ fundusze, przeznaczone na ten cel, wyczerpane zostały przez zasiłki, udzielone zakładom i instytucjom naukowym i dobrotczynnym, którym na mocy aktu fundacyjnego w pierwszym rzędzie przed innymi przysługuje prawo korzystania z powyższej fundacji. Gdyby jednak w przyszłości okazało się, że z odsetek powyższej fundacji może korzystać większa liczba zakładów, niż dotąd, to Magistrat zawiadomi o tem i nasze Towarzystwo.

Lepiej zato wypadła odpowiedź na podanie, wniesione poprzedniego roku do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów dla Galicyi, która pismem z dnia 3 grudnia 1904 r. zniżyła Towarzystwu należyciącą abonamentową za telefon ze 100 na 50 kor. rocznie, płatnych z góry w dwóch równych półrocznych ratach po 25

koron, a to w pierwszej połowie stycznia i lipca każdego roku w kasie tutejszego c. k. Urzędu poczt i telegrafów, bez wszelkiego poprzedniego upomnienia.

Żeby więc tak zeszłoroczne zaległości, jak i tegoroczne potrzeby Domu pokryć, trzeba było tylko jak najenergiczniejszego ściągania czynszów, a tego nie było, częścią z winy Kolegów, częścią z winy niedołężnej administracyi, że zaś dalej tak iść nie mogło, musiała więc sekcyą z wnioskami poprzednio wymienionymi wystąpić.

Wszedłszy już raz na drogę reform i porządku, starała się sekcyja jak najskrupulatniej przestrzegać, by ta nowa, zreorganizowana, energiczna gospodarka w Domu ani na chwilę nie osłabła. I rzeczywiście, może sobie pochlebić, że do końca na swym trudnym i bardzo przykrym posterunku wytrwała.

Sekcyja wraz z kol. Wiceprezesem zajmowała się również i obliczaniem zaległości czynszowych Kolegów, którzy już z mieszkani ustąpili i ściąganiem od tych Kolegów rewersów na dłużne kwoty. Czynnośc ta była nieraz bardzo nieprzyjemna, a to z tej przyczyny, że Koledzy uważały to, co było ich obowiązkiem za dowód łaski, okazany członkowi sekcyi, żądającemu podpisu, którego często odmawiali, lub też wśród objawów swego niezadowolenia na później odkładali.

Najcięzsza jednak praca czekała sekcyę podczas miesięcy wakacyjnych, kiedy z Zarządu nie było prawie że nikogo i trzeba było wejść nawet w atrybucyę Zarządu.

Na ostatnim swem przedwakacyjnym posiedzeniu polecił Wydział sekcyi Domu akad., by podczas wakacyi zajęła się uregulowaniem czynszów w Domu, a co do prawa mieszkania w Domu podczas wakacyi, na wniosek Zarządu, orzekł, że mogą mieszkać tylko ci Koledzy, którzy już poprzedniego roku w Domu mieszkali i na następny rok tego prawa nie stracili. Reszta zaś Kolegów, mieszkających w Domu, otrzymała wypowiedzenie mieszkania z dniem 1 sierpnia. Zrobił to Wydział z tego względu, że podczas wakacyi miał być Dom gruntownie odczyszczony i uporządkowany, czemuby większa ilość mieszkańców przeszkodziła. A zresztą zeszłoroczne doświadczenie okazało, ile to jest kłopotu i nieporządku, gdy cały Dom jest zamieszkały w czasie, kiedy Zarząd nie urzęduje i cała władza siłą rzeczy spoczywa

w ręku gospodarza, który niekontrolowany, o tyle spełnia swe obowiązki, o ile mu się to podoba. Dom zaś po takich gościach wakacyjnych wygląda tak, jakby nie przez 2 miesiące, lecz przez kilka lat był zamieszkiwany, a o czynszach to niema co nawet wspominać. Przez te uchwały zaś skorzystało się tyle, że cały Dom został odczyszczony, bo Koledzy mieszkali tylko na parterze i w jednym skrzydle I. piętra, dalej, że Kol. lokatorowie uiszczały regularnie czynsze, bo chodziło im o zatrzymanie mieszkania nadal, a zresztą egzekutywa nad mniejszą ilością lokatorów jest łatwiejsza, przytem miało się lepszą kontrolę nad nieproszonymi gośćmi, których ani niezadowolony lokator, ani Zarząd, ani dobro instytucji nic nie obchodzi.

Zaraz z początkiem wakacji, bo od 1. VIII. objął w Domu akadem. swe obowiązki uchwalony przez Walne Zgromadzenie, a mianowany przez Zarząd administrator; był zaś gospodarz kol. Siudy natychmiast wyjechał. Sekcya więc musiała teraz czuwać nad wszystkiem i nowego administratora o jego obowiązkach pouczać.

Przedewszystkiem trzeba było się zabrać do odczyszczenia mieszkań, które się okropnie przedstawiały i do niezbędnych robót około Domu, jak wybetonowanie piwnicy i połączenie Domu kanałem z kanałem miejskim. Po ukończeniu tych robót można było dopiero przystąpić do uregulowania czynszów, co też sekcya jedynie przy pomocy administratora uskuteczniała.

Z 72 mieszkań, wynajmowanych w Domu ak., zostało podniesionych w cenie 19 pojedynczych z ogólnej liczby 23, a 28 wspólnych z ogólnej liczby 49; utrzymało się przy tych samych cenach tylko 25 pokoi. Czynsz miesięczny ze wszystkich pokoi razem podniósł się wskutek tego o 31·50 K.

Podczas wakacji również wprowadziła sekcya wiele ulepszeń w samej administracji Domu. Pierwszą z innowacji jest pisanie kwitów przez kalkę, przez co i praca się zmniejsza, a pewność oryginalności i prawdziwości kwitów większa. Korzystając zaś ze sposobności, że księgi czynszowe t. zw. metryki właśnie się kończyły, zakupiono nowe zupełnie takie same, lecz zmieniono sposób ich prowadzenia na wiele dogodniejszy i przejrzystszy, bardzo łatwy do skontrolowania. A jeżeli się jeszcze doda wprowadzenie dla Domu księgi kasowej i kontowej, to już każdy może się przekonać, o ile administracja Domu została udoskonalona.

Sekcya zajęła się również przy pomocy admistratora skontrolowaniem inwentarza w Domu. Okazało się, że całe mnóstwo rzeczy brakuje, jak szklanek, kluczy do stolików i szaf, a nawet i lamp. Tu znów trzeba było braki uzupełniać, aby dość wielkie koszta za sobą pociągnęło, a fundusze na to za małe; wobec tego nie było innego wyjścia, jak szklanki i klucze posprawiać, a lampy wycofać z inwentarza Domu. Żeby jednak pozostała część lamp nie stała bez użytku, zdecydowała się sekcya wraz z prezesem Tow. Kol. Wittkiem, by lampy wydzierżawać za opłatą 1 kor., skoro ich nie można było wszystkim lokatorom dać. Później, o ile stan funduszów się polepszy, można je będzie uzupełnić i napowrót do inwentarza Domu wliczyć.

Już od września zaczęli się zjeżdżać Koledzy i obejmować mieszkania, nadane im przed wakacjami. Tu znowu stanęła sekcya na tem stanowisku, by żadnego z Kolegów nie wpuszczać do mieszkania, bez poprzedniego zapłacenia czynszu i poddania się badaniu lekarskiemu u lekarza Tow. Dra Flisa. Jedno i drugie dało się wykonać, choć nieraz z wielu trudnościami. Świadectwa lekarskie nie są żadną nowością, bo już w pierwszym roku istnienia Domu żądano ich przed wprowadzeniem się do mieszkania. Że jednak później ten zwyczaj o mało nie zginął, to tylko wskutek nie przestrzegania go przez gospodarza Domu.

O ile zaś okazało się to zaniedbanie złem, to świadczy o tem to, że mieszkali w Domu Koledzy bez świadectwa lekarskiego, tak chorzy, że stanowili wielkie niebezpieczeństwo dla swoich współlokatorów. Później zaś, żeby uniknąć tych nieprzyjemnych zawodów sprawianych Kolegom, którzy otrzymali mieszkania, a potem wskutek orzeczenia lekarskiego musieli się ich zrzec, nadawano mieszkania tylko tym Kolegom, którzy już mieli świadectwo lekarskie.

Tak mniej więcej przedstawia się działalność Zarządu Domu akademickiego. Pozostaje jeszcze tylko ułożyć regułamin dla admistratora Domu i sporządzić preliminarz budżetu na rok przyszły, czem będą musieli się zająć już nasi następcy. Zarząd zastał Dom w okropnym stanie, mieszkania zniszczone, zaległości czynszowe ogromne, gospodarkę nędzną, tak, że przy cokolwiek dłuższej podobnej gospodarce — Dom

akadem. musiałby stanowczo upaść. Teraz Dom jest już na dobrej drodze, bo tak za październik, jak i za listopad czynsze popłacono z góry, porządek lepiej utrzymywany, trzeba tylko na raz obranej drodze tak dalej postępować, a da się wszystko jeszcze naprawić.

Miejmy nadzieję, a nawet bądźmy pewni, że przyszłe Zarządy Domu, nauczone doświadczeniem tak zeszłorocznego, jak i tegorocznego Zarządu, nie zboczą z drogi wskazanej przez nas jako jedynej i nie dadzą upaść temu Domowi, który powstał z takim trudem i z tak wielkiej ofiarności. Przecież to na ten nasz Dom składali się tacy, jak Jan Matejko, który szkice swe wielkiej wartości darował na fundusz budowy Domu akad., a które jeszcze do dziś dnia posiada Towarzystwo złożone w depozycie w Domu artysty, pod zarządem Dyrekcyi Muzeum Narodowego. Nie dopuszczają chyba nasi następcy, by p. Konstanty Wołodkowicz, ten nasz wielki dobrodziej i przyjaciel tak okropnie na młodzieży akademickiej się zawiódł i miał patrzeć na powolny upadek swego wiekopomnego dzieła, które, z jaką pieczęliwością wzniósł, taką je i nadal otacza. On ciągle troszczy się o nie i myśli o niem. Ile tylko razy zdarzy się mu sposobność zobaczenia go, to nigdy jej nie pominie; zawsze przyjdzie się przypatrzyć temu Domowi, a zarazem przekonać się, o ile ta młodzież, którą on tak bardzo ukochał, nie zawiodła jego zaufania, o ile potrafi ocenić wartość jego dzieła, o ile potrafi je uszanować. Jak do tego czasu jednak, to chyba tylko same zawody musiał go spotykać na widok Domu akad. Nie dopuszczajmyż więc do tego, żeby ten największy nasz opiekun miał zrazić się do nas do reszty i może nawet miał kiedyś pożałować tego swego wspaniałego daru, złożonego niewdzięcznej młodzieży akademickiej.

Żeby zaś do tego nie dopuścić, powinni pamiętać nasi następcy, by ani na chwilę na zaległości czynszowe nie pozwalać, trzymać się ściśle regulaminu. Kto do 6. każdego miesiąca czynszu nie uiści, 7. posłać natychmiast wypowiedzenie, by w przeciagu dni 8 t. j. do 15. lokator mieszkanie opuścił. Zapłaci lokator do 15., to zostanie, a nie — to go natychmiast Zarząd powinien usunąć z mieszkania. Litość tu nie powinna mieć miejsca, już choćby dlatego, że zwykle, jak to sekcyą tego roku stwierdziła, ci, którzy są najbiedniejsi i najwięcej na nią zasługują,

płacą czynsze jak najregularniej. Zamożniejsi zaś nigdy tak się nie liczą z groszem i stanowczo częściej pod tym względem zaniebdują się. Jeżeli tylko zrobi się jeden wyjątek, to za tym pójdzie z pewnością więcej, aż dawny wyjątek stanie się regułą, reguła zaś wyjątkiem, a Dom akad. — upadnie.

Przyszły Zarząd powinien również pamiętać i o tem, żeby nigdy nie nadawać mieszkań bez opinii lekarskiej, tak przy rocznym nadawaniu przez Wydział, jak i później przez Zarząd i sekcję Domu. Każdy z Kolegów, mieszkających dłużej w Domu akadem., powinien co roku postarać się o opinię lekarską, którą lekarz Tow. Zarządu przesyła. Żeby zaś Koledzy nie potrzebowali się trudzić z podaniem o mieszkanie do Tow., a potem znowu udawać się do lekarza, to zupełnie wystarczy, gdy każdy z Kolegów, ubiegający się o mieszkanie, uda się do lekarza Tow., podda się badaniu i zostawi u niego podanie, które ten zaopiniuje i odeśle Zarządu.

Do tem większego ładu i porządku w Domu przyczynia się bardzo wiele i to, gdy przedewszystkiem Koledzy, stojący na czele instytucji, a mieszkający w Domu, starają się o spełnienie wszystkich tych warunków, których spełniania od Kolegów lokatorów żądają i nie dozwalają, by ich osobiści przyjaciele mogli osiągnąć więcej, niż każdy inny Kolega im obojętny.

Zarząd powinien surowo przestrzegać, by mieszkań nie podnajmowało, boby mogło dojść do tego, żeby w domu mieszkali nie ci, którym Wydział, czy Zarząd wraz z sekcją mieszkania nadał, ale ci, których sobie lokatorowie wybrali.

Należy też jak najpilniej uważać, by w mieszkaniach mieszkała przepisana ilość lokatorów, a nie więcej. Zdarzało się bowiem nieraz, że w pokoju, przeznaczonym na dwóch lokatorów, mieszkało 3, 4, 5, a nawet 6. Rozumie się, że tu przedewszystkiem trzeba pilnować tylko lokatorów i tym w razie niezastosowania się do ostrzeżenia Zarządu, należy stanowczo mieszkanie wypowiedzieć.

Nie znaczy to jednak wcale, żeby lokatorzy w Domu nie mogli mieć gości, owszem mogą ich mieć, a Zarząd im nawet każe łóżko wstawić do pokoju. Gościem zaś może być, czy to krewny, czy to znajomy, czy kolega lokatora, jednak gościna jego nie może się rozciągać na tygodnie, wtedy bowiem Zarząd uważa go za tak zwanego „kątownika“. Zarząd jednak i na gości

nie zawsze może pozwalać, bo coby było, gdyby tak z początkiem roku szkolnego, kiedy się Koledzy zjeżdżają do zapisów, wszyscy chcieli znaleźć gościnę w Domu akad.? Rozumie się, że wtedy tylko wyjątkowo może Zarząd zezwolić na gościnę. Zarząd, postępując w ten sposób, chroni Dom od zniszczenia, a przytem idzie lokatorowi na rękę i wybawia go z kłopotu, bo każdy prawie lokator niechętnie znosi takiego gościa u siebie, gdyż ten mu wiele czasu zajmuje i przeszkadza. Lokator jednak nie może swemu koledze tak wprost odmówić, bardzo jednak jest zadowolony, gdy Zarząd zagrozi mu wypowiedzeniem, wtedy bowiem może się tem zasłonić i gościa od siebie usunąć. Sekcja miała nieraz podczas wakacji zwłaszcza we wrześniu i październiku takie wypadki, że sami lokatorowie przychodzili z prośbą, by im zagrozić wypowiedzeniem, aby w ten sposób mogli się pozbyć niepożądanych współlokatorów. Wprawdzie tu cała nienawiść takiego gościa spada tylko na Zarząd, ale to już trudno.

Dom akademicki sam nigdy nie może mieć gości, chyba w wyjątkowych wypadkach za wyraźną uchwałą Zarządu wraz z sekcją Domu; gości może mieć tylko lokator i Zarząd Domu ma do czynienia tylko z lokatorami, a nie ich gośćmi. Jeżeli zaś, nie lokator, tylko gość jego zgłasza się o pozwolenie chwilowego zamieszkania, to Zarząd prośby takiej uwzględnić nie powinien, bo nie wie, czy lokator sobie tego życzy, czy też nie.

Co zaś dotyczy prawa mieszkania w Domu podczas wakacji, to najlepiej było trzymać się zasad tego roku przez Wydział przyjętej, a oprócz tego uwzględnić Kolegów, którzy otrzymali mieszkania na rok następny, a podczas wakacji nie mają gdzie mieszkać, jak również i tych Kolegów, którzy w poprzednim roku mieszkali w Domu, jednak na następny rok o mieszkanie się nie podają, tylko wnoszą podanie o prawo mieszkania podczas wakacji. Nie należy zaś uwzględnić Kolegów, którzy mieszkanie w Domu stracili, albo których podania zostały odrzucone, a przedewszystkiem nie należy uwzględnić obcych, którzy nie tylko z Towarzystwem, ale nawet z Uniwersytetem nic a nic wspólnego nie mają, jak to miało miejsce w pierwszym roku istnienia Domu.

Niechże przyszłe Zarządy pamiętają o tem dobrze, że główną

podstawą istnienia Domu, są czynsze i jak najwzorowszy porządek, niech również pamiętają, że Dom od pierwszego roku swego istnienia zaczął deficytem, który teraz jeszcze bardziej wzrósł, tak, że chcąc ten deficyt usunąć, trzeboby energicznie czynsze ściągać i na zaległości nie pozwalać. A z deficytem trzeba się jak najprędzej uporać, bo niezadługo Dom będzie potrzebował coraz większych i coraz kosztowniejszych nakładów, tak na zewnętrzne, jak i na wewnętrzne naprawy, a inwentarz ciągle się zużywa i niszczy, zwłaszcza chodniki, które dość znaczne sumy pochłaniają, później przyjdzie kolej na materace, wkłady, stołki, umywalnie, podłogi i t. p. Jeżeli więc chcemy, by Dom akademicki istniał nie tylko dla nas, ale i dla naszych następców, którzy może jeszcze z większą nędzą będą musieli walczyć, niż my, jeżeli chcemy, by on trochę dłużej świadczył o wspaniałomyślności tych, którzy odczuli nędzę młodzieży akademickiej i chcieli jej jak najszerzej dopomóc, jeżeli chcemy, by nas przyszłość nie przeklinała, lecz błogosławiła — to strzeżmy jak najpilniej tego jedynego naszego ogniska.

Władysław Baran

przewodniczący sekcji Domu akademickiego.

Sprawozdanie Komisji konkursowej.

Jednym z celów naszego T-wa już w pierwszej dobie jego istnienia było obok niesienia pomocy materialnej swym Członkom także równolegle krzewienie ruchu umysłowego wśród młodzieży akademickiej i zachęcanie do pracy naukowej. Środkiem do zrealizowania tego wzniosłego zadania było nagradzanie prac Członków na konkurs T-wa zgłoszonych, a środek ten, gdy przeglądnięmy roczne sprawozdania, gdy zaglądnąwszy do archiwum T-wa znajdziemy szereg prac, nieraz bardzo poważnych, nagradzanych na rok-rocznych konkursach T-wa, do świetnego prowadził rezultatu. Epilog świetnych pod tym względem czasów przypada na lata adm. 1888/9 — w którym to roku nagrodzono prac 7, i na 1889/90 — kiedy znowu na zgłoszonych prac 14. nagrodę otrzymało 3. Zwyczaj ogłaszania konkursu w póź-

niejszych latach zanika zupełnie, aż dopiero w r. 1901. postanowiono wzbudzić ruch na tem polu, od lat kilku odlogiem leżącem, a wydającem przecież niegdyś tak świetne plony. Na konkurs rozpisany zgłoszono prac 4, z tych 2 zostały nagrodzone. Następny konkurs rozpisano w r. 1902. bez skutku, gdyż nie wpłynęła żadna praca. Nie zrażając się niepowodzeniem swego poprzednika, Zarząd w r. adm. 1903/4 rozpisał konkurs, który w rezultacie przyniósł dziesięć prac. Oto ich wykaz: 1) Praca: „Assocyacye rolnicze“ godło „Labor“. 2) Praca: „Goethe jako poeta i wychowawca“ godło: „Hagen“. 3) Praca „O buddyźmie według kazań jego twórcy“ godło: „Benares“. 4) Praca: „O sufiksie nik—nica i jego w polskim języku odmianach“ godło: „Favete linguis“. 5) Praca: „Aleksander Puszkin“ godło: „Mężowie beoccy“ 6) Praca: „Genezis z Ducha Słowackiego“ godło: „Wróci spokojność—wróci.“ 7) Praca: „Japonia“ — Godło: „Cezar“. 8) Praca: „De rhetorica P. Ovidii“ godło: „Nudziarz“ 9) Praca: „Badania nad poznaniem ludzkiem przy końcu XVIII. w.“ godło: „Usque ad finem.“ 10) Praca: „Antonio“ — fantazja dramatyczna, napisał A. L. Barański.

Prace te oddał Zarząd PP. Profesorom, którzy łaskawie racyli się podjąć ich oceny. Wobec niezbyt energicznej działalności w tym względzie i zesłorocznego Zarządu i zesłorocznej Komisji sprawa cała poszła w odwółkę. Obejmując zastępco kierownictwo Komisji konkursowej w czerwcu 1905 r. otrzymałem ocenionych prac 5, a już przed feryami zdąziałem uzyskać zwrot reszty prac od PP. Profesorów wraz z ocenami. Z powodu niedojścia do skutku kilku posiedzeń rozstrzygnięcie konkursu nastąpiło dopiero w listopadzie b. r. Wskazówką dla Komisji były oceny Profesorów — Komisja zadecydowała jedynie o wysokości nagród. Pierwszą nagrodę w kwocie 100 koron przyznano Koledze Stanisławowi Witkowskemu za pracę p. t. „O Genezis z Ducha Słowackiego“ godło: „Wróci spokojność wróci.“ Pierwszą nagrodę drugiej klasy w kwocie 50 koron przyznano Koledze Franciszkowi Stopie sł. fil. za pracę p. t. „O sufiksie nik—nica i jego w polskim języku odmianach“ Godło: „Favete linguis“. Drugą nagrodę drugiej klasy w kwocie 40 koron przyznano Kol. Sebastyanowi Flizakowi sł. fil. za pracę p. t. „Goethe jako poeta i wychowawca“ Godło: „Hagen“. Pierwszą nagrodę

trzeciej klasy w kwocie 30 koron przyznano Kol. Tadeuszowi Nalepińskiemu sł. fil. za pracę p. t. „O buddyzmie według kazaní jego twórcy“ godło: „Benares“. Wreszcie drugą nagrodę trzeciej klasy w kwocie 25 koron przyznano Kol. Tadeuszowi Mikułowskemu, sł. fil. za pracę p. t. „Aleksander Puszkin“ godło: „Mężowie beoccy“. Ogółem nagrodzono prac pięć łączną kwotą 245 koron. Nie nagrodzono dwu prac, — trzech zaś prac Komisja nie uwzględniała, gdyż nie odpowiadały warunkom Konkursu.

Na tem miejscu poczuwamy się do obowiązku wyrazić podziękowanie J. Wielmożnym Panom Profesorom za łaskawą ocenę prac, na konkurs T-wa zgłoszonych.

Wilhelm Krzysztoni

zast. przewodn.

Sprawozdanie Komisyi archiwalnej.

Archiwum Towarzystwa w chwili, kiedy Komisja archiwalna rozpoczęła swoją działalność, znajdowało się w opłakanyim stanie. Wzięliśmy się też energicznie do pracy zmudnej i powolnej, wytknawszy sobie jako jej cel — uporządkowanie archiwum T-wa.

Akcyę całą prowadziliśmy albo wspólnie na posiedzeniach Komisyi, albo też pewne działy były powierzane do uporządkowania poszczególnym członkom Komisyi. Oddzieliliśmy w archiwum księgi wierzytelności, kasowe, administracyjne i t. p., które porządkowaliśmy według działań za latami i aktów i dokumenty T-wa od najdawniejszych czasów. Te ostatnie zdołaliśmy jednak uporządkować od chwili założenia T-wa do r. 1896. W czasie feryi skutkiem przebudowy biura wierzytelności, — gdzie mieści się także i archiwum T-wa, powstały w uporządkowanych już partyach pewne nieporządkie, które jednak przy niewielkim stosunkowo nakładzie pracy dadzą się usunąć.

Brak czasu, będący wynikiem z jednej strony zbytniego zaabsorbowania przewodniczącego i członków Komisyi w innych agendach T-wa i w innych pracach, z drugiej zaś strony skutkiem zbycia się końca sprawozdawczego roku administracyjnego, a więc i naszego urzędowania, nie pozwolił nam na uporządkowanie aktów i dokumentów T-wa od r. 1896, na uporzą-

kowanie aktów i dokumentów T-wa Obyw. Bud. Domu Ak. i innych do Domu Akademickiego się odnoszących, a pochodzących z epoki jego powstawania, nie pozwolił nam wreszcie na sporządzenie katalogu archiwum Twa, rzeczy dla T-wa bardzo doinosłej.

Dokonanie prac powyższych powierzamy naszym następcom. Co do skatalogowania zabytków archiwalnych dodać musimy, że do pracy tej zaprosić należy Kolegów, którzy zawodowo pracując w archiwach z tego rodzaju pracami dokładnie są obzajomieni, a mamy nadzieję, że takich chętnych wśród Członków T-wa znaleźć będzie można. W ten więc sposób w najbliższym roku administracyjnym archiwum T-wa może znajdować się już we wzorowym porządku.

Wilhelm Krzysztoń

przewodniczący.

Sprawozdanie Komisyi statutowo-regulaminowej.

Projekt statutu z r. 1903 okazał się z wielu względów niepraktycznym. Nie liczył się bowiem z potrzebami i stosunkami Tow., w jakich znalazło się Tow. w ostatnich czasach, a zwłaszcza postanowienia, odnoszące się do Domu akademickiego — układane w teori — w praktyce okazały się niedostatecznymi. Również należało zmienić ustroj władz Towarzystwa, słowem Komisja miała za zadanie zmienić w zupełności dotychczasowy projekt statutu i oprzeć go na nowych i zdrowych podstawach.

Pracę swą ukończyła Komisja z początkiem czerwca 1904 kiedy na porządku dziennym posiedzeń Wydziału był szereg ważnych spraw, domagających się natychmiastowego załatwienia. To było powodem, że projekt Komisyi nie mógł wejść pod obrady Wydziału.

Spodziewać się należy, że przyszły Zarząd dołoży starań, aby obrady nad projektem Komisyi rozpoczęły się na jednym z najbliższych posiedzeń Wydziału.

Stanisław Wittek

prezes.

Sprawozdanie Komisyi informacyjnej.

Rok 1904/5 zapisał się znacznie lepiej na kartach „Księgi komisyi informacyjnej, aniżeli przeszły, gdyż w ciągu bieżącego roku zgłoszono 18 guvernerek (z czego nie objęto 4), 15 lekcyi (nie objęto 1), 12 pisarek lub zajęć innego rodzaju (nie objęto 3). W porównaniu więc z rokiem przeszły, w którym zgłoszono 17 zajęć wszelkiego rodzaju, a nie 24, jak podaje poprzednie sprawozdanie, widać znaczny wzrost ku lepszemu. Mimo tego jednak liczbowy stosunek zgłaszających się Kolegów do zgłoszonych posad jest nieproporcjonalny. Przyczyna tego faktu leży poza sferą działań i wpływów Komisyi i nie da się usunąć ani żadnym regulaminem, ani sumiennem odbywaniem dyżurów, ani nawet najczęstszem ogłoszaniem w dziennikach.

*Jędrzej Serafin
przewodniczący Komisyi informacyjnej.*

Sekcya czytelniana

wybrana z Iona Wydziału z prawem kooptacyi, ukonstytuowała się jak w roku zeszłym, wybierając przewodniczącego, sekretarza i dwu zawiadowców pism w czytelni. Zarząd tą ważną agendą Towarzystwa wymaga bardzo wiele ciągłej intenzywnej pracy, która przechodzi prawie siły jednostki, nic więc dziwnego, że Koledzy zniechęcali się rychło i z tego powodu skład sekcyi zmieniał się w tym roku kilkakrotnie.

Działalność naszą rozpoczęliśmy, nawiązując korespondencję z wielu pismami polskimi i obcemi, którym rozesłaliśmy prośby o egzemplarze bezpłatne lub o zniżkę w cenie prenumeraty. Na tej drodze zdołaliśmy dzięki uprzejmości i ofiarności Redakcji uzyskać wcale pokaźne rezultaty. Staraliśmy się, by czytelnia przedewszystkiem odzwierciedlała społeczeństwo polskie we wszystkich trzech zaborach i we wszystkich objawach myśli społecznej, politycznej i artystycznej. Chcieliśmy uwzględnić o ile możliwości wszelkie stronnictwa i kierunki i nie gardziliśmy drobiazgami, jeśli przyczyniały się do wypełnienia całości. Prócz

tego rozszerzyliśmy zakres pism fachowych, idąc w tem za uzasadnioną potrzebą Kolegów. Kładąc główny nacisk na pisma polskie, nie zaniedbywaliśmy i obcych i w dziale tym zaprenumerowaliśmy parę nowych wydawnictw peryodycznych.

Wyznać trzeba, że w staraniach naszych o rozszerzenie czytelni doznaliśmy z wielu stron, a szczególnie od wielkiej liczby redakcji dużo bezinteresownego i prawdziwie ofiarnego poparcia, dzięki czemu większość pism, znajdujących się w czytelni otrzymujemy zupełnie bezpłatnie lub za cenę znacznie zniżoną.

W podprenumeracie pism odstąpiliśmy od dotychczasowego sposobu pozbywania się ich zapomocą licytacji, natomiast trzymaliśmy się metody odstępywania ich z wolnej ręki, co na pożór dawało skromniejsze rezultaty, ale okazało się w rezultacie korzystniejszem, przysparzając czytelni szereg stałych, pewnych podprenumeratorów.

Czytelnia była otwarta od 8-mej rano do $10\frac{1}{2}$ wieczorem, a dzięki ilości i doborowi pism była najliczniej odwiedzana ze wszystkich lokalów tego rodzaju w Krakowie, tak, iż okazała się potrzeba utrzymywania jej i przez wakacje, czego dokonaliśmy głównie dzięki pracy Kolegów: Herlingera, Podoleńskiego i Lewkowicza.

Prócz nich wiele pracy włożyli w czytelnię kol.: Krzymuski, Serafin i Bartoszewski.

Wszystkim tu wymienionym i niewymienionym Kolegom, którzy dopomagali nam z poza Sekcji, jak również Redakcjom pism za ich obywatelską ofiarość i prawdziwą życzliwość dla naszej instytucji składamy na tem miejscu serdeczne podziękowanie.

W bieżącym roku administracyjnym czytelnia otrzymywała następujące pisma: *)

a) polskie

1. Ateneum	4. Biblioteka warszawska
2. Architekt	5. Biesiada literacka
3. Biblioteka naukowa	6. Bluszcz

*) * oznacza prenumeratę zniżoną, ** całą prenumeratę zapłaconą, resztę bezpłatnie albo za zwrotem kosztów przesyłki.

7. Bocian	45. Górnosłazak
8. Chemik polski	46. Gospodarz
9. Chorał	47. Gwiazda
10. Czas	48. Gwiazdka cieszyńska
11. Czytelnia dla wszystkich	49. Kosmos
12. Czasopismo prawn.-ekon.	50. Kraj *
13. " techniczne	51. Kronika rodzinna
14. Chimera **	52. Krytyka
15. Dwutygodnik katechetycz.	53. Książka
16. Dziennik chicagowski	54. Kuryer codzienny
17. " berliński	55. " lwowski *
18. " poznański	56. " narodowy
19. " śląski	57. " poznański
20. Dzień	58. " sosnowicki
21. Echa płockie i włocławskie	59. " warszawski
22. Echo przemyskie	60. Lud
23. Ekonomista	61. Misye katolickie
24. Fotograf	62. Monitor
25. Gazeta cukrownicza	63. Mucha
26. " grudziądzka	64. Muzeum
27. " kaliska	65. Naprzód *
28. " kołomyjska	66. Nowa Reforma
29. " lwowska **	67. Nowe słowo
30. " mleczarska	68. Nowiny lekarskie
31. " warszawska	69. Nowości ilustrowane
32. " narodowa	70. " muzyczne
33. " polska *	71. Odrodzenie
34. " radomska	72. Ognisko **
35. " rolnicza	73. Ogniwko
36. " samborska	74. Ojczyzna
37. " sanocka	75. Orędownik
38. " sądowa	76. Osa
39. " świąteczna	77. Pamiętnik literacki
40. Głos	78. Poradnik językowy
41. Głos ludu śląskiego	79. Postęp okulistyczny
42. " narodu	80. Praca
43. " śląski	81. Prawda (Kraków)
44. Goniec poranny i wiecz.	82. Prawda (Warszawa)

83. Promień
84. Przegląd dentystyczny
85. " filozoficzny
86. " górniczo-hu-
tniczy
87. Przegląd katolicki
88. " pedagogiczny
89. " polityczny
90. " polski
91. " powszechny
(Kraków) *
92. Przegląd powszechny
(Warszawa)
93. Przegląd prawa i admi-
nistracji
94. Przegląd techniczny
95. " wszechpolski
96. Przedświt *
97. Przemysłowiec
98. Przewodnik naukowy
99. Przyjaciel ludu (Kraków)
100. Przyjaciel ludu (Nawsie)
101. Przyjaciel zwierząt
102. Przyszłość
103. Przewodnik powiatu ży-
wieckiego
104. Pszczelarz i ogrodnik
130. Kuryer litewski

105. Reforma szkolna **
106. Reformator
107. Rola
108. Rozwój
109. Słowo polskie *
110. Śmigus *
111. Świat kobiecy
112. " płciowy
113. " słowiański
114. Teka **
115. Tygodnik ilustrowany
116. " polski
117. " rolniczy
118. " samborsko-
drohobyczki
119. Wędrowiec
120. Wiek
121. Wieniec i pszczółka
122. Wiadomości matemat.
123. " numizmaty-
czno-archeologiczne
124. Wisła *
125. Wschód
126. Wstrzemiążliwość i praca
127. Wszechświat
128. Zgoda
129. Zorza

b) obce

1. Diło *
2. Das litteratische Echo *
3. Fliegende Blätter *
4. Die Jugend **
5. Die Kunst **
6. Lit.-naukowyj wistnyk *
7. Ljubljański zvon

8. Narodnie noviny
9. Oswobożdzenie
10. Simplicissimus **
11. Sozialist. Monatshefte *
12. Vorwärts
13. St. Pietersb. Wiedom.
14. Die Zeit

Tadeusz Mikułowski
przewodniczący sekcyi czytelnianej.

Sekcya biblioteczna

składała się w tym roku, jak w przeszłym z wyznaczonych wydziałowych, oraz z kolegów, kooptowanych z poza Wydziału. Ponieważ zesłoroczna sekcya z kol. Łukasiewiczem na czele zorganizowała dostatecznie całą technikę manipulacyjną, pozostało więc nam w tym roku tylko przestrzeganie i rozwijanie tej techniki, bogacenie księgozbioru, oraz uporządkowanie jej ostateczne. Opierając się na tych zasadach, utrzymaliśmy w dalszym ciągu księgę inwentarza, katalog kartkowy, oraz alfabetyczny spis książek, przeznaczony dla kolegów wypożyczających, system rewersów przy pożyczaniu, oraz opłatę 2 hal. od tomu. Działowego katalogu nie udało się jeszcze w tym roku z powodu dużego ruchu w bibliotece urządzić. Natomiast wydaliśmy drukiem katalog alfabetyczny książek, znajdujących się w bibliotece od listopada 1904 r., który zaś sprzedajemy po nadzwyczaj nizkiej cenie, bo po 10 hal. Biblioteka funkcjonowała cały rok z wyjątkiem wakacji, podczas których jednak jeden z członków sekcji, przebywający w Krakowie, był upoważniony do wypożyczania książek prywatnie kolegom. Wydawano książki na dyżurach dwa razy na tydzień, w czem sekcyi, jak i w przeszłym roku, był bardzo pomocny WP. M. Gorzkowski, sekretarz Akad. Sztuk pięknych w Krakowie. Na ogół ruch był w Bibliotece duży, wypożyczono bowiem z góram 900 książek. Pożądały była jednak większa sumienność ze strony kolegów, gdyż niektórzy trzymają u siebie książki wypożyczone z góram rok, niektórzy zaś zwracają nieosobiście książki, unikając w ten sposób należnych opłat. Wobec tego sekcya będzie zmuszoną zastosować do tych kolegów w całej surowości przepisy regulaminu. Sekcya objęła Bibliotekę o z góram 1100 dziełach, obecnie zaś oddaje ją liczącą z góram 1500 dzieł. Przybyło więc 400 dzieł, z których około 100 było darowanych, jużto przez JWP. K. Wołodkiewicza, jużto przez JW. prof. Dra Piekosińskiego, Towarzystwo Miłośników Historyi i Zabytków Krakowa, Wł. Bełzę, którym na tem miejscu jeszcze raz za te dary wyrazy wdzięczności i podziękowania składamy. Nabywaliśmy książki głównie z zakresu nauk społecznych, ekonomicznych, filozoficznych, a to w myśl zarówno potrzeb kolegów, jak i legatu ś. p. Kokosińskiego, z którego na

ten cel pieniądze czerpaliśmy. Spis książek, które od listopada 1904 r. do listopada 1905 r. do Biblioteki przybyły, podajemy w dodatku do niniejszego sprawozdania. Duży nacisk w tym roku położyliśmy też na oprawę książek, aby zapobiedz zaczynającemu się już w naszej Bibliotece rozlatywaniu się starych książek. Udało się też nam oprawić wszystkie poczytniejsze starsze książki, oraz wszystkie nowo zakupione. Pozostaje na rok przyszły zająć się oprawą roczników pism. Ponieważ dochód, przeznaczony na utrzymanie Biblioteki z bilardu okazuje się za małym, użyliśmy więc w tym roku części legatu ś. p. E. Kokosińskiego. Ogółem sprawozdanie kasowe Biblioteki przedstawia się, jak następuje:

D o c h ó d.

Remenant z 1903/4 r.	126·00 K.
Dochód z bilardu	334.93 „
Opłaty za wypożyczanie	70·52 „
Zwrot z adm. czasop.	17·40 „
Z legatu ś. p. Kokosińskiego . .	893·93 „
	1432·78 K.

R o z c h ó d.

Katalogu druk	320·00 K.
Drobne wydatki	19·16 „
Oprawa	228·77 „
Książki od antykwarc.	38·36 „
Rachunek książek z 1903/4 . . .	258·43 „
A conto rach. Geb. i Wol. za r. 1904/5	102·03 „
Obsługa, opał, woda etc.	52·00 „
adm. czas.	17·40 „
	1036·15 K.
Rach. należny u Geb i Wol. za 1904/5	396 63 „
	1432·78 K.

Zostaje więc przyszłej sekcyi bibliotecznej do rozporządzenia, po uregulowaniu rachunku księgarń Gebethnera i Wolfa, oprócz dochodów z bilardu, reszta legatu ś. p. Kokosińskiego w sumie 1106·07 K. z ewentualnym zapłaceniem spadkowych należytości stempłowych.

*Edward Taylor,
przewodniczący sekcyi bibliotecznej.*

Sprawozdanie lekarskie.

W r. b. leczyło się u mnie chorych 260, z tego dawnych 91, nowych 169 (w tem 2 kobiety) (85·81%), zgłaszało się zaś o potwierdzenie recept innych lekarzy 43 (14·19%), a mianowicie:

miejscowych:	internistów	13	(4·29%)
	dentystów	3	
	skórн. i wener.	16	
	okulistów	13	
	laryngologów	7	
zamiejscowych:		1	

Zgłoszeń chorób było na 260 chorych 269, a nadto 51 zgłoszeń wyłącznie w celu badania do Domu akad.

Wizyt lekarskich było:	ambulatoryjnych	920
	w domu chorych	121
	consiliów	2
	operacyi	3
	Razem	1046

Na jednego chorego przypada przeciętnie 3·3 wizyt. Najsłabsza ilość wizyt wynosiła 1 (chorych 93), uajwiększa 38 (chorych 1).

Pod względem jakości chorób leczyło się na:

	dawnych	nowych	razem
Choroby nosa	1	6	7
" gardła	8	11	19
Gruźlica krtani	1	1	2
Nieżyt oskrzeli	1	5	6
Choroby płuc i opłucnej gruźlicze	36	43	79
" " " inne . . .		2	2
Zapalenie osierdzia		2	2
Choroby serca	5	8	13
Przedwczesna miażdżycą tężnic		1	1
Niedokrewność	2	4	6
Zapalenie dziąseł		1	1
" jamy ustnej		2	2

	dawnych	nowych	razem
Zapalenie gruczołu przyusznego	1	1	
Choroby żołądkowe	2	2	
Żółtaczka kataralna	1	1	
Ostry nieżyt jelit	7	7	
Przewlekły nieżyt jelit	2	2	
Nawykowe zaparcie żywota	4	20	14
Haemorrhoidy	3		3
Przepuklina	1		1
Pasorzyty przewodu pokarmowego	1		1
Zapalenie migdałków infekcyjne	4		3
Influenza	4		4
Czeraki	1		1
Dur brzuszny	1		1
Zapalenie opon mózg. gruźlicze	1		1
Zimnica	2		2
Zapalenie stawów reumatyczne	1	2	3
" " z odmrożenia	1		1
Neurasthenia	51	20	35
Migraena	1		1
Padaczka	1		1
Zapalenie pęcherza	1		1
" nerek	1		1
Kamica nerkowa	1		1
Zatrucie tytoniem przewlekłe	2		2
" dwutlenkiem węgla	1		1
Reumatyzm mięśniowy	2	6	8
Choroba Werlhofa		1	1
Zołzy	1		1
Kiła organów wewnętrznych	2	1	5
Choroby oczu	1	4	5
" uszu	1	4	5
Ból głowy reumatyczny	1	3	4
Innych porad i badań	3	8	11
	11	178	269

Jak w zeszłym, tak i w tym roku sprawozdawczym największy procent chorób przypada na gruźlicę (29,3%), a potem

na neurasthenię (13%). Jakie mogą być przyczyny tego faktu, zostawimy sobie do wyjaśnienia na jednej z pogadanek, o których poniżej wspominam.

Do Domu akademickiego badano ogółem 92 kandydatów. Z tych 51, jak wspomniano, wyłącznie w tym celu do mnie się zgłaszały, zaś 41 zasięgały prócz tego porad lekarskich. Podczas gdy pierwszych nie wliczono do chorych, drudzy są wliczeni do statystyki chorych i chorób. Z badanych kwalifikowało się 85 a nie kwalifikowało 7.

Do powyższego sprawozdania nasuwa mi się kilka uwag, Uchwała Wydziału, iż do Domu akademickiego nie można przyjmować na mieszkanie chorych na choroby zaraźliwe i w tym celu każdy starający się o mieszkanie winien poddać się badaniu lekarskiemu, nie była w roku ubiegłym ściśle przestrzegana. Stąd gdy na wiadomość o panującej w Krakowie epidemii jaglicy dokonałem badania oczu mieszkańców Domu akad., znalazłem kilka wypadków jaglicy. Dopiero na skutek mego przedstawienia do Zarządu, iż przykrość ta i ciężar poddawania się badaniu o tyle ma usprawiedliwienie o ile obowiązuje wszystkich bez wyjątku, uchwała wykonywaną była skrupulatnie.

W czasie feryi wakacyjnych odbył się przegląd wszystkich ubikacji Domu akademickiego i sprawdziłem, że jedynie niektóre ubikacje dla służby przeznaczone, wymagają utrzymania większej jak dotąd czystości i kontroli.

Skoro o służbie mowa, to wspomnę, że badania lekarskie należy bezwarunkowo rozciągnąć także na nią przed przyjęciem, a to z powodów łatwo zrozumiałych.

Z chwilą zaprowadzenia lekarzy stałych zmienia się w Towarzystwie czynność, cel i zadania komisji sanitarnej. Zmiana regulaminu komisji sanitarnej wydaje mi się pożądana. Komisja ta winna być odbywać peryodyczne posiedzenia przy obecności przynajmniej jednego z lekarzy Tow. z głosem doradczym, jako referenta, wnioski lekarzy tyczące spraw sanitarnych przedkładać Zarządowi, ewentualnie Wydziałowi, objąć wszystkie referaty w sprawach sanitarnych dotychczas załatwianych przez Wydział

i Zarząd, być pomocną lekarzom w organizowaniu pogadanek i odczytów z zakresu higieny i medycyny wogóle.

Porady dentystycznej udzielał za zgodą Zarządu Dr J. Sędzielowski, każdorazowo na moje polecenie.

Dr Kazimierz Flis,

lekarz Tow. Wzaj. Pom. U. U. J.

W roku sprawozdawczym zgłosiło się do leczenia 238 chorych mężczyzn.

A. Choroby weneryczne.

I.	a)	Wrzody miękkie (<i>ulcera mollia</i>) bez powikłań	13	razem 17
	b)	Wrzody miękkie z następowem zapaleniem ropnem gruczołów pachwinowych (<i>adenitis suppurativa inquinalis</i>)	4	
II.	a)	Zmiany drugorzędne kiłowe świeże (<i>Lues secundaria recens</i>)	10	razem 21
	b)	Zmiany drugorzędne kiłowe nawrotowe (<i>Lues secundaria recidiva</i>)	11	
III.		Rzeżaczka cewki moczowej		
	a)	w części przodowej cewki	66	
	b)	w części przodowej i tylnej	6	
	c)	powikłana z zapaleniem przyjadrza	5	
	d)	" " gruczołu krokow.	2	
	e)	" " pęcherza	3	
	f)	" z gościem rzeżaczkowym (<i>rheumatismus gonorrhoeicus</i>)	2	razem 100
	g)	zwężenie cewki (<i>strictura uieithrae</i>) w następstwie rzeżaczki	4	
	h)	zapalenie przewłoczne cewki moczowej w następstwie przebytej rzeżaczki (<i>urethritis postgonorrhoeica</i>)	12	
		razem zatem na choroby weneryczne leczono	138	

4*

B. Choroby części rodnych bez tła wenerycznego

a) skaleczenia (<i>Excoriationes</i>)	6
b) zapalenie napletka (<i>balanitis</i>)	8
c) liszaj płciowy (<i>herpes progenitalis</i>)	3
d) kłykcinę kończyste (<i>condylomata accuminata</i>)	3
e) zwężenie napletka wrodzone (<i>phimosis congenita</i>)	2
f) zapalenie cewki moczowej nierzeżączkowe . .	8
g) zapalenie gruźlicze jądra (<i>orchitis tuberculosa</i>)	1
h) nerwice płciowe	4
i) nieznaleziono zmian chorobowych u zgłaszających się	17
razem	52

C. Choroby skórne i chirurgiczne.

a) wyprysk ostry (<i>eczema acutum</i>)	5
b) „ przewłoczny (<i>eczema chronicum</i>) . . .	6
c) odmrożenie	2
d) czeraki (<i>furunculus</i>)	5
e) ropnie (<i>abscessus</i>)	2
f) liszaj wyłysiający (<i>herpes tonsurans</i>) . . .	2
g) grzybica gąbczasta (<i>mycosis fungoides</i>) . .	1
h) trądzik pospolity (<i>acne vulgaris</i>)	2
i) kaszaki (<i>atheroma</i>)	2
k) świerzb (<i>scabies</i>)	2
l) łuszczyca (<i>psoriaris vulgaris</i>)	2
m) pokrzywka (<i>urticaria</i>)	1
n) wypadanie włosów (<i>defluvium capillorum</i>) . .	13
o) wyłysienie plackowe (<i>alopecia areata nervosa</i>)	1
p) wrośnięcie paznogcia (<i>unquis incarnatus</i>) . .	1
r) ropne zapalenie języka (<i>glossitis acuta</i>) . . .	1
razem	48

Zestawienie.

ad A.	138
ad B.	52
ad C.	48
razem leczono chorych .	238

Operacyj wykona no 16
a mianowicie:

a) zapalenie ropne gruczołów pachwinowych w na-	4
stępstwie wrzodu miękkiego	4
b) kłykciny kończyste	3
c) czeraki	4
d) kaszak	2
e) grzybica gąbczasta (<i>mycosis fungoides</i>)	1
f) wrośnięcie paznogcia	1
g) ropne zapalenie języka	1
razem	16

Najmniejsza liczba porad lekarskich wynosiła 1, największa 49.

Wizyt lekarskich było 1699.

Przeciętnie wypada na jednego chorego wizyt 7·15.

Do sprawozdania cyfrowego dodamy kilka uwag. W sprawozdaniu zanotowano 17 przypadków wrzodów miękkich, na 138 przypadków chorób wenerycznych. Stanowią one zatem między chorobami wenerycznymi odsetek 1·23. Jako nad chorobą miejscowością, nie mającą dla organizmu na przyszłość żadnego znaczenia, zastanawiać się nie będę, tembardziej, że wszystkie te przypadki miały przebieg łagodny.

Bliżej zastanowimy się nad kiłą, chorobą odgrywającą w życiu jednostki i społeczeństwa ważną rolę. W ostatnich kilku latach i czyta się i słyszy się często, że kiła wśród młodzieży naszej szkolnej i akademickiej przybiera „zatrważające rozmiary“. Twierdzenie to jest „wyssane z palca“, jak to już dawniej i na innem miejscu, miałem sposobność zaznaczyć — bo nie jest poparte statystyką, której u nas brak; o ile wiem to obecne sprawozdanie jest pierwszą statystyką z wielkiego odłamu młodzieży.

Jak z cyfrowego sprawozdania wynika, to świeżych przypadków zakażenia kiłą w roku sprawozdawczym było zaledwie 10 na 138 przypadków chorób wenerycznych, a więc odsetek 7·2. Kiły nawrotowej było przypadków 11, a więc odsetek wynosi 8. Gdyby przyjąć, że wszyscy członkowie Towarzystwa zgłaszały się

o poradę wyłącznie do mnie w razie zakażenia się chorobami wenerycznymi, a w szczególności kiłą, to na okrągłą cyfrę 700 członków, należących do Towarzystwa, w roku sprawozdawczym uległoby świeżemu zakażeniu kiłowemu według powyższego obliczenia tylko 1·4%, a gdyby nawet cyfrę tę podwoić i potroić, to i tak procent chorych na świeżą kiłą i na kiłą nawrotową byłby bardzo niski. Zamiast więc rzucać gromy na młodzież naszą, że coraz więcej wśród niej „zarażonych na syphilis“, należałoby zbierać jak najskrzetniej odnośną statystykę z każdego roku, by porównać ją potem z latami poprzednimi i wysnuć z tego porównania odpowiednie wnioski, a tymczasem zabrać się raźno do zwalczania zła u źródła, co jest obowiązkiem władz rządowych, a to przez rozciągnięcie jak najściślejszego nadzoru policyjno-lekarskiego nad prostytucją jawną i tajną.

Wśród sporego odłamu młodzieży naszej, ruch przeciw używaniu alkoholu znalazł podatną glebę, co jest objawem bardzo pocięszającym. Ruch ten wpłynie niewątpliwie na zmniejszenie się chorób wenerycznych, nie mówiąc już o innych błogich jego skutkach dla jednostki i społeczeństwa. Twierdzę na podstawie długoletniego doświadczenia, że co najmniej w połowie przypadków zakażenia się chorobami wenerycznymi, alkohol pośrednio odgrywa pierwszorzędną rolę. *Sapienti sat...*

Pomiędzy leczącymi się nie było ani jednego przypadku kiły złośliwej (*lues maligna*), jak również kiły trzeciorzędnej.

Muszę jeszcze wyjaśnić, dlaczego w sprawozdaniu nie podałem przypadków pierwotnego wrzodu kiłowego (*ulcus durum-sclerosis*). Nie wyliczałem je, gdyż wszystkie przypadki kiły świeżej rozpoczynają się wrzodem pierwotnym, rozumie się więc samo przez sieć, że u wymienionych 10 chorych wrzód pierwotny istniał.

Najwięcej było przypadków zakażenia rzeżaczkowego. I nic dziwnego, bo między chorobami wenerycznymi jest ono najczęstsze. Razem było 100 przypadków, a więc na 138 chorych wenerycznych przypada odsetek wysoki bo 72. W stosunku do 700 członków należących do Towarzystwa, odsetek wynosi 14. Gdyby ten odsetek, nawet podwoić to jeszcze cyfra ta nie byłaby przerażającą. Wszak każdy, który ma w tym kie-

runku doświadczenie przyzna, że mało jest mężczyzn, którzy tej choroby przynajmniej raz w życiu nie przechodzili — bardzo mało.

Choroby pod B wymienione nie potrzebują objaśnień; na uwagę zasługuje tylko jeden przypadek zapalenia gruźliczego jądra, który skończył się gruźlicą prosówkową (*tuberculosis miliaris*) z zejściem śmiertelnem w bardzo krótkim czasie, jak mnie poinformował kolega Dr Flis, który chorego objął w leczeniu.

W wykazie pod C umieszczonym uderza znaczna stosunkowo do innych chorób ilość przypadków wczesnego łysienia — najczęściej z powodu łupieżu i na tle dziedzicznem.

Wyjaśnić jeszcze należy najwyższą cyfrę porad lekarskich, wynosiła ona 49. Przyczyną tej wysokiej cyfry było, że w leczeniu pozostawało 4 przypadki zwężenia cewki moczowej w następstwie rzeżączki, a wiadomo, że leczenie tego cierpienia jest żmudne i trwa nierzaz miesiącami, nim do upragnionego wyniku doprowadzi. Gdyby nie te przypadki, ilość wizyt, przypadająca przeciętnie na jednego chorego (7·15) byłaby jeszcze znacznie niższą.

Ogół chorych, z małymi bardzo wyjątkami, leczył się — przyznaję to z zadowoleniem i uznaniem dla młodzieży — bardzo sumiennie.

W roku szkolnym 1905/6 i stale nadal corocznie — mam zamiar, po porozumieniu się z Wydziałem Towarzystwa — urządzić kilka popularnych wykładów z zakresu chorób wenerycznych, rodzaj pogadanek. Sądzę, że wykłady takie będą bardzo na czasie i nie będą bez korzyści.

Kraków w październiku 1905.

Dr Władysław Żydłowicz,

lekarz Towarzystwa.

Dr Edward Sas Korczyński

profesor Uniwersytetu Jagiell., b. Rektor, Radca Dworu, wiceprezesa Towarzystwa w r. 1866/7, członek honorowy Tow.

Śmierć nieubłagana konieczność, ta niestrudzona żniwiarka, nie zapomniała i o naszem Towarzystwie, zabierając nam w dniu 23 września 1905 ś. p. profesora Korczyńskiego, wielkiego Dziedzicza i prawdziwego Opiekuna. Już jako pełen zapału młodzieńiec-akademik pracuje w naszym Towarzystwie na stanowisku wiceprezesa, a ta raz zawiązana na ławach uniwersyteckich nic szlaehetnego współczucia z dolą młodzieży, miała już zostać nierozerwaną i podtrzymywać aż do grobu wzajemny ścisły stosunek ofiarnej i owocnej pracy z jednej strony, szczerej ufności i czci z drugiej.

W Tow. naszym widział ś. p. prof. Korczyński nietylko możliwość zaspokojenia szlachetnego popędu serca, ale otaczał go zawsze opieką, jako Towarzystwo mające za sobą najwięcej racyj bytu. Pomagać młodemu pokoleniu, aby ułatwić przystęp do skarbnicy wiedzy, to znaczy budować przyszłość!

Tą a nie inną pobudką kierował się ś. p. prof. Korczyński.

Kto bowiem spoglądał okiem sumiennego a bezstronnego badacza na te szare zastępy młodzieży, bogatej w ideały, żądnej wiedzy, przeważnie zacnej ale ubogiej, rwącej się do czynu i uczciwej pracy — ten musi stanąć po jej stronie i być szczerym jej rzecznikiem.

I był nim ś. p. prof. Korczyński!

Czynami swymi nie szukał rozgłosu, ani popularności, spie-

ształczył chętnie z pomocą tam gdzie ona była najpotrzebniejszą, łącząc ją zawsze z największą delikatnością i wrodzoną sobie skromnością. On cieszył się z nami i płakał, a znając jak mało kto inny najdotkliwsze bóle życia młodzieży, zabrał się z właściwą energią do ich ukojenia. Szlachetne wysiłki swojej pracy skierował głównie do jednego celu, aby podnieść zdrowotność młodzieży.

Brak odpowiednich mieszkań, głód i niedza nierzaz w całym słowa tego znaczeniu, o to czynniki, które targają siły, podkopują i niszczą zdrowie najdzielniejszych jednostek. Towarzystwo nasze wniosło do programu swojego myśl budowy „Domu akad.” Brak funduszy powodował, że myśl ta pozostała myślą, projekty projektami — snuły się w krainie marzeń, w postaci pobożnego życzenia. Mimo trudnej pracy młodzież nie upadła na duchu i czekała cierpliwie, ażali nie znajdzie się błogosławiona ręka, która dopomoże jej urzeczywistnić od tyłu lat wymarzony ideał! I nie zawiodły ją nadzicie!

Był to rok 1889, kiedy berło rektorskie piastował ś. p. prof. Korczyński. On to zjawia się wśród młodzieży i tchnie w myśl budowy Domu akademickiego nowego ducha, myśl przekuwa w czyn, organizuje komitet obywatelski, zbiera skrzętnie fundusze, uzupełnia je z własnej szkatuły, a tak zebrany grosz wdowi ofiaruje młodzieży i w ten sposób kładzie podwaliny pod Dom akademicki.

I wznosi się piękne wiekopomne dzieło, oto owoc przeważnie Jego niestrudzonych zabiegów, oto chłubne świadectwo Jego zmułnej pracy! Dom akademicki jest i pozostanie nadal tą najpiękniejszą perłą w dyademie zasług, jakie ś. p. prof. Korczyński położył na polu swej społeczno-obywatelskiej pracy!

Pomijam tysiączne byt Towarzystwa składające okoliczności, w których zwracaliśmy się do niego, jako do prawdziwego, szczerego i rozumnego przyjaciela młodzieży, a zawsze z ufnością i skutkiem.

Cześć Jego pamięci!

Władysław Jerzy Bąkowski

słuchacz II. r. filozofii, członek zwyczajny Tow.

Józef Bernacki

słuchacz III. r. filozofii, członek zwyczajny Towarzystwa.

Ignacy Orłowski

słuchacz II. r. praw, członek zwyczajny Towarzystwa.

Teofil Franciszek Ksawery Sikora

słuchacz I. r. medycyny, członek zwyczajny Towarzystwa.

Pokój ich popiołom!

Władze Towarzystwa.

Kurator Towarzystwa:

JW. Profesor Dr. Julian Nowak ¹⁾.

Syndyk Towarzystwa:

Dr. Faustyn Jakubowski, adwokat krajowy.

Lekarze Towarzystwa:

Dr. Kazimierz Flis, Dr. Władysław Żydłowicz.

Zarząd Towarzystwa

wybrany na dorocznem Walnym Zgromadzeniu Członków Towarzystwa
w dniach 13. i 19. listopada 1904. r.

Członkowie:

Stanisław Walentyn Wittek, słuchacz praw
prezes.

Wilhelm Władysław Krzysztoń, słuchacz praw
wiceprezes.

Eugeniusz J. Dzikiewicz, sł. praw, Lucjan Górnisiewicz, sł. praw.
kontrolor. skarbnik.

Franciszek Ćwikowski, sł. filozofii Józef Smagała, sł. filozofii
zastępca kontrolora. zastępca skarbnika.

Arnold Śmietański, słuchacz filozofii ²⁾
zastępca sekretarza.

¹⁾ Zaproszony na kuratoryę Tow. uchwałą Senatu akademickiego z dnia 17. marca 1905. r. l. 465. w miejsce JW. profesora ks. Dra Rektora Władysława Knapińskiego.

²⁾ Kooptowany do Zarządu Tow. z pośród Członków Wydziału dnia 10. lipca 1905. r. w myśl § 3. regul. Zarządu w miejsce niepełniącego obowiązków sekretarskich kol. Witołda Sokołowskiego.

Wydział Towarzystwa
wybrany w dniach 23. — 26. listopada 1904. r.

Członkowie:

1. *Z Wydziału prawa i administracyi:*

Czarnecki Kazimierz ¹⁾	Prochownik Leonard
Duda Józef	Sabuda Edward
Lewicki Tomasz	Sęp Stanisław ²⁾
Nowak Andrzej ²⁾	Sypek Franciszek
	Terner Karol

2. *Z Wydziału lekarskiego:*

Landau Maksymilian	Okoniewski Stanisław ³⁾
	Sulimowicz Marek

3. *Z Wydziału filozoficznego:*

Baran Władysław	Mikułowski Tadeusz
Dubiel Gabryel	Ogrodziński Wincenty ⁶⁾
Eustachiewicz Stanisław	Sajdak Jan
Göttman Jan	Sarna Józef ⁶⁾
Gwizdała Zygmunt ⁴⁾	Serafin Andrzej
Hołubowicz Leopold ⁵⁾	Śmietana Arnold ⁴⁾
Michniak Czesław	Taylor Edward

4. *Z Wydziału rolniczego:*

Chrystowski Ignacy	Czarnecki Teodor
	Szczawiński Roman ⁷⁾

¹⁾ Wybrany przy uzupełniającym wyborze dnia 27. stycznia 1905. r.

²⁾ Wybrani przy uzupełniającym wyborze dnia 3. czerwca 1905. r. w miejsce kol. Nodzyńskiego Mieczysława i Tomasza Wojciechowskiego, usuniętych z Wydziału na podstawie § 33. statutu i § 16. regul. Wydziału za niespełnianie obowiązków.

³⁾ Wybrany przy uzupełniającym wyborze w dniu 25. maja 1905. r. w miejsce kol. Matlaka Stanisława, który zrezygnował.

⁴⁾ Wybrani przy uzupełniających wyborach w dniu 25. maja 1905. r.

⁵⁾ Wybrany przy uzupełniających wyborach w dniu 31. stycznia 1905. r.

⁶⁾ Wybrani przy uzupełniających wyborach w dniu 25. maja 1905. r. w miejsce kolegów: Teofila Wójcika i Lesława Chlebka, którzy zrezygnowali.

⁷⁾ Wybrany przy uzupełniających wyborach w dniu 27. stycznia 1905. r. w miejsce kolegi Mateusza Kowalskiego, który zrezygnował.

Komisya kontrolująca

wybrana na dorocznem Walnym Zgromadzeniu w dniu 19. listopada 1904. r.

Członkowie:

Mieczysław Skąpski, słuchacz praw
przewodniczący.

Bobek Aleksander, sł. fil. ¹⁾) Gottfried Fabian, sł. med.
Drożdż Józef, sł. praw ²⁾) Dr. Kozubski Włodz., sł. fil.
Dutka Franciszek, sł. praw Szura Gustaw, sł. fil.

Sąd koleżeński:

Buła Tomasz, sł. fil. Terner Karol, sł. praw ²⁾)
Dr. Kozubski Włodz., sł. fil. Winiarski Alfred, sł. praw
Taylor Edward, sł. fil. Witkowski Stanisław, sł. fil.
Wittek Stanisław, słuchacz praw

Urzędnicy Towarzystwa:

Marchwicki Wojciech, sł. praw Rój Mieczysław, sł. praw
gospodarz kuchni ³⁾) korespondent
Motyka Tomasz, sł. fil. Siudy Franciszek, sł. fil.
sekretarz gospodarz Domu akad. ⁴⁾)
Sliwa Jan, słuchacz filozofii
kasyer kuchni

Skład Wydziału

podług poszczególnych komisyj przy końcu roku admin. 1904/5.

1. Komisya archiwalna.

Krzysztofi Wilhelm, przewodniczący
Prochownik Leonard Sabuda Edward
Szczawiński Roman

¹⁾) Wybrani na Walnym Zgromadzeniu w dniu 19. czerwca 1905. r. w miejscowości zasuspenowanego p. Maksym. Krajewskiego i kol. Jana Mikiewicza, który zrezygnował.

²⁾) Nie zgłosił się zupełnie do pełnienia obowiązków czł. kom. kontr.

²⁾) Wybrany na Walnym Zgromadzeniu w dniu 19. czerwca 1905. r. w miejscowości kol. Teodora Czarneckiego, który zrezygnował.

³⁾) Z powodu choroby zwolniony uchwałą Wydziału za czas od 19/IX. do 15/X. 1905 r. od obowiązków, które zastępco spełniał kol. Czesław Michniak.

⁴⁾) Nie pełnił obowiązków od 15/VIII. 1905. r. W jego miejsce zamianiony uchwałą Zarządu z 13/VII. 1905. r. administratorem Domu akademickiego p. Albin Stanaszek.

2. Komisya Domu akademickiego.

a) Sekcya biblioteczna:

Taylor Edward, przewodniczący

Duda Józef

Mikułowski Tadeusz

Göttmann Jan

Śmietana Arnold

b) Sekcya bilardowa:

Czarnecki Teodor, przewodniczący

Eustachiewicz Stanisław

Lewicki Tomasz

c) Sekcya czytelniana:

Mikułowski Tadeusz, przewodniczący

Göttmann Jan

Serafin Andrzej

Sulimowicz Marek

d) Sekcya Domu akademickiego:

Baran Władysław, przewodniczący

Michniak Czesław

Sarna Józef

Prochownik Leonard

Serafin Andrzej

3. Komisya informacyjna.

Serafin Andrzej, przewodniczący

Baran Władysław

Lewicki Tomasz

Eustachiewicz Stanisław

Ogrodziński Wincenty

Sajdak Jan

4. Komisya konkursowa.

Wittek Stanisław, przewodniczący

Krzysztoń Wilhelm, zastępca przewodniczącego

Chrystowski Ignacy

Nowak Andrzej

Dubiel Gabryel

Okoniewski Stanisław

Landau Maksymilian

Sypek Franciszek

Taylor Edward

5. Komisya kuchenna.

Michniak Czesław, przewodniczący

Czarnecki Kazimierz

Sabuda Edward

Hołubowicz Leopold

Śmietana Arnold

Prochownik Leonard

Terner Karol

6. Komisya lekarska.

Okoniewski Stanisław, przewodniczący
Landau Maksymilian Sulimowicz Marek

7. Komisya statutowo-regulaminowa.

Wittek Stanisław, przewodniczący
Baran Władysław Michniak Czesław
Dubiel Gabryel Oziebły Franciszek¹⁾
Dr. Kozubski Włodzimierz¹⁾ Taylor Edward¹⁾
Terner Karol

8. Komisya wierzytelności.

Krzysztoń Wilhelm, przewodniczący
Czarnecki Kazimierz Sabuda Edward
Duda Józef Sajdak Jan

9. Komisya zabawowo-odczytowa.

Lewicki Tomasz, przewodniczący
Chrystowski Ignacy Sabuda Edward
Czarnecki Kazimierz Sarna Józef
Czarnecki Teodor Śmietana Arnold
Ogrodziński Wincenty Sulimowicz Marek

UWAGA: Sekcya biblioteczna, czytelniana i komisya konkursowa koptowały
na mocy przysługującego im prawa do swego grona członków z poza
Wydziału.

---

¹⁾ Powołani do Komisyi przez Walne Zgromadzenie w dniu 19/11. 1904.

SPRAWOZDANIE
KOMISJI KONTROLUJĄCEJ
ZA ROK ADMINISTRACYJNY 1904—1905.

Sprawozdanie kasowe
za czas od 15 października

Dochód.

L. p.	Wyszczególnienie	Koron	hal.
1	Stan kasy z dnia 15 października 1904 roku . . .	426	21
2	Czynsze	8756	04
3	Bilard	1186	29
4	Łaźnia	135	—
5	Dochody	2	40
6	Stan kasy z d. 15 października 1905	1230	32
		11736	26
		11736	26

Stan Domu akademickiego**Stan czynny.**

L. p.	Wyszczególnienie	Koron	hal.
1	Wierzytelności domu za czynsze z r. 1903/4 . . .	1507	77
2	z r. 1904/5 . . .	2118	28
3	Legat s. p. Kokosińskiego	2000	—
4	Wartość inwentarza	23000	—
		28626	05
		28626	05

„Domu Akademickiego“

1904 do 15 października 1905.

Rozchód.

L. p.	Wyszczególnienie	Koron	hal.
1	Służba (pensya)	1933	30
2	” (wikt)	700	—
3	” (utrzymanie przez wakacyje)	290	10
4	Pensya gospodarza do 15 września	525	—
5	Opał	1714	37
6	Światło	1549	30
7	Woda	753	77
8	Roboty techniczne	1045	45
9	Roboty kominiarskie	218	50
10	Biblioteka	927	55
11	Bilard	233	36
12	Kręgelnia	28	—
13	Łaźnia	15	—
14	Inwentarz	1180	31
15	Telefon	85	70
16	Ubezpieczenie domu	57	88
17	Wynagrodzenie gospod. za spec. pracę	40	—
18	Drobne wydatki	69	49
19	Inne wydatki administracyjne	369	18
		11736	26
		11736	26

w dniu 15 października 1905.

Stan bierny.

L. p.	Wyszczególnienie	Koron	hal.
1	Stan kasy z d. 15 października 1905 roku	— 1230	32
2	Należytość za kanalizacyje i roboty betonowe	850	—
3	” ” węgle	673	60
4	” ” wodę kasie miejskiej	743	39
5	” ” gaz	425	20
6	” ” farby	59	90
		Saldo w dniu 15 października 1905 r.	24643
			64
			28626
			05

5*

**Sprawozdanie kasowe
z funduszu rezerwowego Domu akademickiego.**

Dochód.

Rozchód.

frcs.	Kor.	hal.	Wyszczególnienie	frcs.	Kor.	hal.
25	3433	23	Stan kasy z 15 października 1904 r.			
			Koszta zrealizowania legatu Rysza	117	18	
			Prof. Pokutyńskiemu za plany dod. Domu akademickiego	500	—	
			Podatek gruntowy z parc. lhp. 2021 Dz. VI za rok 1901, 1902, 1903 i I półr. 1904	21	05	
			Niedźwiecki roboty kaflarskie	100	—	
			Stan kasy w dniu 15 października 1905 r.	25	2695	—
25	3433	23		25	3433	23

Stan funduszu rezerwowego.

Stan czynny.

Stan bierny.

frcs.	Kor.	hal.	Wyszczególnienie	frcs.	Kor.	hal.
	360	18	Książeczka kasy oszcz. m. Krakowa 1.495,599			
25	152	—	Dwa losy miasta Krakowa			
			Los wystawy paryskiej 1. 195683.			
	653	24	Wierzytelność u Towarzystwa			
	1230	32	” u Domu akademickiego			
	300	—	” u kuchni			
			Należytość za instal. wodociąg. z r. 1903/4	287	67	
			Saldo w dniu 15 października 1905 r.	25	2408	07
25	2695	74		25	2695	74

Sprawozdanie kasowe kuchni akademickiej
za czas od 15-go października 1904 do 15-go października 1905 roku.
Dochód.

— 69 —

Wyszczególnienie			Wyszczególnienie			Wyszczególnienie		
nr	Kor.	h.	nr	Kor.	h.	nr	Kor.	h.
1	Stan kaszy z dnia 15 października 1904 r.	7085	88	1	Mięso	.	38399	07
2	Kasa biletowa	51789	55	2	Wedliny	.	5479	88
3	Czynsz z bufetu	400	—	3	Nabiał	.	8362	46
4	Dochód z bufetu od 19. IX do 15. X 1905	231	—	4	Jazzyny	.	1924	50
5	Dary	350	—	5	Ziemniaki	.	1546	05
6	Kiapy	83	—	6	Towary kolonialne	.	4476	91
7	Pożyczka bezprocentowa	15000	—	7	Towary mączne	.	2278	29
8	Zwrot kwoty myjni wypłaconej	20	—	8	Pieczywo	.	1076	62
9	Dom akademicki tytułem należytości za żywienie służby	700	—	9	Inwentarz	.	1146	97
9	Drobne dochody	572	49	10	Pensya służby do 15 października 1905	.	1547	57
				11	Pensya gospodarza do 15 paźdz. 1905	.	690	—
				12	Pensya kasyera do 15 paźdz. 1905	.	345	—
				13	Pensya zast. gosp. od 19.IX. do 15. X. 1905	.	52	—
				14	Ekwivalent gospod. za wikt od 26. VII. do 15. X. 1905	.	102	06
				15	Ekwivalent kasyera za wikt od 26 VII do 19 IX 1905	.	73	44
				16	Opak.	.	1606	47
				17	Światło	.	495	—
				18	Druki	.	410	32
				19	Roboty techniczne	.	513	36
				20	Piwo (aparat i dług z r. 1902/3)	.	954	09
				21	Drobne wydatki	.	387	57
				22	Woda	.	260	—
					Stan kaszy w dniu 15 października 1905.	.	4104	29
							76231	92

Stan kuchni akademickiej w dniu 15 października 1905 roku.

Stan czynny.

Stan bierny.

L. p.	Wyszczególnienie	Kor.	h.	L. p.	Wyszczególnienie	Kor.	h.
1	Gotówka w dniu 15 października 1905	4104	29	1	Dług w kasie oszczędności	1100	—
2	Inwentarz	3382	35	2	Należytość p. Będkiewicza: kaucja	2000	—
3	Należytość u b. urzędników kuchni	365	—	3	Pożyczka	11916,67	
4	Wartość zapasów	290	—	4	zamięso	2173,02	69
5	Wartość druków	100	—	5	Należytość p. Kurkiewicza za wędliny	16089	69
6	Należytość u b. dzierżawców bufetu	486	—	6	Należytość p. Szarskiego za towary kolo- niale	1500	—
7	Saldo w dniu 15 października 1905 r.	12271	—			1558	95
				5	Należytość p. Tomaszewskiego za inwen- tarz z r. 1902/3	350	—
				6	Pożyczka z funduszu rezerwowego Domu akademickiego	300	—
						20298	64
						20898	64

Sprawozdanie kasowe Towarzystwa

za czas od dnia 15 października 1904 r. do dnia 15 października 1905 r.

A. Dochód.

L. porządkowa	Wyszczególnienie	K o r o n						Inne fundusze	Fundusz nagród	Fundusz czytelni	Fundusz kapitału zelaznego	Fundusz stypendijny	Fundusz komisyjny ubiorowej	Fundusz chorych	Fundusz pożyczek ubezpieczeniowych	Fundusz pożyczek zwykłych
		1	2	3	4	5	6									
1	Wkładki członków za r. 1904 ⁵	913·20	—	456·60	456·60	—	228·30	228·30	—	761·00	—	3044·00				
2	Wkładki członków za r. 1905 ⁶	265·20	—	353·60	132·60	—	66·30	66·30	—	221·00	—	1105·00				
3	Wkładka członka prot. za r. 1905 ⁶	4·80	—	6·40	2·40	—	1·20	1·20	—	4·00	—	20·00				
4	Zwroty dłużne	732·91	—	3660·97	3660·96	—	1830·48	1830·47	—	—	—	18304·79				
5	Zwroty ubezpieczone	4264·49	—	122·60	122·60	—	61·30	61·30	—	—	—	4264·49				
6	Dary ze specjalnym przeznaczeniem	245·20	—	—	327·16	—	—	81·73	81·73	—	—	542·42	869·58			
7	Kupony	326·95	—	163·48	163·47	—	—	—	—	—	—	—	902·22			
8	Czytelnia za podprenum.	—	—	—	—	—	—	—	—	138·13	—	138·13				
9	Z fund. bezpłat. obiadów	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	76·00	76·00			
10	Odsetki Helcla	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	110·00	110·00			
11	Zwroty administr. za odznaki i % od czełków	45·99	—	23·00	22·99	—	11·49	11·49	—	—	—	—	114·96			
Razem		9123·25	4264·49	5113·81	4561·62	—	2280·79	2280·79	84·86	1124·13	728·42	29562·17				
Stan kasny 15 paźdz. 1904	— 6395·59	— 5818·05	— 6507·51	+ 4157·69	+ 488·56	+ 1391·42	+ 5003·71	+ 769·28	+ 128·31	+ 136·99	+ 136·99	7878·93				
Na mocy uchwał Wydziału Zgrom. z 13 listop. 1904 przeniesiono z fund. kap. zel. do funduszu zwycz. i chorych	+ 2727·66	+ 1553·56	+ 1393·70	+ 8719·31	+ 488·56	+ 3672·22	+ 7284·50	+ 854·14	+ 995·82	+ 865·41	+ 865·41	21683·24				
	+ 2463·37	—	+ 2463·38	—	—	—	—	—	—	—	—	—				
	+ 5191·03	+ 1553·56	+ 1069·68	+ 8719·31	+ 488·56	+ 3672·22	+ 2357·75	+ 854·14	+ 995·82	+ 865·41	+ 865·41	21683·24				

B. Rozchód.

L. porządkowa	Wyszczególnienie	K o r o n									Ogółem
		Fundusz pożyczek zwyczajnych	Fundusz pożyczek ubezpieczonych	Fundusz chorych	Fundusz rygozalny	Fundusz komisyjny	Fundusz stypendijny	Fundusz kapitału zielanego	Fundusz nagród	Fundusz czytelni	
1	Pożyczki zwyczajne	938.68	—	493.50	144.00	—	1900.00	—	—	—	542.42
2	Pożyczki ubezpieczone	—	2503.00	—	—	—	—	—	—	—	2503.00
3	Apteki	—	8410.08	—	—	—	—	—	—	—	8410.08
4	Lekarze	—	4145.79	—	—	—	—	—	—	—	4145.79
5	Bezzwrotne zapomogi z funduszu bezpłatn. obiadów	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6	Czytelni	—	—	—	—	—	—	—	808.42	—	808.42
7	Do funduszu żelaznego nagród	—	—	—	—	—	—	—	84.86	—	84.86
8	Procent kasie oszczędności	—	285.14	—	—	—	—	—	—	—	285.14
9	Fundusz Helcla	—	—	—	—	—	—	—	—	—	110.00
10	Do kapitału żelaznego	—	—	—	—	—	—	—	—	—	103.45
11	Nagrody konkursowe	—	—	—	—	—	—	103.45	245.00	—	245.00
12	Wydatki administracyjne *	2207.53	—	1103.76	—	551.89	551.89	—	—	—	551.883
Razem		3146.21	2788.14	14153.13	1247.76	2451.89	655.34	329.86	808.42	728.42	26309.17
Dochód		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Stan kasy 15 paźdz. 1905	+2044.82	—4341.70	—13083.45	+7471.55	—488.56	+1220.30	+1702.41	+324.28	+187.40	+136.99	—4625.93

* Wyszczególnienie p. stt. 73.

Wydatki administracyjne.

P.	Wyszczególnienie	Kor.	h.
1	Pensya korespondenta do 15. X. 1905	240	—
2	3 $\frac{1}{2}$ % od zwrotów miesięcznych ponad 400 koron	498	62
3	Pensya urzędnika sekretarza do 15. X. 1905	600	—
4	Wynagrodzenie urzędn. sekretarza za specjalną pracę	50	—
5	Kol. Wittkowi za reprezentacyję za r. 1903/4	150	—
6	Kol. Dr. Kozubskiemu za reprezentacyję za r. 1903/4	200	—
7	Przepisywanie i druk sprawozdania z r. 1903/4	475	—
8	Koszta korespondencyi	170	12
9	Druki i zaległości z dawnych lat	420	80
10	Wydatki kancelaryjne za r. 1904/5 i zaległośc z dawnych lat	680	23
11	P. Syndykowi za wydatki kancelaryjne	547	40
12	Odznaki	396	30
13	Koszta deputacyi na odsł. kolumny Mickiewicza we Lwowie	170	32
14	Roboty techniczne	88	60
15	Wkładka do „Ognia“ za r. 1903/4	50	—
16	Kolendy	89	—
17	Należytości pocztowe (manipulacyjne i za czeki)	51	63
18	Wieniec na trumnę śp. Prof. Korczyńskiego	20	—
19	Sikory	17	—
20	Inne wydatki administracyjne	92	88
		5008	90
21	Pensya sekretarza	184	—
22	3 $\frac{1}{2}$ % korespondentowi	159	66
23	Syndykowi	121	14
24	Należytość manipulacyjna	45	13
	Razem	5518	83

UWAGA. Pozycje 21—24 zostały przez pomyłkę opuszczone w sprawozdaniu z r. 1903/4.

Wierzytelności Towarzystwa.

Stan wierzytelności w dniu 31 grudnia 1904:

a) Pożyczki 6%	5536	K	42	h
b) " 4%	230298	"	19	,
c) " bezprocentsowe	3081	"	07	,
Ogółem	238915	K	68	h

Wykaz szczegółowy kapitału żelaznego.

A) Fundusz pożyczkowy.

L. p.	Znamiona waloru	Wartość nominalna			Wartość roczna kuponów			Fundacja	
			K.	h.		K.	h.	Termin wypłaty kuponów	
1	4% List. zast. B. kr. L. 17395		1000	—		40	—	30/6 i	im. śp. Wł. Scipiona
2	L. 2067		1000	—		40	—	31/12	" " reszta fund."
3	L. 4007		100	—		4	—		
4	Ksiązeczka L. 27632		1	72					
	Razem		2101	72					

B) Fundusz chorych.

L. p.	Znamiona waloru	Wartość nominalna			Wartość roczna kuponów			Fundacja
		K.	h.	ztr.	K.	ztr.	ct.	
1	4½% List. zast. B. kr. L. 2810		100		4	50	30/6 i	Dar Dr. Gramatyki
2	L. 3491		100		4	50	31/12	" " "
3	L. 3744		100		4	50	"	" "
4	L. 7466		1000		45		"	im. Dr. Ulanowskiego
5	4% List. zast. B. kr. L. 4211	20	—		8		"	Dar. Prof. Madurowicza
6	L. 557	200	—		8		"	Nowickiego
7	L. 7378	200	—		8		"	Dra Gramatyki
8	L. 4735	200	—		8		"	" "
9	L. 13168	200			8		"	
10	L. 2950	100			4		"	im. Dra Warschauera
11	L. 1965	100			4		"	
12	L. 9290	1000			40		"	Dra Jakubowsk. 1200 K.
13	L. 12422 ¹⁾	1000			40		"	Dra Gramatyki 1462 K.
14	L. 11092 ¹⁾	1000			40		"	Dra Mikulicza 200 K.
15	L. 8697	200			8		"	z reszt. fund. 38 K.
16	Ksiązeczka pow. kasy oszcz. L. 27240	41	08					Reszta fundacji
17	Los weg. Czerw. Krz. Ser. 4395 Nr. 75 ²⁾			5				Dar Dra Gramatyki
18	Los Palfy'ego ³⁾			40				" " "
19	Akc. Tow. akc. „Bank. ziemski" w Poznaniu	1000 M.					1/5	Dar Dra Trzebicky'ego
	Razem	4441	08	1345				Dar Profesorów i Dozentów Uniw. Jagiel.
		1000 M.						
		2690						
	czyli: 7131 K. 08 h., i 1000 M.							

¹⁾ Zastawiono w miejskiej Kasie oszczędności. ²⁾ Ciągnienie premiowe i amortyzacyjne 1/8 i 1/9. ³⁾ Losowanie około 15/9. ⁴⁾ Wysokość dywidendy ogłoszoną bywa co-roccznie w pismach politycznych.

C) Fundusz rygorozalny.

L. p.	Znamiona waloru	Wartość nominalna		Wartość roczna kuponów		Termin wypłaty kuponów	Fundacja
		K.	h.	K.	h.		
1	4% List. zast. B. kr.					30/6 i 31/12	Zapis Wgo Klobassy
2	L. 4680	1000		40		"	" " "
3	L. 10278	1000		40		"	" " "
4	L. 9276 ¹⁾	1000		40		"	" " "
5	L. 10892 ¹⁾	1000		40		"	" " "
6	L. 10280	1000		40		"	Dar śp. Fiericha 200 K.
7	L. 9271 ¹⁾	1000		40		"	W. Hankiewicz 200 K.
8	L. 9289 ¹⁾	1000		40		"	Wgo Pareńskiego 100 K.
9	L. 4133	5000		200		"	Wgo Klobassy 6500 K.
10	L. 2951	100		4		"	Dar Dra J. Majera
11	L. 15779	200		8		"	Dar Dra Pareńskiego
12	L. 3507	100		4		"	Z doch. Towarzystwa
	Ks. pow. Kasy oszcz. krakow. L. 27241	43 73					" "
	Razem	12443	63				

¹⁾ Zastawiono w krak. kasie oszczędności.

D) Fundusz nagród.

L. p.	Znamiona waloru	Wartość nominalna			Wartość roczna kuponów			Termin wypłaty kuponów	Fundacja
		K.	h.	zlr.	K.	h.	zlr.		
1	4% List. zast. B. kr.							30/6 i 31/12	Dar Dra Gilewskiego
2	L. 7722	200			8			"	Serafińskiego
3	L. 2952	100			4			"	Dra Gilewskiego
4	L. 9557	200			8			"	ks. Pukalskiego
5	L. 9560	200			8			"	Łętowskiego
6	L. 956	200			8			"	Dra Dietla
7	L. 9292	1000			40			"	Z doch. Towarzystwa
8	L. 15021	200			8			"	" "
9	Ks. pow. Kasy oszcz. L. 27242	2	20						Zapis L. Helcla
10	5 ^{1/2} % na realności L. 237 Dz. I. ¹⁾			1000	110			2/5 i 2/11	Dar W. Kochanowskiej
	4 ^{1/2} % Renta państ. auslr.			50		2.10			
	Razem	2102	20	1050					
		2100	—						
	czyli	4202	20						

¹⁾ Wypłaca Arcybr. Miłosierdzia i Banku Pobożnego w Krakowie.

E) Fundusz kuchni akademickiej.

L. porz.	Znamiona waloru	Wartość nominalna				Wartość roczna kuponów				Termin wypłaty kuponów	Fundacyja	
		K.	h.	złr.	ct.	K.	h.	złr.	ct.			
1	4 $\frac{1}{2}$ % List. zast. B. kr. L. 3419					100	—			4 50 i $\frac{30}{6}$ i $\frac{31}{12}$	Z dochodu Tow.	
2	4% Listy zast. B. kr. L. 635	200	—				8			”	”	”
3	L. 601	200	—				8			”	”	”
4	L. 12160	200	—				8			”	”	”
5	L. 10858	200	—				8			”	”	”
6	L. 11388	200	—				8			”	”	”
7	L. 4000	100	—				4			”	”	”
8	L. 1952	100	—				4			”	”	”
9	4% L. zast. Tow. kred. ziemsk. L. 22264	200	—				8			”	”	”
10	L. 3740	200	—				8			”	”	”
11	L. 6547	200	—							”	”	”
12	Ks. pow. Kasy oszcz. krak. L. 30592 . . .		759							”	”	”
13	4 $\frac{1}{2}$ % List. zast. B. kr. L. 1647 ¹⁾		1000	—						”	”	”
	Razem . . .	1807	59									
		2200	—									
	czyli:	4007	59									

F) Fundusz kapitału żelaznego

(funduszu pożyczkowego, rygor., chorych i stypendyjnego).

L. porz.	Znamiona waloru	Wartość nominalna		Wartość roczna kuponów		Termin wypłaty kuponów	Fundacyja
		K.	h.	K.	h.		
1	4% Listy zast. B. kr. L. 10149	1000	—	40	—	$\frac{30}{6}$ i $\frac{31}{12}$	Z dochodu Tow.
2	L. 4006	100	—	4	—	”	”
3	L. 10636	200	—	8	—	”	”
4	L. 13156	200	—	8	—	”	”
5	L. 856	200	—	8	—	”	”
6	Ks. pow. Kasy oszcz. krak. L. 40344 . . .	2	92			”	”
	Razem . . .	1702	92				

UWAGA. Dochód z kuponów należy składać na książeczkę kasy oszczędności.

1) Papier ten straciło Tow. wskutek znanych wypadków po śmierci prof. Cyfrowicza. Podanie umotywowane zostało oddane do Senatu. Dotąd nie rozstrzygnięte.

G) Fundusz bezpłatnych obiadów.

L. porz.	Znamiona waloru	Wartość nominalna		Wartość roczna kuponów	Termin wy- płaty kupon.	Fundacja
		K.	h.			
1	Listy zast. B. kr. L. 12570	1000	—	40	$\frac{30}{6}$	Z dochodu Tow.
2	Książ. kasy oszcz. L. 38672	41	71		i $\frac{31}{12}$	„ „ „
	Razem	1041	71			

H) Fundusz promocyjny hr. Stanisława Tarnowskiego.

1. Książeczka pow. kasy oszczędności L. 23891	134	K. 01	h.
2. Na pożyczkach	1280	„	„
Razem	1414	K. 01	h.

Zestawienie kapitału żelaznego.

	Koron	hal.	Marek
Fundusz pożyczkowy	2101	72	—
" chorych	7131	08	1000
" rygorozalny	12443	63	—
" nagród	4202	20	—
" Domu akad. (wartość nieruchomości)	239925	10	—
" Kuchni akademickiej	4007	59	—
" kapitału żelaznego	1702	92	—
Razem	271514	24	1000

Komisya kontrolująca:

Mieczysław Skapski

przewodniczący.

Dutka Franciszek.

Dr. Kozubski Włodzimierz.

Gottfried Fabian.

Szura Gustaw.

Poczet członków Towarzystwa.

Dobrze zasłużeni:

(Bene meriti)

Dr. Czarnocki Karol.

Dr. Serbeński Walery.

Członkowie honorowi:

Dr. Adamkiewicz Albert, b. prof. Uniw. Jagiell.

Barabasz Wiktor, dyrektor Tow. muzycznego.

Bartoszewicz Kazimierz, literat w Krakowie.

J. E. Dr. Bobrzyński Michał, prof. Uniw. Jagiell., b. wiceprezydent Rady szkolnej kraj., poseł do Sejmu i Rady państwa.

Boguński Mieczysław, prof. b. Instytutu technicznego.

Dr. Browicz Tadeusz, prof. Uniw. Jagiell., b. Rektor.

Dr. Buczewicz Nestor w Warszawie.

Dr. Bujwid Odo, prof. Uniw. Jagiell., radca miejski.

Dr. Bylicki Franciszek, b. prezes Towarzystwa w r. 1867/8, prof. III gimn. w Krakowie.

Ks. Dr. Chotkowski Władysław, prof. Uniw. Jagiell., b. poseł do Rady Państwa.

† Ciąglewicz Władysław, b. podskarbi Towarzystwa w r. 1879/80, urzędnik kolei rządowej w Bolechowicach.

Cielecki Włodzimierz, właściciel dóbr ziemskich w Byczkowcach.

Hr. Cieszkowski Zygmunt w Krakowie.

Dr. Creizenach Wilhelm, prof. Uniw. Jagiell.

Ks. Dr. Czerlunczakiewicz Józef, b. prof. Uniw. Jagiell.

Dr. Czerny-Schwarzenberg, prof. Uniw. Jagiell.

Dr. Dadlez Wilhelm, adwokat krajowy w Krakowie.

Dr. Damski Wacław w Jaworzniu, b. prezes Tow. w r. 1882/3.
Dobija Józef, b. wiceprezes Towarzystwa w r. 1879/80.
Dolański Feliks, właściciel dóbr ziemskich w Grębowie.
Dr. Domański Stanisław, prof. Uniwersytetu Jagiell., radca miejski.
J. E. Dr. Dunajewski Julian, b. prof. i Rektor Uniwersytetu Jagiell.,
b. minister skarbu, poseł na Sejm krajowy, członek Izby
Panów austriackiej Rady Państwa.
Hr. Florkiewicz Ozdoba Juliusz, właściciel dóbr ziemskich w Mło-
szowie.
Gawalewicz Maryan, literat w Warszawie.
Dr. Gertler Julian, adwokat w Krakowie.
Dr. Gluziński Antoni, b. prezes Towarzystwa w r. 1879/80, b. pro-
fesor Uniwersytetu Jagiell., Rektor Uniwersytetu Lwowskiego.
Dr. Głuchowski Mieczysław, b. prezes Towarzystwa w r. 1883/4,
1884/5, 1885/6, lekarz we Lwowie.
Górczyńska Marya, właścicielka dóbr ziemskich w Stryszowie.
Dr. Harajewicz Jan, dyrektor szpitala św. Łazarza w Krakowie.
Dr. Haizman Udałyk, b. prof. i Rektor Uniwersytetu Jagiell.
Horodyńska Zofia, właścicielka dóbr ziemskich w Zbydniowie.
Dr. Hankiewicz Habdank Hilary, b. sekretarz, b. prof. Uniwer-
sytetu Jagiellońskiego.
Ks. Dr. Władysław Knapiński, b. Rektor Uniwersytetu Jagiell., b. kura-
tor Towarzystwa Wzajemnej Pomocy. Pom. U. U. J.
Dr. Koy Michał, b. wiceprezes Towarzystwa w r. 1877/8, były
syndyk Towarzystwa „Wzajemnej Pomocy“, adwokat kra-
jowy w Krakowie, radca miejski, prezydent Izby adwoka-
ckiej w Krakowie.
Dr. Kędzior Wawrzyniec, lekarz w Krakowie.
Dr. Kostanecki Kazimierz, prof. Uniwersytetu Jagiell., b. prezes Towa-
rzystwa lekarskiego w Krakowie.
† Dr. Korczyński Edward, Radca Dworu wiceprezes Towarzystwa
w roku 1866/7, prof. Uniwersytetu Jagiell. i b. Rektor.
Dr. Kreutz Szczęsny, prof. Uniwersytetu Jagiell. i b. Rektor.
Królikowski Stanisław, b. prezes Towarzystwa w r. 1871/2.
Ks. kan. Królikowski Józef, b. prof. Uniwersytetu Jagiell.
Dr. Krzymuski Edmund, prof. Uniwersytetu Jagiell., b. kurator
Towarzystwa Wzajemnej Pomocy. Pom. U. U. J., b. Rektor Uniwersytetu Jagiell.,
prezes Towarzystwa muzycznego.

Dr. Lachowicz Zdzisław, b. prezes Towarzystwa w roku 1874/5,
lekarz we Lwowie.

Ks. Dr. Lenkiewicz Zygmunt, b. prof. Uniw. Jagiell., kanonik
katedry lwowskiej.

Lisowski Zygmunt, kandydat Uniw. odeskiego.

Dr. Markiewicz Władysław, adwokat krajowy w Krakowie.

Marszałkowicz Maksymilian, właściciel dóbr ziemskich w Ka-
mienicy.

† Dr. Mikulicz Jan, b. prof. Uniw. Jagiell., prof. Uniw. w Wro-
cławiu.

Milewski Alfred, właściciel dóbr ziemskich w Piekarach.

Modrzejewska Helena, artystka dramatyczna.

Dr. Morawski Kazimierz, prof. Uniw. Jagiell.

Dr. Małdziński Alfons, b. wiceprezes Towarzystwa w r. 1872/3,
naczelnik c. k. sądu powiatowego w Chrzanowie.

Münnich Władysław, b. wiceprezes Towarzystwa w roku 1870/1
i 1871/2, prokurator.

Dr. Neumann Karol, b. wiceprezes Towarzystwa w r. 1884/5.

Dr. Julian Nowak, prof. Uniw. Jagiell, prezes Tow. w r. 1890/1.
radca miejski, prezes T-wa lekarskiego, kurator T-wa Wzaj.
Pom. U. U. J.

Dr. Obtułowicz Ferdynand, b. wiceprezes Towarzystwa w r. 1883/4,
lekarz we Lwowie.

Dr. Pareński Stanisław, podskarbi Towarzystwa w r. 1876, prof.
Uniw. Jagiell., radca miejski.

Magnificencya Ks. Dr. Pawlicki Stefan, prof. Uniw. Jagiell., Re-
ktor Mgnfcus Uniw. Jag.

Ks. Biskup Dr. Pelczar Józef, kawaler orderu korony żelaznej
II. kl., L. prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego. b. Rektor, bi-
skup przemyskiej dyecezyi.

Dr. Franciszek Piekosiński, prof. Uniw. Jagiell., członek Akade-
mii Umiejętności w Krakowie, dyrektor Archiwum krajo-
wego.

Dr. Raszko Władysław, b. wiceprezes Towarzystwa w r. 1878/9,
adwokat w Żywcu.

Dr. Rosenblatt Józef, prof. Uniw. Jagiell., radca miejski.

Romer Konstanty, właściciel dóbr ziemskich w Jodłowniku.

Dr. Rostafinski Józef, prof. Uniw. Jagiell.

Ks. Rozwadowski Jakób, proboszcz w Starym Sączu.
Dr. Ściborowski Władysław, prezes Towarz. Dobroczynności.
Siemianowski Maksymilian, c. k. pens. Radca Namiestnictwa.
Ks. Siemiński Jan, literat we Lwowie.
Sienkiewicz Henryk, literat w Warszawie.
Dr. Skąpski Józef, adwokat w Krakowie.
† Ks. Skrzyński Henryk, kanonik i prałat w Wieliczce.
Dr. Smolka Stanisław, prof. Uniw. Jagiell., były Rektor, b. generalny sekretarz Akademii Umiejętności.
Ks. kan. Dr. Spis Stanisław, prof. Uniw. Jagiell. i b. Rektor.
Dr. Straszewski Maurycy, prof. Uniw. Jagiell.
Szembek Jerzy, podskarbi w r. 1869/70.
Dr. Schwarz Emil, b. prezes Towarz. w r. 1860/70, adwokat krajowy w Krakowie.
JE. hr. Tarnowski Stanisław, komandor orderu Franciszka Józefa, prof. i b. Rektor Uniw. Jagiell., prezes Akademii Umiejętności, b. radca miejski, poseł na Sejm krajowy.
Dr. Bolesław Ulanowski, prof. Uniw. Jagiell., radca miejski, generalny sekretarz Akademii Umiejętności, b. kurator Towarzystwa Wzajemnej Pomocy U. U. J.
Włodek Zdzisław, b. podskarbi Towarz., w r. 1874/5, właściciel dóbr ziemskich w Dąbrowicy, poseł do Rady Państwa.
Konstanty Wołodkowicz, fundator i bonificator w Odessie.
Dr. Wróbel, prof. Uniwersytetu w Czerniowcach.
Dr. Zakrzewski Wincenty, prof. Uniw. Jagiell. i b. Rektor.
Dr. Zaleski Karol, b. prezes Tow. w r. 1881/2.
Znamięcka Bogumiła, właścicielka dóbr w Zębrzycach.
Dr. Zoll Fryderyk, kawaler orderu korony żelaznej II. kl., prof. Uniw. Jagiell. i b. Rektor, b. kurator Tow. „Wzaj. Pomocy“ Uczniów Uniw. Jagiell. (przez lat 22), wiceprezes Akademii krakowskiej, członek Izby Panów austriackiej Rady Państwa.
Dr. Żydłowicz Władysław, lekarz Towarzystwa.

I. Członkowie zwyczajni Towarzystwa.

I. Z Wydziału teologii.

1. Raciborski Józef.

II. Z Wydziału prawa i administracyi.

1. Aleksandrowicz Aleks.	37. Dutka Franciszek
2. Aleksandrowicz Oskar	38. Działo Michał
3. Ammeisen Maurycy	39. Dzikiewicz Eugeniusz
4. Augustyński Władysław	40. Flis Stanisław
5. Bałanda Kazimierz	41. Freund Filip
6. Bałuk Stanisław	42. Friedrich Leon
7. Bardzik Stanisław	43. Fuss Ferdynand
8. Barszcz Józef	44. Gacek Stanisław
9. Barthel Weidenthal Jerzy	45. Gajdziński Edward
10. Batko Stanisław	46. Gawroński Henryk
11. Belniak Michał	47. Gibiec Jan
12. Biedroń Jan	48. Goldmann Naftali
13. Biliński Tadeusz	49. Górnisiewicz Łucyan
14. Birnbaum Marceli	50. Goyski Adam
15. Blamenfeld Wiktor	51. Gosztyła Jan
16. Bochnak Zdzisław	52. Grünn Abraham
17. Breit Naftali	53. Guszkiewicz Franciszek
18. Brodowicz Józef	54. Gwozdowicz Jan
19. Bross Jakób	55. Handzel Jan
20. Brummer Alfred	56. Hanicki Stanisław
21. Bryzek Jan	57. Harbut Stanisław
22. Brzędz Michał	58. Herold Artur
23. Buczma Stefan	59. Herrlinger Fryderyk
24. Budnik Rudolf	60. Heynar Józef
25. Chlipalski Józef	61. Hniłko Antoni
26. Cisek Michał	62. Hoim Stanisław
27. Czarnecki Kazimierz	63. Hołubowicz Stanisław
28. Dąbrowski Tadeusz	64. Horowitz Samuel
29. Daniec Józef	65. Iwańczuk Jan
30. Danielski Jan	66. Jakubowski Bronisław
31. Dobrowolski Stanisław	67. Jakubowski Władysław
32. Dramiński Władysław	68. Janiga Jakób
33. Drożdż Józef	69. Jankiewicz Julian
34. Drwal Teofil	70. Jankowski Adolf
35. Duda Józef	71. Januś Jan
36. Dura Maryan	72. Jarecki Kazimierz

73. Jasiński Julian	111. Litarowicz Eugeniusz
74. Jasnosz Franciszek	112. Ludwin Michał
75. Jedliński Stanisław	113. Łucki Antoni
76. Jeż Jan	114. Łucki Jan
77. Kapera Michał	115. Marchwicki Wojciech
78. Karbarz Jan	116. Marciszewski Teofil
79. Karpiński Karol	117. Marszałek Władysław
80. Kasprzyk Wojciech	118. Matysek Władysław
81. Katz Henryk	119. Metyk Roman
82. Kawecki Roman	120. Michniak Michał
83. Klasa Franciszek	121. Mielczarek Stanisław
84. Klimek Józef	122. Nazimek Bronisław
85. Klimała Adam	123. Niemetz Maryan
86. Kloz Juliusz	124. Niwiński Stanisław
87. Kocół Alfred	125. Nodzyński Mieczysław
88. Kocół Bronisław	126. Nowak Andrzej
89. Kokindiak Stefan	127. Nowak Kazimierz
90. Kolarz Antoni	128. Nowak Piotr
91. Kołodziejczyk Jan	129. Nowak Stanisław
92. Konopczyński Adam	130. Opidowicz Antoni
93. Krasadowicz Julian	131. Osoliński Jan
94. Korczyński Lesław	132. Otfinowski Tadeusz
95. Kosches Ludwik	133. Pacyna Jakób
96. Kossuth Janusz	134. Palmi Jan
97. Kostka Józef	135. Panaś Stanisław
98. Krajewski Maksymilian	136. Pawlikowski Tadeusz
99. Krokowski Władysław	137. Piekosiński Apolinary
100. Krzaklewski Kazimierz	138. Piotrowski Józef
101. Krzysztoń Wilh. Wład.	139. Płaczek Władysław
102. Kułakowski Henryk	140. Podobiński Józef
103. Künstlinger Eizyk	141. Popiel Franciszek
104. Kurtyka Franciszek	142. Prochownik Leonard
105. Kwoczyński Antoni	143. Przygrodzki Józef
106. Kwieciński Wacław	144. Puch Walenty
107. Lewicki Tomasz	145. Puskarczyk Karol
108. Lewkowicz Franciszek	146. Raczyński Józef
109. Lic Zygmunt	147. Radecki Maryan
110. Lipiński Ludwik	148. Radwański Leonard

149. Rakucki Tadeusz	187. Szczepan Stanisław
150. Reiner Ludwik	188. Szczudło Kazimierz
151. Rój Mieczysław	189. Szklarzewicz Anatol
152. Rolski Julian	190. Szlang Maksymilian
153. Rosenberg Edward	191. Tabeau Karol
154. Rothhirsch Roman	192. Tabisz Teofil
155. Różański Kazimierz	193. Taylor Edward
156. Rzuchowski Maryan	194. Terner Karol
157. Sabuda Edward	195. Thom Władysław
158. Sadowski Emil	196. Thoman Alfons
159. Sarnecki Kazimierz	197. Tomkiewicz Edward
160. Schlachet Jakób	198. Trojnarski Bronisław
161. Schmuc Adam	199. Trzeciak Antoni
162. Schönfeld Sender	200. Trzeciak Michał
163. Sebesta Jarosław	201. Tułasiewicz Stanisław
164. Sebesta Ottokar	202. Turyn Józef
165. Sękiewicz Wilhelm	203. Uhl Konrad
166. Sęp Stanisław	204. Wdówka Gustaw
167. Siciński Wacław	205. Wilczyński Stanisław
168. Sigiericz Witołd	206. Wilga Henryk
169. Silberstein Henryk	207. Wilk Jan
170. Silbiger Dawid	208. Winiarski Alfred
171. Siwiec Teofil	209. Wittek Stanisław
172. Skąpski Mieczysław	210. Wojciechowski Tomasz
173. Skowron Józef	211. Woliński Władysław
174. Słowiaczek Jan	212. Zając Jan
175. Sokalski Maryan	213. Zakrzewski Stanisław
176. Soldinger Dawid	214. Zawiliński Tadeusz
177. Sozański Stanisław	215. Zbyszewski Władysław
178. Staroń Jan	216. Zembaty Antoni
179. Steinberg Leon	217. Żralski Hieronim
180. Stróżyński Antoni	218. Żołna Ludwik
181. Strzemecki Stanisław	219. Żukowski Paweł
182. Sulczewski Józef	220. Żuławski Piotr
183. Świerczek Jan	221. Zych Józef
184. Świrk Stanisław	222. Żytkiewicz Henryk
185. Sypek Franciszek	223. Żywczak Wojciech.
186. Świtalski Adam	

III. Z Wydziału lekarskiego.

1. Adamczewski Stanisław	37. Lewiński Kazimierz
2. Aleksandrowicz Izidor	38. Lustgarten Julian
3. Birnbaum Estera	39. Łabędzki Wiktor
4. Blay Feliks	40. Macudziński Kazimierz
5. Bobak Antoni	41. Malinowski Alojzy
6. Bossak Salomon	42. Matlak Stanisław
7. Ćmikiewicz Stanisław	43. Metelski Aleksander
8. Dadej Kazimierz	44. Metelski Norbert
9. Dzikiewicz Józef	45. Mikułowski Włodzimierz
10. Edelman Adolf	46. Mayer Karol
11. Eisen Natan	47. Mściwujewski Seweryn
12. Gniazdowski Teofil	48. Nowak Franciszek
13. Gotfried Fabian	49. Nowicki Franciszek
14. Gruszczyński Lucjan	50. Obmiński Roman
15. Hermann Salomon	51. Okoniewski Stanisław
16. Holländer Leon	52. Olbrycht Jan
17. Janowski Wacław	53. Pawliger Leon
18. Kącki Stanisław	54. Poliwka Karol
19. Kądziołka Jan	55. Prager Adam
20. Kamiński Mieczysław	56. Pruszycki Szymon
21. Karaś Tadeusz	57. Rec Wojciech
22. Kasprzyk Antoni	58. Reich Zygmunt
23. Kleszewski Stefan	59. Ruff Samuel
24. Kolano Leon	60. Sabuda Mieczysław
25. Kołodziejczyk Jan	61. Schönfeld Symche
26. Krassowski Antoni	62. Sienicki Emanuel
27. Krebsówna Dora	63. Sierankiewicz Józef
28. Kroch Meksymilian	64. † Sikora Teofil
29. Krzysztoforski Karol	65. Solarski Julian
30. Krzysztoń Kazimierz	66. Sokołowski Maryan
31. Kwaśniak Jan	67. Sterling Aleksander
32. Kwiatkowski Mieczysław	68. Sulimowicz Marek
33. Lach Rudolf	69. Surowiec Antoni
34. Landau Maksymilian	70. Sussmann Sender
35. Laub Abraham	71. Taper Stanisław
36. Leuchter Wolf	72. Walecki Stanisław

73. Weinberg Regina
74. Weissglass Wolf

75. Wolff Stefan
76. Żabotyński Wiktor.

IV. Z Wydziału filozoficznego.

A.

1. Ammeisen Berti	33. Chłanda Jan
2. Babulski Wacław	34. Chłanda Józef
3. Bagiński Wojciech	35. Chmaj Jan
4. † Bąkowski Władysław	36. Chmiel Józef
5. Bankiewicz Józef	37. Chmielewski Zdzisław
6. Baran Władysław	38. Chrupek Wiktor
7. Baranowski Wiktor	39. Cież Józef
8. Baumfeld Andrzej	40. Ćwiertniewicz Maryan
9. Begale Jan	41. Cwikowski Franciszek
10. † Bernacki Józef	42. Cyran Wojciech
11. Bielewicz Władysław	43. Czech Zygmunt
12. Bieniek Wawrzyniec	44. Damasiewicz Zygmunt
13. Belczyk Wojciech	45. Danek Paweł
14. Bobek Aleksander	46. Daniec Bronisław
15. Bobiński Stanisław	47. Długopolski Edmund
16. Bobka Jan	48. Doborzyński Gustaw
17. Boczarski Franciszek	49. Drylla Gustaw
18. Bodurek Stanisław	50. Dubas Franciszek
19. Borowiecki Stanisław	51. Dubiel Gabryel
20. Borówna Janina	52. Duda Franciszek
21. Borowski Wacław	53. Dudek Stanisław
22. Brak Jan	54. Dulemba Hilary
23. Braszka Józef	55. Dziedzic Jan
24. Broda Teofil	56. Eustachiewicz Stanisław
25. Brudniak Franciszek	57. Faber Tadeusz
26. Brynkówna Marya	58. Feliks Piotr
27. Brzostowski Ignacy	59. Fijał Kazimierz
28. Buła Tomasz	60. Fiedor Jan
29. Burmistrz Józef	61. Foelke Karol
30. Buzek Jerzy	62. Fyda Stanisław
31 Cernousak Gracyan	63. Frysztak Ludwik
32. Chlebek Lesław	64. Frączek Ludwik

65. Gądek Bronisław	103. Kamecki Stefan
66. Ks. Garbacki Teofil	104. Kapturkiewicz Wojciech
67. Garnarczyk Józef	105. Kasprzak Mateusz
68. Gąsecki Stefan	106. Kazior Bolesław
69. Gąsiorek Franciszek	107. Keim Bolesław
70. Gaudyn Stanisław	108. Kermel Engelbert
71. Giza Franciszek	109. Kiełbasa Jan
72. Gładysz Jan	110. Kisiel Wawrzyniec
73. Główka Wawrzyniec	111. Klimek Roman
74. Godzień Józef	112. Knopf Kasper
75. Gofron Antoni	113. Koch Zygmunt
76. Gollenkofer Józef	114. Kokoszka Mieczysław
77. Gonet Stanisław	115. Kołodziejski Henryk
78. Góra Antoni	116. Komorski Alfred
79. Göttmann Jan	117. Konopek Mieczysław
80. Grafczyński Edward	118. Kontek Jan
81. Grzesiak Jan	119. Korbel Stanisław
82. Grzymek Stanisław	120. Kordela Stanisław
83. Gwizdała Zygmunt	121. Kordyl Stanisław
84. Hajduk Feliks	122. Kościałkowski Stanisław
85. Hajduk Franciszek	123. Kostek Paweł
86. Hajdukiewicz Józef	124. Kowalski Józef
87. Heliasz Wawrzyniec	125. Kowalski Stanisław
88. Hełczyński Kazimierz	126. Kownacki Władysław
89. Hołubowicz Leopold	127. Kozak Tomasz
90. Horodyski Władysław	128. Kozakiewicz Michał
91. Hryniewicz Franciszek	129. Dr. Kozubski Włodzim.
92. Ipochorski-Lenkiewicz Cz.	130. Król Józef
93. Janotka Deodat	131. Królikowski Mieczysław
94. Jantos Jakób	132. Krypel Michał
95. Jassek Ludwik	133. Krzymuski Kazimierz
96. Jawień Andrzej	134. Kuryś Stefan
97. Jedliński Tomasz	135. Kwak Franciszek
98. Józefczyk Józef	136. Lewicki Józef
99. Jun Franciszek	137. Lipiński Józef
100. Jura Albin	138. Lityński Alfred
101. Kącki Albin	139. Łazarski Tadeusz
102. Kalafarski Jan	140. Łodyński Maryan

141. Łopuszański Mieczysław	179. Nowobilski Jan
142. Łucki Aleksander	180. Nowosielski Aleksander
143. Łukasiewicz Antoni	181. Ogrodziński Wincenty
144. Macheta Cypryan	182. † Orłowski Ignacy
145. Majcher Wincenty	183. Orzech Józef
146. Majka Józef	184. Orzechowski Franciszek
147. Makowski Józef	185. Ostrowski Jan
148. Malfait Zygmunt	186. Oziębły Franciszek
149. Malinowski Bronisław	187. Palusiński Władysław
150. Marcin Roman	188. Papp Stefan
151. Martusiewicz Andrzej	189. Pardyak Ferdynand
152. Matus Wojciech	190. Passowicz Zygmunt
153. Matysik Józef	191. Patała Teofil
154. Mędrys Tadeusz	192. Pec Władysław
155. Mendrala Stanisław	193. Pelc Michał
156. Michniak Czesław	194. Piękoś Karol
157. Miedniak Władysław	195. Pinkas Henryk
158. Mikiewicz Jan	196. Piwowarczyk Stanisław
159. Mikułowski Tadeusz	197. Prajer Władysław
160. Milczanowski Henryk	198. Prokop Józef
161. Mizerski Józef	199. Prorok Bolesław
162. Młodowska Jadwiga	200. Pudełko Edmund
163. Młynarski Feiiks	201. Raczyński Zygmunt
164. Morawski Kazimierz	202. Radwański Mieczysław
165. Morełowski Maryan	203. Ratyński Hyacynt
166. Motyka Tomasz	204. Rejowski Andrzej
167. Mrozowski Michał	205. Rój Jan
168. Müller Eugeniusz	206. Romański Mieczysław
169. Myczkowski Feliks	207. Rosen-Rabek Halina
170. Nadobnik Marcin	208. Rosen Zygmunt
171. Nalepiński Tadeusz	209. Rothenberg Zygmunt
172. Nawrot Edward	210. Rotter Józef
173. Niklewski Kazimierz	211. Rozenblum Aleksander
174. Nosal Jan	212. Ruczka Adam
175. Nowak Bronisław	213. Rudnicki Mikołaj
176. Nowak Józef	214. Ruppert Stanisław
177. Nowak Stanisław	215. Rybarski Karol
178. Nowak Wojciech	216. Rymar Leon

217. Ryzner Józef	255. Szpunar Feliks	236
218. Rzepecki Adam	256. Szura Gustaw	
219. Sajdak Jan	257. Szymański Jan	
220. Sala Józef	258. Taborski Józef	
221. Samlicki Marcin	259. Tomaszkiewicz Jan	
222. Sarna Józef	260. Tretiak Andrzej	
223. Schabowski Józef	261. Trzeciak Wojciech	
224. Scholz Rajmund	262. Trzos Józef	
225. Schütz Antoni	263. Turek Antoni	
226. Schramm Wojciech	264. Türschmid Edward	
227. Sędzimir Jan	265. Tyralik Stanisław	
228. Seiden Henryk	266. Tyrała Henryk	
229. Serafin Andrzej	267. Tyran Adam	
230. Siudy Franciszek	268. Urbanek Stanisław	
231. Skabowski Maryan	269. Urbański Wilhelm	
232. Skaliński Hipolit	270. Wajda Michał	
233. Skorupka Józef	271. Warchałowski Jan	
234. Skrzypietz Hubert	272. Węglorz Jan	
235. Śliwa Jan	273. Węgrzynowicz Leopold	
236. Słonka Karol	274. Węgrzynowicz Maryan	
237. Smagała Józef	275. Weigner Stanisław	
238. Śmietana Arnold	276. Weimer Jan	
239. Smołka Jan	277. Weinert Czesław	
240. Sobieniewski Tytus	278. Wesołowicz Józef	
241. Sokołowski Witołd	279. Wiakowski Kazimierz	
242. Soświński Zygmunt	280. Wiatr Wilhelm	
243. Sroczyński Janusz	281. Wierdak Szymon	
244. Stachnik Franciszek	282. Wilk Piotr	
245. Stantejski Jan	283. Wiskowski Włodzimierz	
246. Starzewski Zygmunt	284. Wiśniewski Julian	
247. Stec Jan	285. Wiśniewski Maryan	
248. Stecki Konstanty	286. Witaliński Maryan	
249. Stefański Ludwik	287. Witkowski Franciszek	
250. Sułkowski Julian	288. Witkowski Stanisław	
251. Sykała Władysław	289. Wlekliński Kazimierz	
252. Szach Leon	290. Wlekliński Wacław	
253. Szajkowski Franciszek	291. Wodzińska Jadwiga	
254. Sznapka Emil	292. Wojciechowski Antoni	

293. Wójcik Jan	305. Zaczek Michał
294. Wójcik Teofil	306. Zagórowski Zygmunt
295. Wojnar Franciszek	307. Zając Roman
296. Wojtas Jan	308. Zakrocki Stanisław
297. Wojtasiewicz Albin	309. Zawada Stanisław
298. Wołoszynowski Eugen.	310. Zborowski Bronisław
299. Woyczyński Kazimierz	311. Zieliński Marcin
300. Woyczyński Władysław	312. Ziemiński Józef
301. Wydro Franciszek	312. Zmora Antoni
302. Wygrzywalski Ludwik	314. Źarliński Władysław
303. Wzorek Franciszek	315. Źelazo Józef
304. Zachorowski Stanisław	316. Źurowski Henryk

B.

Z agronomii.

1. Arciszewski Zdzisław	24. Kopczyński Wiesław
2. Boetlicher Kazimierz	25. Kowalski Mateusz
3. Boguszewski Maryan	26. Krauze Michał
4. Chrystowski Ignacy	27. Krobicki Jan
5. Czarnecki Teodor	28. Kundstädter Waclaw
6. Czarnocki Bohdan	29. Kuzyk Izzydor
7. Czarnocka Zofia	30. Lebelt Michał
8. Czechowicz Ludgard	31. Leinweber Kazimierz
9. Czerwiński Michał	32. Lipiński Waclaw
10. Dąbrowski Czesław	33. Ludkiewicz Norbert
11. Długocki Franciszek	34. Majewski Leon
12. Dowgiałło Mieczysław	35. Morawski Jerzy
13. Fleszyński Tadeusz	36. Moszyński Henryk
14. Grędyszyński Mirosław	37. Natanson Jan
15. Herniszek Sylwester	38. Nosarzewski Tadeusz
16. Horodyski Julian	39. Nosarzewski Władysław
17. Jabłonowski Antoni	40. Ostrowski Józef
18. Jezierski Stanisław	41. Piotrowski Michał
19. Jokisz Kazimierz	42. Poniatowski Julian
20. Kierunowski Stanisław	43. Raciecki Adam
21. Kognowicki Józef	44. Radziejowski Stanisław
22. Kołaczkowski Kazimierz	45. Rdułtowski Zygmunt
23. Komar Maksymilian	46. Redlich Antoni

47. Regulski Aleksander	62. Szczawiński Roman
48. Rodziewicz Edward	63. Szembek Włodzimierz
49. Roguski Leszek	64. Szemioth Mieczysław
50. Rosen Ignacy	65. Szempliński Antoni
51. Roszkowski Leon	66. Tołkacz Czesław
52. Rozenblum Julian	67. Waligórski Mieczysław
53. Ruszczyc Gwidon	68. Wegleński Stefan
54. Sikorski Romuald	69. Wesołowski Bronisław
55. Sokołowski Tadeusz	70. Wierzbicki Franciszek
56. Staniszkis Witołd	71. Wierzbicki Jan
57. Strumiłło Tadeusz	72. Zawadzki Tadeusz
58. Strzeszewski Zygmunt	73. Żmijewski Eugeniusz
59. Suszyński Leon	74. Zwierzchanowski Maryan
60. Świda Gustaw	75. Żurakowski Jan.
61. Świdziński Stanisław	

C.

Z farmacyi.

1. Foltyński Stanisław	3. Masłowski Bolesław
2. Leyko Zygmunt	4. Ptaszyński Władysław
	5. Sperling Józef

II. Członkowie wspierający Towarzystwa:

1. Bem Kazimierz	nadzw.	sł.	filozofii
2. Bem Zofia	"	"	"
3. Bienenstock Franciszek	"	"	"
4. Bogusławski Zygmunt	"	"	"
5. Boguszewski Stefan	"	"	"
6. Borkowski Roman	"	"	"
7. Brzostowski Czesław	"	"	"
8. Czekalski Eustachy	"	"	"
9. Dębski Wacław	"	"	"
10. Engelstein Cecylia	"	"	"
11. Finkelstein Abraham	"	"	"
12. Grünberg Róża	"	"	"
13. Kocieł Janina	"	"	"

14. Kognowicka Zofia	nadzw. sł. filozofii	
15. Landau Ludwik	”	”
16. Myśliński Jan	”	”
17. Niklewski Zygmunt	”	”
18. Okołokułakówna Bronisł.	”	”
19. Olszowska Károlina	”	”
20. Ornowski Wacław	”	”
21. Piemiążek Iwo	”	”
22. Pomykalski Michał	”	”
23. Popławska Alojza	”	”
24. Raabe Henryk	”	”
25. Radzimińska Aleksandra	”	”
26. Rauch Julia	”	”
27. Rostworowski Roman	”	”
28. Rożeń Witołd	”	”
29. Rudnicki Mieczysław	”	”
30. Rudowicz Stefania	”	”
31. Rybicka Halina	”	”
32. Rybicki Mieczysław	”	”
33. Szpostański Stanisław	”	”
34. Szpostański Tadeusz	”	”
35. Szymberski Tadeusz	”	”
36. Unschlicht Julian	”	”
37. Werner Jerzy	”	”
38. Więckówna Julia	”	”
39. Wojciechowski Seweryn	”	”
40. Wróblewski Kazimierz	”	”
41. Żebrawski Włodzimierz	”	”
42. Bobrowska Alicja	”	med.
43. Białynowicz Stefan	”	”
44. Minkiewiczowa Stefania	”	”
45. Niemiryczówna Jadwiga	”	”
46. Pietrzycki Ignacy	”	”
47. Wysokiński Aleksander	”	”
48. Rojkowski Józef sł. praw Uniw. wiedeńskiego		
49. Syrek Franciszek	nadzw. słuchacz praw	
50. Borkowski Władyśław	Akad. szt. pięknych	
51. Grein Józef	”	”

52. Łobos Ignacy	Akad. szt. pięknych
53. Kugler Włodzimierz	" " "
54. Marek Ignacy	" " "
55. Merkel Jerzy	" " "
56. Rejman Antoni	" " "
57. Rutkowski Szczęsny	" " "
58. Szygell Stanisław	" " "
59. Abrahamowicz Abraham	absol. techniki
60. Kamiński Feliks	
61. Konopczyński Władysław	
62. Nussbaum Jau	
63. Okuliar Bolesław	
64. Rudzki Bronisław	
65. Skłodowski Stanisław	
66. Szwedowski Antoni, inżynier	
67. Dr. Żmigród Aleksander.	

Zestawienie.

A. Członkowie zwyczajni	1) z wydz. teologicznego	1
2)	„ prawa i adm.	223
3)	„ lekarskiego	76
4)	a) filozoficznego	316
	b) z rolnictwa	75
	c) z farmacji	5
	Razem	695
B. Członkowie wspierający: nadzw. słuchaczów prawa	1	
„ „ medycyny	6	
„ „ filozofii	41	
Uczniów Akad. sztuk pięknych	9	
Roczta członków wspierających	10	
Razem	67	
Członków zwyczajnych	696	
Członków wspierających	67	
Ogólna liczba członków	763	

S t a t u t *)

Tow. Wzajemnej Pomocy Uczniów Uniwer. Jagiell. w Krakowie.

ROZDZIAŁ I.

Nazwa, cel i siedziba Towarzystwa.

§ 1. Towarzystwo nosi nazwę: „Towarzystwo Wzajemnej Pomocy Uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego“.

§ 2. Celem Towarzystwa jest:

- a) Wspomaganie członków zwyczajnych przez udzielanie im pożyczek, a tylko w wypadkach nadzwyczajnych zapomóg bezzwrotnych;
- b) zapewnienie im odpowiedniego mieszkania we własnym domu Towarzystwa;
- c) opiekowanie się nimi w razie choroby;
- d) pośredniczenie w nabywaniu odpowiedniego zatrudnienia;
- e) zachęcanie do pracy naukowej i pilności przez nagradzanie opracowań członków w drodze konkursu za najlepsze uznanych;
- f) utrzymywanie taniej kuchni akademickiej.

§ 3. Siedzibą Towarzystwa Wzajemnej Pomocy Uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego jest miasto Kraków.

ROZDZIAŁ II.

Majątek i dochody Towarzystwa.

§ 4. Majątek Towarzystwa dzieli się: na kapitał żelazny, ruchomości objęte inwentarzem i bieżące dochody.

*) Wysokie c. k. Namiestnictwo nie zakazało reskryptem z dnia 16. kwietnia 1901. d. 34.162 wprowadzenia w życie zmienionego niniejszego statutu.

§ 5. Kapitał żelazny ma być utrzymywany w papierach wartościowych, przedstawiających bezpieczeństwo pupilarne według ustaw obowiązujących z wyjątkiem kapitału żelaznego budowy domu akademickiego, który może być także lokowany w realnościach. Papiery te mają być złożone w kasie uniwersyteckiej lub innej publicznej instytucji.

Walory kapitału żelaznego nie mogą być zastawiane chyba za uchwałą Wydziału, gdy chodzi o pożyczkę bezprocentową.

Kapitał żelazny składa się:

- a) z funduszu pożyczkowego,
- b) „ rygorozalnego,
- c) „ chorych,
- d) „ nagród,
- e) „ budowy domu akademickiego,
- f) „ taniej kuchni akademickiej,
- g) „ stypendyjnego.

Na kapitał żelazny funduszu pożyczkowego, rygorozalnego, chorych i stypendyjnego, przeznacza się po $1/40$ (jednej czterdziestej) części kwoty podziałowej, t. j. czystego dochodu bieżącego z wkładek, zwrotów, pożyczek i t. p., oraz dochodów i darów, nie mających wskazanego przez ofiarodawcę przeznaczenia.

Odsetki kapitału żelaznego funduszu nagród wpływają na rachunek bieżący funduszu nagród; nieużyte na wynagrodzenie prac odsetki pomnażają kapitał żelazny funduszu nagród.

Na kapitał żelazny funduszu budowy domu akademickiego wpływają dary i dochody na ten cel wyraźnie przeznaczone, oraz odsetki od tegoż kapitału.

Towarzystwo przystąpi do budowy domu, gdy fundusz ten odpowiednio wzrośnie i gdy Walne Zgromadzenie na wniosek Wydziału rozpoczęcie budowy uchwali. Wolno jednak Wydziałowi za zezwoleniem kuratora użyć tego funduszu na zakupno gruntu pod budowę. W razie zaniechania myśli budowy domu akademickiego, kapitał ten przechodzi w połowie na kapitał żelazny funduszu chorych, w połowie zaś na kapitał żelazny funduszu stypendyjnego z wyjątkiem darów Towarzystwa wyłącznie na budowę udzielonych. Przeniesienie to jednak może nastąpić najwcześniej dopiero w cztery lata po stanowczem odstąpieniu od zamiaru budowy.

ROBIE Odsetki od kapitału żelaznego funduszu taniej kuchni akademickiej wpływają na rachunek bieżący kuchni.

Odsetki kapitału żelaznego funduszu stypendyjnego wpływają na rachunek bieżący funduszu stypendyjnego.

§ 6. Dochody bieżące stanowią:

- a) Wkładki członków zwyczajnych i wspierających,
- b) zapisy i dary bez specjalnego przeznaczenia,
- c) zwroty pożyczek i odsetek od tychże z wyjątkiem pożyczek nadzwyczajnych, które wpływają do funduszu pożyczkowego,
- d) dochody z odczytów, koncertów, zabaw, loteryj fantowych i t. p. innych źródeł dozwolonych,
- e) datki członków honorowych i protektorów,
- f) procenta od kapitałów żelaznych funduszu pożyczkowego, rygorozalnego i chorych,
- g) zwroty administracyjne.

§ 7. Z dochodów bieżących po $\frac{2}{10}$ (dwie dziesiąte) część wpływa do obrotowego funduszu rygorozalnego i chorych, $\frac{5}{10}$ (pięć dziesiątych) wpływa do funduszu obrotowego pożyczkowego, $\frac{1}{10}$ (jedna dziesiąta) zaś do funduszu obrotowego stypendyjnego aż do czasu wybudowania domu akademickiego. Po tym czasie $\frac{1}{10}$ (jedna dziesiąta) ma wpływać do kapitału żelaznego w sposób wskazany w § 5, zaś $\frac{4}{10}$ (cztery dziesiąte) do funduszu pożyczkowego obrotowego. W razie zaniechania budowy domu akademickiego według § 5 $\frac{1}{10}$ (jedna dziesiąta) część przeznaczana do funduszu obrotowego stypendyjnego przechodzi do funduszu obrotowego pożyczkowego.

Z funduszów obrotowych: pożyczkowego, rygorozalnego i chorych udziela Wydział i Zarząd ubogim zasługującym na to członkom Towarzystwa pożyczek zwyczajnych zwrotnych po ukończeniu studiów w czasie poniżej określonym (§ 13 lit. b) i nadzwyczajnych zwrotnych przed wystąpieniem z Towarzystwa w ciągu roku administracyjnego.

Zarząd jednak w udzielaniu pożyczek z powyższych funduszów nie może przekroczyć łącznej kwoty regulaminem określonej.

Uwaga: Wydatki administracyjne pokrywa się w następujący sposób: $\frac{5}{10}$ (pięć dziesiątych) wydatków administracyjnych pokrywa się z funduszu pożyczkowego obrotowego, $\frac{1}{10}$ (jedna

dziesiąta) z funduszu obrotowego stypendyjnego i po $\frac{2}{10}$ (dwie dziesiąte) z funduszu rygorozalnego i chorych.

§ 8. Ustępujący Wydział Towarzystwa oddaje nowowym branemu ruchomości według inwentarza, który corocznie na nowo ma być sporządzany.

ROZDZIAŁ III.

Skład Towarzystwa.

§ 9. W skład Towarzystwa wchodzą członkowie *a)* zwyczajni, *b)* honorowi, *c)* protektorowie, *d)* wspierający.

ad *a)* Członkami zwyczajnymi mogą być zwyczajni uczniowie każdego z czterech Wydziałów Uniwersytetu Jagiellońskiego, tudzież farmaceuci i uczniowie studium rolniczego o ile każdy z nich z góry oznaczoną statutem (§ 13. lit. a) wkładkę uiści.

Uwaga: Rygorozanci, którzy uczęszczali na Uniwersytet Jagielloński, mogą być zwyczajnymi członkami przez dwa lata po otrzymaniu absolutorium, ale nie mają prawa czynnego i biernego wyboru.

ad *b)* Członków honorowych mianuje na przedstawienie Wydziału Walne Zgromadzenie za zasługi położone około dobra Towarzystwa.

ad *c)* Członkiem protektorem zostaje ten, kto do kasy Towarzystwa jednorazowo 200 K. (dwieście Koron) wniesie lub rocznie 20 K. (dwadzieścia Koron) płaci, albo w inny sposób równoważnie cele Towarzystwa wspiera.

ad *d)* Członkiem wspierającym może być ten, kto złoży najmniej 3 K. (trzy Korony) rocznie na cele Towarzystwa i zostanie jako taki przez Zarząd Towarzystwa przyjęty.

ROZDZIAŁ IV.

Prawa i obowiązki Członków.

A) Prawa.

§ 10. Zwyczajny członek ma prawo:

a) Korzystania z funduszu pożyczkowego, rygorozalnego i funduszu chorych, tudzież ubiegania się o nadanie mu stypendium zwrotnego za wystawieniem odpowiedniego rewersu.

W szczególnych razach Zarząd ma prawo wymagać odpowiedniego poręczenia lub zabezpieczenia pożyczki;

- b) ubiegania się o nagrodę w konkursie rozpisany przez Towarzystwo;
- c) czynnego i biernego wyboru, zabierania głosu i czynienia wniosków i interpelacji na Walnym Zgromadzeniu;
- d) korzystania z pomocy i opieki Towarzystwa na wypadek choroby;
- e) pomieszczenia w domu akademickim pod warunkami, jakie w tej mierze osobnym regulaminem określone zostaną;
- f) korzystania z pośrednictwa Towarzystwa w otrzymaniu za-trudnienia i innych ulgach, jakie Towarzystwo członkom swoim w myśl § 2. lit. d) dostarcza;
- g) ubiegania się o posadę płatnego urzędnika Towarzystwa.

§ 11. Członkowie honorowi i protektorowie mają prawo brać udział w Walnych Zgromadzeniach z głosem doradczym.

§ 12. Członkowie wspierający mają prawo korzystania z kuchni akademickiej, a o ile są nadzwyczajnymi słuchaczami Uniw. Jag. z praw wymienionych (w § 10. lit. d).

Uwaga: Ważność karty legitymacyjnej członkom Towarzystwa, jako takim wydanej, trwa do 30. września każdego roku administracyjnego.

B) Obowiązki.

§ 13. Obowiązkiem zwyczajnego członka jest:

- a) płacić do kasę Towarzystwa rocznie z góry jednorazowo 3 K. (trzy Korony) nad to 50 hal. aż do wybudowania domu akademickiego na pomnożenie funduszu tegoż;
- b) spłacać zaciągnięty dług najpóźniej w trzy lata po ustaniu z Uniwersytetu ratami lub jednorazowo z doliczeniem 4% (cztery procent) z roczną kapitalizacją;
- c) w ogóle poddawać się wszelkim przepisom niniejszego statutu.

ROZDZIAŁ V.

Władze Towarzystwa i zakres ich działania.

§ 14. Sprawami Towarzystwa zarządza:

- A) Walne Zgromadzenie,

B) Wydział Towarzystwa,

C) Zarząd.

§ 15. Ad A) W Walnym Zgromadzeniu biorą udział członkowie zwyczajni, honorowi i protektorowie, jednak tylko pierwsi z głosem stanowczym.

§ 16. Walne Zgromadzenie zwołuje prezes względnie wiceprezes Towarzystwa.

§ 17. Na walnym Zgromadzeniu jest obecny kurator Towarzystwa.

§ 18. Walne Zgromadzenie należy zapowiedzieć najmniej na trzy dni pełne naprzód.

§ 19. Walne Zgromadzenia są: a) zwyczajne, b) nadzwyczajne. Doroczne zwyczajne Walne Zgromadzenie musi zwołać prezes (wiceprezes) przed 10. (dziesiątym) listopada.

§ 20. Rok rachunkowy kończy się 15. (piętnastego) października.

§ 21. Walne Zgromadzenie,

a) przyjmuje sprawozdania ustępującego Wydziału i Zarządu z czynności całorocznych.

Uwaga: Sprawozdanie to ma być ogłoszone drukiem i rozdane członkom Towarzystwa przynajmniej na trzy dni przed zebraniem się dorocznego zwyczajnego Walnego Zgromadzenia;

b) uchwała rewizyę i zmianę statutu Towarzystwa;

c) mianuje członków honorowych na przedstawienie Wydziału;

d) wybiera nowy Zarząd;

e) wybiera komisję kontrolującą;

f) zezwala na powiększenie urzędników płatnych.

§ 22. Do prawomocności uchwał Walnego Zgromadzenia potrzebna jest przynajmniej $\frac{1}{4}$ (jedna czwarta) część wszystkich członków zwyczajnych Towarzystwa.

§ 23. Uchwały dotyczące zmiany statutu zapadają zgodą $\frac{2}{3}$ (dwóch trzecich) z wyjątkiem uchwał dotyczących zmian rozdziału XI. niniejszego statutu, wszystkie inne bezwzględną większością głosów obecnych członków Towarzystwa na Walnym Zgromadzeniu. Gdy chodzi o zmianę statutu Walne Zgromadzenie nie może się odbyć bez względu na komplet.

§ 24. Walnemu Zgromadzeniu przysługuje prawo przenoszenia tych kwot z jednego z wyliczonych w § 5. kapitałów że-

laznych do drugiego, które przez ofiarodawców wyraźnie na dany fundusz nie zostały przeznaczone.

§ 25. W razie niedojścia do skutku Walnego Zgromadzenia z powodu braku kompletu, drugie Walne Zgromadzenie jest ważnym bez względu na komplet.

§ 26. Na żądanie Wydziału lub 50. (pięćdziesięciu) członków zwyczajnych Towarzystwa winien jest prezes (wiceprezes) zwołać nadzwyczajne Walne Zgromadzenie.

§ 27. Walne Zgromadzenie odbywa się i obraduje według zasad określonych bliżej regulaminem.

§ 28. ad B) Wydział Towarzystwa składa się z prezesa, wiceprezesa, kontrolora, skarbnika, sekretarza, zastępcy kontrolora i zastępcy skarbnika, wybranych na Walnym Zgromadzeniu, oraz z wydziałowych wybranych przez uczniów poszczególnych lat każdego Wydziału bezwzględną większością głosów w takiej liczbie, ile razy 20. (dwadzieścia) zawiera się w ogólnej sumie członków tegoż roku. Rygorozantów reprezentuje wydziałowy z V. roku medycyny względnie z IV. roku prawa, którego oni do tego upoważniają.

§ 29. Do wyboru Wydziałowego potrzeba najmniej 10. (dziesięciu) członków na jednym roku któregokolwiek z czterech Wydziałów. W przeciwnym razie przyłącza się członków do innego roku odpowiedniego Wydziału.

§ 30. Farmaceuci wybierają z pomiędzy siebie wydziałowego; skoro jednak liczba członków farmaceutów nie dosięga 10. (dziesięciu) przyłącza się ich do Wydziału lekarskiego. Tak samo i uczniowie studyum rolniczego wybierają z pomiędzy siebie wydziałowego, gdy jednak liczba członków rolników nie dosięga 10. (dziesięciu) przyłącza się ich do Wydziału filozoficznego.

§ 31. Prawa wydziałowych są:

a) branie udziału w posiedzeniach Wydziału z głosem doradczym i stanowczym;

b) czynienie wniosków i interpelacji na posiedzeniach Wydziału.

§ 32. Obowiązki wydziałowych są:

a) wywiadywanie się bezpośrednio lub pośrednio w sposób nieubliżający o stosunkach podających się o pożyczki i zdawanie z tego sprawy na posiedzeniu Wydziału, na którym żądają petenci pożyczki;

b) regularne uczęszczanie na posiedzenia Wydziału a w razie niemożelności przybycia usprawiedliwienia się na dzień przed posiedzeniem prezesowi lub wiceprezesowi;

c) przynależenie co najmniej do dwóch komisji, jakie się z grona Wydziału na początku roku urzędowania wyłaniają.

§ 33. Prezes Towarzystwa winien wydziałowych zaniedbujących się i niewypełniających swoich obowiązków usunąć po upomnienu z Wydziału.

§ 34. Wydział zwołuje na posiedzenie prezes względnie wiceprezes.

§ 35. Do ważności uchwał Wydziału potrzebną jest obecność połowy członków tegoż, nie wliczając reprezentanta komisji kontrolującej, który na posiedzeniu obecnym być musi.

§ 36. Po udaremniowaniu pierwszem posiedzeniu z braku kompletu, drugie jest ważnym bez względu na kompletność. Reprezentant komisji kontrolującej jednak obecnym być musi.

§ 37. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów obecnych członków Wydziału.

§ 38. Wydział a) nadaje stypendia i uchwała pożyczki; b) zarządza majątkiem Towarzystwa w granicach określonych statutem, w szczególności przestrzega rozdziału dochodów na poszczególne fundusze; c) przyznaje nagrody za prace naukowe złożone na skutek ogłoszonego konkursu; d) mianuje urzędników płatnych Towarzystwa na wniosek Zarządu w liczbie oznaczonej przez Walne Zgromadzenie i oznacza wysokość ich wynagrodzenia; e) czuwa nad czynnościami Zarządu; f) przedstawia Walnemu Zgromadzeniu sprawozdanie z czynności całorocznych i rachunków szczegółowych sprawdzonych przez komisję kontrolującą; g) wybiera ze swego grona komisje do różnych czynności, jakie uzna za stosowne załatwić przez komisje; h) uchwała regulaminy dla siebie, poszczególnych członków Wydziału i urzędników Towarzystwa; i) przedkłada Walnemu Zgromadzeniu wnioski dotyczące zmiany statutu i regulaminu obrad Walnego Zgromadzenia; k) uchwała odpisanie nieściągalnych wierzytelności Towarzystwa; l) zatwierdza wybór wydziałowych; m) wykonuje władzę dyscyplinarną nad członkami Towarzystwa w sprawach, które nie podпадają pod orzecznictwo Sądu koleżeńskiego.

§ 39. ad C) Zarząd składa się: *a)* z prezesa, *b)* wiceprezesa, *c)* kontrolora, *d)* skarbnika, *e)* sekretarza, *f)* zastępcy kontrolora, *g)* zastępcy skarbnika, wybranych na Walnym Zgromadzeniu.

§ 40. ad *a)* Prezes przewodniczy na Walnym Zgromadzeniu i na posiedzeniach Wydziału i Zarządu i kieruje zarządem Towarzystwa. On też odbiera od członków Zarządu i Wydziału uroczyste ślubowanie spełnienia gorliwie przyjętych na się obowiązków, sam zaś ślubowanie takie składa w ręce kuratora;

ad *b)* wiceprezes zastępuje podczas nieobecności prezesa w jego atrybucyach, a oprócz tego jemu powierzone są wierzytelności Towarzystwa;

ad *c)* obowiązkiem kontrolora jest zbadanie legalności wszelkich wypłat kasy Towarzystwa, wstrzymywanie ich według swego uznania opartego na słusznej przyczynie, oraz najściślejsza kontrola kasy;

ad *d)* skarbnik odpowiedzialnym jest za kasę Towarzystwa, usiłując uchwalone wypłaty za otrzymaniem odpowiedniego rewersu i prowadzi księgi kasowe, za których rzetelność odpowiada;

ad *e)* rzeczą sekretarza jest utrzymywanie archiwum Towarzystwa, prowadzenie protokołów z Walnego Zgromadzenia i posiedzeń Wydziału i Zarządu i prowadzenie korespondencji z wyjątkiem korespondencji z dłużnikami;

ad *f)* i *g)* Zastępca kontrolora i zastępca skarbnika spełniają obowiązki jeden kontrolora, drugi skarbnika w czasie ich nieobecności i wtedy mają wszystkie ich prawa, w innym czasie zabierają tylko głos doradczy.

§ 41. Zarząd ma prawo udzielania pożyczek z funduszów Towarzystwa do wysokości określonej regulaminem. Pożyczki ubezpieczonej udzielić może jednak w nagłych wypadkach sam prezes łącznie z kontrolorem.

§ 42. Zarząd jest solidarnie odpowiedzialny za całość majątku Towarzystwa.

§ 43. Do ważności uchwały Zarządu potrzebna jest obecność przynajmniej trzech członków Zarządu, nie wliczając reprezentanta komisji kontrolującej, który obecnym być musi.

§ 44. Uchwały Wydziału, Zarządu i Walnego Zgromadzenia

ogłasza się przez przybicie na tablicy ogłoszeń w Uniwersytecie Jagiellońskim.

§ 45. Prawa i obowiązki Zarządu, Wydziału i poszczególnych członków tychże, określają bliżej regulaminy.

ROZDZIAŁ VI.

Komisya kontrolująca.

§ 46. Komisya kontrolująca składa się z przewodniczącego i 6. (sześciu) członków.

§ 47. Komisya stoi poza Wydziałem.

§ 48. Członkowie komisyi kontrolującej nie mogą być członkami Wydziału.

§ 49. Członkowie komisyi mają prawo:

a) brać udział w posiedzeniach Wydziału i Zarządu z głosem doradczym.

b) zabierać głos we wszystkich sprawach Towarzystwa.

§ 50. Komisę kontrolującą na każdym posiedzeniu Wydziału i Zarządu musi reprezentować przynajmniej jeden członek tej komisyi.

§ 51. Do odbycia szkontrum i powzięcia uchwał potrzebna jest obecność przewodniczącego i trzech przynajmniej członków komisyi.

§ 52. Komisya kontrolująca jest obowiązaną czuwać nad majątkiem Towarzystwa, obowiązkiem jest nadzorowanie rachunków Towarzystwa, stanu Kasy, przeprowadzanie przynajmniej raz na miesiąc szkontrum kasy a przynajmniej dwa razy do roku szkontrum całego stanu majątkowego Towarzystwa w ogóle a kapitałów żelaznych w szczególności.

§ 53. Komisya ma prawo żądać zwołania Walnego Zgromadzenia w razach nagłych i niecierpiących zwłoki od prezesa (wiceprezesa) a za zgodą kuratora Towarzystwa.

§ 54. W nieobecności prezesa i jego zastępcy przewodniczący komisyi kontrolującej ma prawo zwołać Walne Zgromadzenie.

§ 55. Bliższe postanowienia określające czynności i atrubucy komisyi kontrolującej zawiera regulamin przez nią za zgodą kuratora Towarzystwa uchwalony.

ROZDZIAŁ VII.

Urzędnicy Towarzystwa.

§ 56. Do załatwienia czynności biurowych i technicznych Towarzystwa powołani są stali urzędnicy, urzędnik sekretarz, urzędnik korespondent i dwóch urzędników kuchni akademickiej. Czynności ich określają bliżej regulaminy.

§ 57. Urzędnikiem Towarzystwa może być tylko członek Towarzystwa.

§ 58. Urzędników stałych mianuje Wydział na wniosek Zarządu z wypowiedzeniem trzechmiesięcznym z pośród kandydatów w drodze konkursu się ubiegających.

ROZDZIAŁ VIII.

O stypendyach.

§ 59. Wydział Towarzystwa uchwała na wniosek Zarządu z początkiem roku administracyjnego ilość zwrotnych stypendyów z funduszu obrotowego stypendijnego po 200. K. (dwieście Koron) i po 100 K. (sto Koron).

§ 60. Stypendya te nadaje Wydział na rok jeden godnym i potrzebującym członkom Towarzystwa zważając przedewszystkiem na stan materyalny petenta.

§ 61. Stypendya płatne są w 10. (dziesięciu) ratach miesięcznych z góry po 20 K. (dwadzieścia Koron) i po 10. K. (dziesięć Koron) za wystawieniem odpowiedniego rewersu i zwrotnie są tak samo, jak zwyczajne pożyczki jednorazowo lub ratami z doliczeniem 4% (cztery procent) o rocznej kapitalizacji najdalej w trzy lata po ustąpieniu z Uniwersytetu Jagiellońskiego.

§ 62. Przez nadanie stypendium stypendysta nie utraca prawa ubiegania się o udzielenie pożyczek zwyczajnych i nadzwyczajnych.

§ 63. W razie, gdyby stypendysta na to nie zasługiwał lub gdyby się materyalne jego stosunki tak zmieniły, żeby odjęcie mu stypendium uzasadniaty, ma Wydział prawo i obowiązek każdego czasu nadać to stypendium innemu członkowi.

§ 64. Sposób ubiegania się o nadanie stypendium i bliższe postanowienia co do rozdawnictwa tychże zawiera osobny regulamin.

ROZDZIAŁ IX.

Stosunki zewnętrzne Towarzystwa.

§ 65. Towarzystwo Wzajemnej Pomocy Uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego zostaje pod opieką Senatu Uniwersytetu Jagiell. i opiekę tę i nadzór wykonywa oddzielny kurator.

§ 66. Towarzystwo reprezentuje na zewnątrz prezes i sekretarz. Wszystkie pisma pochodzące od Towarzystwa podpisuje prezes i sekretarz. Do ważności aktów, na mocy których Towarzystwo przyjmuje zobowiązania w obec osób trzecich, potrzeba obok podpisu prezesa i sekretarza także podpisu kuratora.

ROZDZIAŁ X.

Sąd koleżeński.

§ 67. Sąd koleżeński zwyczajny składa się z prezesa (wiceprezesa) Towarzystwa i 6. (sześciu) członków mianowanych na rok administracyjny przez Walne Zgromadzenie na wniosek Wydziału.

§ 68. Sąd koleżeński nie jest związany żadnymi przepisami, rozstrzyga i wydaje orzeczenia na podstawie swego najlepszego zdania i sumienia.

§ 69. Każdorazowo zasiada najmniej pięciu członków sądu. Ci wybierają z pośród siebie przewodniczącego i rozstrzygają bezwzględną większością głosów. W razie równości rozstrzyga przewodniczący.

§ 70. W razie stałych przeszkołów, zaniedbywania obowiązków, względnie ustąpienia z jakichkolwiek innych przyczyn członka sądu, pozostała reszta członków kooptować może nowego z pośród członków Towarzystwa. Gdyby jednak liczba członków sądu, mianowanych przez Walne Zgromadzenie, spadła do trzech, musi być zwołane celem zamianowania brakujących sędziów Walne Zgromadzenie.

§ 71. Sędziowi koleżeńskiemu podlegają zwyczajni członkowie Towarzystwa.

§ 72. Sąd koleżeński rozstrzyga:

- a) wszelkie spory między członkami wyniknąć mogące;
- b) sprawy między członkami a Towarzystwem;
- c) sądzi z urzędu czyny niehonorowe.

§ 73. W sprawach w § 72. pod *b*) i *c*) podanych wniosek o oskarżenie zapada na komisji kontrolującej, która jako oskarżyciela do danej sprawy deleguje jednego ze swych członków. Stronie oskarżonej służy prawo wybrania sobie obrońcy.

§ 74. Sąd koleżeński orzekać może kary dyscyplinarne aż do wykluczenia z Towarzystwa. Orzeczenie sądów wykonuje Zarząd Towarzystwa.

§ 75. Odwołania od wyroku Sądu koleżeńskiego nie ma.

§ 76. Ukonstytuowaniem się Sądu koleżeńskiego zajmuje się prezes Towarzystwa.

§ 77. Każdy członek Towarzystwa obowiązany jest stawić się po doręczeniu wezwania w oznaczonym terminie przed sądem pod zagrożeniem zaocznego zasądzenia.

ROZDZIAŁ XI.

Rozwiązanie Towarzystwa.

§ 78. W razie dobrowolnego lub przymusowego rozwiązania Towarzystwa, majątkiem tym zarządza komitet, złożony z ośmiu uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego, których wybierają uczniowie poszczególnych wydziałów, t. j. teologicznego, prawniczego, filozoficznego i lekarskiego po dwóch. W razie, gdyby uczniowie wydziału teologicznego w wyborze udziału nie brali, siódmego i ósmego reprezentanta wybierają uczniowie tego wydziału, których liczba będzie najwyższą w tym czasie. Komitet pozostaje pod opieką Senatu.

Wybory komitetu ważne na przeciag jednego roku szkolnego zarządza Senat akademicki zaraz po rozwiązaniu się Towarzystwa.

Dochody z majątku tego używane być mają na wspomaganie ubogich uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego w myśl § 2. niniejszego statutu.

Gdyby się następnie między uczniami Uniwersytetu Jagiellońskiego zawiązało Towarzystwo z takimi samymi celami, jak rozwiązane, a komitet z aprobatą Senatu uznał je za identyczne z celami Towarzystwa Wzajemnej Pomocy, natenczas cały majątek powyższy tak ruchomy jak nieruchomości, ma być wydany nowo zawiązanemu Towarzystwu w takim stanie, w jakim objął

go w zarząd wyżej wymieniony komitet wraz z wszystkimi przychodami, któreby w sposób określony § 2. statutu niniejszego nie zostały użyte.

Komitet po dokonaniu wyboru zarządu nowopowstałego Towarzystwa, zdaje temuż rachunki zawiadywania majątkiem.

§ 79. Dobrowolne rozwiązywanie Towarzystwa nastąpić może jedynie za uchwałą $\frac{4}{5}$ (czterech piątych) części ogólnej liczby członków zwyczajnych Towarzystwa. Do kompletu jednak Walnego Zgromadzenia w tym celu zwołanego potrzebną jest obecność $\frac{5}{6}$ (pięciu szóstych) części ogólnej liczby członków zwyczajnych Towarzystwa.

§ 80. Zmiana niniejszego ostatniego rozdziału statutu nastąpić może za uchwałą $\frac{4}{5}$ (czterech piątych) części członków obecnych na Walnym Zgromadzeniu. Do kompletu jednak Walnego Zgromadzenia nad tą kwestią obradującego potrzebną jest obecność $\frac{5}{6}$ (pięć szóstych) części członków zwyczajnych Towarzystwa.

Regulamin

obrad Walnego Zgromadzenia, Wydziału i Zarządu Towarzystwa Wzajemnej Pomocy Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, zatwierdzony na posiedzeniu Wydziału Towarzystwa z d. 20 lutego 1895 r.

(wyciąg z księgi regulaminów).

§ 1. Przewodniczący zagaja posiedzenie i kieruje obradami w zakresie ogłoszonego przez siebie na trzy dni pełne (§ 16 statutu) przed zgromadzeniem porządku dziennego.

§ 2. Przewodniczący ma głos doradczy, a tylko w razie równości głosów ma głos rozstrzygający; nie służy mu prawo stawiania wniosków.

§ 3. Ma obowiązek zawieźwać przemawiającego do trzymania się przedmiotu rozprawy, gdy ten od tego odstępuje, a do porządku, jeśli dotyczy osobistości; po dwukrotnem bezskutecznem napomnieniu odbiera mu głos; pozbaowany może odwołać się do orzeczenia zgromadzenia.

§ 4. Udziela głosu i to w porządku, w jakim członkowie zapiszą się na liście, przez sekretarza utrzymywanej.

§ 5. Podaje pod rozprawę i głosowanie każdy przez trzech członków poparty wniosek, tyczący się kwestyi będącej na porządku dziennym, jeżeli ten nie sprzeciwia się statutowi i jeżeli przed zamknięciem dyskusyi nie został przez wnioskodawcę cofnięty.

§ 6. Jeżeli na porządku dziennym jest więcej wniosków, w organiczny ze sobą zostających związku, wtedy przed dopuszczeniem rozprawy szczegółowej otwiera dyskusyą ogólną.

§ 7. Wniosek co do formalnego traktowania rzeczy poddaje natychmiast pod rozprawę i głosowanie.

§ 8. W razie zbiegu kilku wniosków odmiennych w tym samym przedmiocie, poddaje naprzód pod głosowanie wniosek najdalej idący; wniosek o zamknięcie rozprawy poddaje pod głosowanie zaraz po postawieniu go.

§ 9. Zabiera głos, ile razy tok dyskusyi tego wymaga; nie może wszakże przerywać przemawiającemu, z wyjątkiem wypadków §-em 3-cim przewidzianych.

§ 10. W tej samej sprawie zabierać głos można najwięcej 3 razy; po zamknięciu rozprawy służy prawo jednorazowego przemówienia tylko tym, którzy się przed zamknięciem takowej do głosu zapisali; sprawozdawcy i wnioskodawcy mają głos ostatni.

§ 11. W sprawach formalnych można głos zabierać, ile razy tok rozpraw tego wymaga; w sprawach osobistych podobnież każdego czasu przemówić można, w tej samej atoli sprawie nie więcej nad 2 razy.

§ 12. Głosowanie odbywa się: a) jawnie i to prawidłowo przez podniesienie rąk, lub na żądanie $\frac{1}{3}$ obecnych — imiennie; b) tajne — na żądanie $\frac{1}{4}$ obecnych na zebraniu.

§ 13. Każdy uczestniczący w obradach może żądać, aby jego uwagi, nie mniej jego wstrzymywanie się od głosowania lub zastrzeżenie przeciw powziętym uchwałom było zamieszczone w protokole.

§ 14. Każdemu członkowi służy prawo udania się do prezesa o wezwanie przemawiającego do porządku, względnie odebranie mu głosu, jakotż prawo podawania wniosku o zamknięcie dyskusyi z uwzględnieniem zapisanych do głosu lub bez uwzględnienia; po podaniu wniosku takiego przed głosowaniem nie można się do głosu zapisać.

§ 15. Wniosku odrzuconego na tem samem zgromadzeniu podejmować nie można.

§ 16. Każdemu członkowi przysługuje prawo interpelowania prezesa.

§ 17. Każdemu członkowi służy prawo czynienia wniosków naglących w sprawie nie będącej na porządku dziennym; nad

wnioskami tymi zgromadzenie obraduje, jeśli większość ich nagłość uzna.

§ 18. Wnioski i interpelacye mają być traktowane przed wyborem zarządu na Walnym zgromadzeniu.

§ 19. Regulamin Walnego zgromadzenia ma być drukowanym i przed każdym Walnym zgromadzeniem uczestnikom tegoż rozdanym.
